

BIG BAZAAR

Grocery, Sweets & Catering

*Fresh Vegetables Every Thursday

*Book your catering now.

Baljinder S. Ben

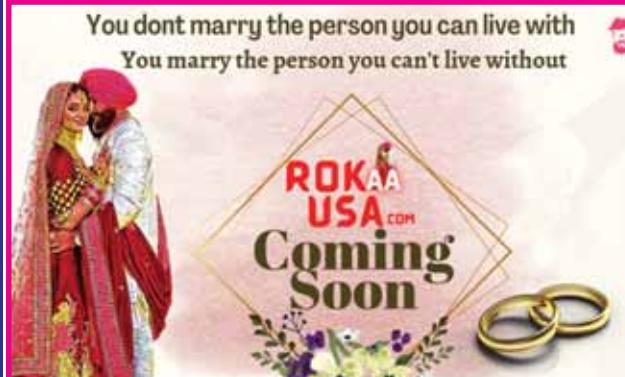
Ph: 317-640-2400

Like our Facebook page:
BigBazaarIndianGrocery

5425 E. Thompson Rd., Indianapolis IN 46237

ਮੇਲਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇਕ
ਵਾਰ ਖਾਓਗੇ, ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਓਗੇ
Baljinder S. Ben
Ph: 317-869-2400

Buying/Selling in Michigan

All types of Residential & Commercial properties. Gas Stations, Liquor Stores, Hotels, Plazas, Truck Terminals etc.

Raj S. Shergill
Broker
5820 N Canton Center Rd, Suite 145
734-751-4455 (Cell)
Rajsshergill@yahoo.com

Twenty-Fourth Year of Publication

ਮਿਡਵੈਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ

Price 50¢

ਸ਼ਿਕਾਗੇ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫਤਾਵਾਰ

Email: punjabtimes1@gmail.com

www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 24, Issue 07, February 18, 2023

20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074

Ph: 847-359-0746, Fax: 847-705-9388

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕਟ !

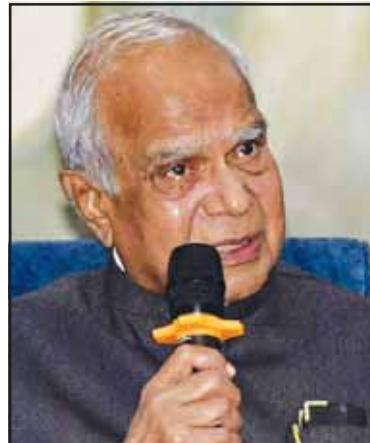
ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ

ਪੱਕਾ ਮੋਰਚਾ:
ਮੁਹਾਲੀ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਦੀ ਹੱਦ ਸੀਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਬਨਵਾਈ ਲਾਲ ਪੁਰੋਹਿਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਬਣੋਂ ਹਾਲਾਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜਾਵੇਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨੋਕ-ਝੋਕ ਜਾਰੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਟੁੱਕ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ (ਰਾਜਪਾਲ) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤ੍ਰਹਾਂ ਲੱਤਾਂ ਡਾਹੁਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਰਾਸਲ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ 'ਆਪ' ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਜੁਆਬ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਉਧਰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੋ ਟੁੱਕ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੋਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਲੇ ਲਿਖ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜੁਆਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਹੁਣ ਤਲਖ ਰੋਂਕ ਵਿਚ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਸੁਚਨਾ 15 ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਹੱਗੀਆ ਨਾ ਕਰਾਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਉਸੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿਚ ਟੱਕਰੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੋ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ

ਸਭ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਹੋ ਰਿਹੈ: ਆਪ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: 'ਆਪ' ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ਼ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਮਲਵਿਦਿਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਹੇ। 'ਆਪ' ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਕੰਗ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ਼ 'ਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੋਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਾਧਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰਜ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੱਲੇ ਵੀ ਬੋਲੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸਾਫ਼ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਹੁਣ ਰਾਜਪਾਲ ਨਾਲ ਇਕ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿਚ ਜਾਪਦੇ

ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੈਰ ਭਾਜਪਾ ਸੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਵਿਚ ਟਕਰਾਅ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਲ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਸਿਖਰਾਂ ਵੱਹਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਨੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ

ਵਿਭਾਗ ਕੇਂਦਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਥੋਂ ਦੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਦੇ ਵਾਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੀ ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਕਿਂਕੇ ਪਾਉਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੋ ਮਾਹੌਲ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਿੱਨੀਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੋਰੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸਾ ਬਣੇ ਸਨ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਸਣੇ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਕਰ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਕ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਾਂਗ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨੁਕਤਾਚਿਨੀ ਕੀਤੀ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਢੇ ਉਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਬਾਦਲ ਸਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਇਸ ਸਰਗਰਮੀ ਨੂੰ ਸੰਖੀ ਢਾਂਢੇ ਨੂੰ ਢਾਂਢਾ ਦਾ ਹਾਲ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਦੱਸਿਆ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਸੀ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ 'ਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪ੍ਰੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 'ਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਸੁਆਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਤੇ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਆਏ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿੱਨੀਂ 36 ਪ੍ਰੰਸੀਪਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ 'ਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਰਾਂ 6 'ਤੇ

ਮੁਹਾਲੀ: ਬੰਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਸਣੇ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਮਸਲਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਬੇਦਾਰ ਜਗਤਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸਿੰਘ ਹਵਾਚਾ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮੁਹਾਲੀ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੱਦ ਉਤੇ ਪੱਕਾ ਮੋਰਚਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਿੱਨੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵੱਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਲਿਸ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ ਮਗਰੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਦੋ ਬੁਲੇਟ ਪਰੁਫ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਸਣੇ ਰੈਂਡੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਰ ਵੱਡੇ ਟਿੱਪਰ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਬੈਂਕੀਕੰਡ ਤੋਤ ਕੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਦਾ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ। ਕੌਮੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ 31 ਮੈਂਬਰੀ ਵਫ਼ਦਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਥਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵੱਲ ਵਧਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪ੍ਰਲਿਸ ਬਲ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਭੱਕ ਲਿਆ। ਰੋਕੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਉਥੇ ਸਾਂਤਮਈ

ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤੀਹ ਕਰੋੜ ਦਾ ਚੁਨਾ ਲਾਇਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸੌ ਮਾਬਦਾ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੁਨਾ ਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੜਬੜ ਪੰਚਾਈ ਰਾਜ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਪੰਚਾਇਤਾ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਰਿਸਥਾਂ ਦਾ ਅਪਰੈਲ 2016 ਤੋਂ ਮਾਰਚ
2019 ਤੱਕ ਦਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ
ਦੌਰਾਨ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ
ਅਨਿਸ਼ਮਿਤ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ
ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਡਿਪਟੀ ਡਾਈਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ
ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਸਬੰਧਤ ਪੰਚਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਉਗਲ
ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ
ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ
ਉੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਭਵਿਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਸਾਵਧਾਨੀ
ਵਰਤਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ

ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਲਾਨਾ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੁਆਂ ਦੌਰਾਨ 19 ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਤੇ 117 ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ 3.65 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਫਿਟ 'ਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਰੇਤਾ, ਬਜਰੀ, ਸਟੀਲ, ਟਾਈਲਾਂ, ਸੈਨੋਟਰੀ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਬਿਧਾਲੀ ਵਸਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਖਰੀਦ ਬਿਨਾਂ ਕਟੋਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਟੈਂਡਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਾਲੇਰਕੋਟਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਫਾਲੰਦ ਕਲਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ 4.38 ਲੱਖ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜੱਟਪੁਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ 3.40 ਲੱਖ, ਮਹਿੰਦੀਪੁਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ 2.91 ਲੱਖ ਤੇ ਮੌਗਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭੋਈਪੁਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ 4.16 ਲੱਖ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ

ਖੰਜਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 71 ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੇ ਨਕਦੀ ਤੇ ਬਕਾਏ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਕਰੀਬ ਡੇਢ਼ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ‘ਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਸ਼ੀ ਵੱਟੇ ਖਾਤੇ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾ ਰਹੀ

ਹੈ। ਤੁਝ ਬਣਸਪਾ ਦੇ ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਕੋਲ 4.58 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਨਡਾਲਾ ਬਲਾਕ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਮਾਮਨਗਰ ਦੇ ਸ਼ਰਪੰਚ ਵੱਲ 5.92 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਰਕਮ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ। ਸਿੱਧਵਾਂ ਬੇਟ ਬਲਾਕ ਦੇ ਪਿੰਡ ਨਵੇਂ ਗਾਊਂ ਦੀ ਇਕ ਮਹਿਲਾ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਵੱਲ 18.56 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਬਕਾਇਆ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ। 107 ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਬਾਰਿਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ 19.63 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਲਾਕ ਘੰਨੇਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹਰਪਾਲਪੁਰ 'ਚ 53.58 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਪਰਵਾਨ ਕਰਾਏ ਕੰਮ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਇਸੇ ਬਲਾਕ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲੋਹਾ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ 42.26 ਲੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਲੰਘ ਕੇ ਕਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਆਉਂ ਬਲਾਕ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤਾਜਪੁਰ ਵਿਚ 7 ਲੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕੰਮ ਕਰਾਏ ਗਏ,

ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਨੇ ਕਾਲਾ ਧਨ ਸਫੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ
ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਿੰਚਾ ਕੱਸਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਸ਼ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਖ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲਡਰਾਂ ਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਜੀਲੈਸ਼ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਘੇ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਅਫਸਰਾਂ ਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਸਾਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਰੋਤ੍ਰਾਂ ਰੁਪੇਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਵਿਜੀਲੈਸ਼ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਅਫਸਰਾਂ ਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ ਬਾਲਗ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਾਲਾਨਾ ਮੇਟੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦੀ ਮੋਟਾ ਗੁੱਢਾ ਅਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੀਲੈਸ ਬਿਉਰੋ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ
ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰੀਸ ਵਰਮਾ ਦੇ ਇਕ ਸਾਬੀ
ਕਾਲੋਨਾਈਜਰ ਆਸੂ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰ ਕੇ
ਗਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ
ਵਿਅਕਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੂ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ
ਦੌਲਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼
ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੀਲੈਸ
ਮੁਤਾਬਕ ਆਸੂ ਗੋਇਲ, ਗੈਰਵ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ
ਵਿਕਾਸ ਵਰਮਾ ਨੇ ਦੋ ਫਰਮਾਂ, ਮੈਸਰਜ ਬਾਲਾ
ਜੀ ਇਨਫਰ ਬਿਲਡਟੈਕ, ਖਰਤ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ
ਬਾਲਾ ਜੀ ਡਿਵੈਲਪਰ ਕੁਰਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ
ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਈਓਂ
ਗਿਰੀਸ ਵਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਫਰਮਾ ਵਿਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪੈਸਾ ਸਹੀ ਦਰਸਾਉਣ (ਵ੍ਹਾਈਟ ਮਨੀ) ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਗਿਰੀਸ ਵਰਮਾ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੰਭਿਤਾ ਸਰਮਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਕਾਸ ਵਰਮਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼

**‘ਆਪ’ ਵੱਲੋਂ ਸੁਖਬੀਰ ’ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ
ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼**

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਝੋਨੇ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਮਾਈ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਘੋਰਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਦਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 'ਅਪ' ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਮਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਬੁਲਾਰੇ ਨੀਲ ਗਰਗ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀ.ਐਸ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਘਬਰਾ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਤੇ ਪਾਵਰਕੋਮ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਬਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਿਚ ਡਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅੰਡਾਨੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋੜ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਖਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਿੰਡਨਬਰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ
 ਬਾਅਦ ਅਡਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ
 ਧੱਕਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਬਜਟ ਇਤਿਜਲਾਸ
 'ਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ
 ਧਿਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਭਾਜਪਾ
 ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਤ੍ਰੇਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗੱਤਮ
 ਅਡਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ
 ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ
 ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ
 ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵੀ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਡਾਨੀ
 ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ।

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਭਾਰਿਆ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਸਥਿਤ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟਾਂ ਲਈ ਕੋਲੇ

ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤੇ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਰਾਹੀਂ
ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

કાર્યક્રમ વિભાગ હિનોદી સિવાય કે કંઈ: એપ્રિલ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: 'ਆਪ' ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਮਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰ.ਐਸ.ਆਰ. ਰੂਟ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਬੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਕੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਚਿਹਨਾ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੋਪਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੰਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਭਾਜਪਾ 'ਤੇ ਅਡਾਨੀ ਸਮਹ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁੰਦਰਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਰਾਹੀਂ ਕੋਲੇ ਦੀ ਢੁਆਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਡਾਨੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਿਰਫ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਦੇਸਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕੁੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਰਕੋਮ ਵੱਲੋਂ ਕੋਲੇ ਦੀ ਪਰਤੀ ਭਾਰਬੰਡ ਤੋਂ
ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੀਆਪਣੀ ਪਛਵਾਤਾ
ਕੋਲਾ ਖਾਣ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਕੋਲਾ
ਉੜੀਸਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਲੇ ਦੀ
ਸਪਲਾਈ ਮਾਲ ਗੱਡੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੰਘੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਕੋਲੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਮਲ ਪਲਾਂਟ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਦਾ 6 ਤੋਂ 10 ਫੀਜ਼ਸਦੀ ਤੱਕ ਕੌਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ; ਕੌਲਾ ਰੇਲ-ਸਿਪ-ਰੇਲ (ਆਰ.ਐਸ.ਆਰ.)

ਫਾਰਮਲੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ; ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਲਾ
ਨੇੜਲੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਜ਼ 'ਤੇ
ਲੱਦਿਆ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਮੰਦਰਾ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ
ਉਡਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਫਿਰ ਰੇਲ 'ਤੇ ਲੱਦ ਕੇ ਪੰਜਾਬ
ਪੁੰਜਾਈਆ ਜਾਵੇ।

ਮਾਹਿਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣ
 ਨਾਲ ਪਾਵਰਕੋਮ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਦੋ ਸੌ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ
 ਤਕ ਦਾ ਬੋਡ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਹਲਕੇ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਡਾਨੀ ਗਰੁੱਪ
 ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ
 ਆਸਟਰੋਲੀਆ 'ਚ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੀਆਂ ਕੋਲੇ ਦੀਆਂ
 ਖਾਣਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਾਸਤੇ ਕਰਜ਼ਾ
 ਭਾਰਤੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ
 ਇਲਾਵਾ ਮੁੰਦਰਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵੀ ਇਸੇ
 ਗਰੁੱਪ ਕੋਲ ਹੈ।

Matrimonials

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

US settled, Jatt Sikh, well educated, landlord family seeks professionally qualified match for US Citizen, handsome, turbanned boy, 6", 26, B.E. Computer Science, excellent salary, teetotaler, well versed in both cultures.

Please respond with recent photographs and detailed particulars at singhusa2022@gmail.com, or WhatsApp: +1-248-854-0003

5-8

Khatri Hindu family looking for a suitable match for their son US Citizen 38, 5'9" divorced with full custody of child, non-smoker/non-drinker. Caste and religion no bar. Well settled in California.

Please contact Whatsapp/Phone: 909-286-5400"

3-6

An educated Jatt Sikh family looking for a suitable match for their 42, 5'10" son - US citizen, a lawyer working at a major US University. Doctorate degree from US. Divorced, shared custody of two kids. Please contact us at: dsr9822@gmail.com

2-5

Looking for a suitable match for our USA green card holder, 5'7" 1987 born Sikh Tonk Kshatriya son. All family members are settled in the USA. Educational level includes business management and currently works in transportation. Serious inquiries please contact @ 314-309-4408 or

E-mail at: santokhkainth53@gmail.com

1-4

Suitable Jatt Sikh match for US born Jatt Sikh Gill boy 30, 5'8.5" and is of healthier build. Only sibling belonging to a well to do family with land and property in India and US. Currently manages the family owned Gas station.

Call 269-506-0599 and/or email gill9256@gmail.com

1-4

Sikh Arora family looking for a suitable match for their 5'-8" B.tech. PMIM son, living in Canada (getting P R soon). Father Associate Professor in a college having Urban Agriculture land also. Want sikh beautiful girl with professional qualifications. Please Contact us at: +9198963-19944 (India).

4-7

ਗਰੀਨ ਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਰਾਮਗੜੀਆ ਸਿੱਖ, 36 ਸਾਲ, ਕੱਦ 5'11" ਡਿਗਰੀ ਹੋਲਡਰ, ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਲੜਕੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੋਹਣੀ ਸੁਨੱਖੀ (ਤਲਾਕਸੁਦਾ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਵਾਲੀ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ) ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਾਤੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਚਾਹਵਾਨ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ:

765-602-6904 (ਵੁਟਸਐਪ)।

2-5

Khatri Sikh family residing in USA looking for a compatible Sikh match from USA or Canada for their US citizen Turbaned son, 1984 born, 5'10", never married, BS & MS (USA), working as an Engineer with a pharmaceutical company in Pennsylvania. Caste no bar. Serious enquiries only. Please contact us with complete details and picture at WhatsApp +1-331-280-7906

or E-mail at sanjogmatri27@gmail.com

1-4

Looking for suitable, educated match for Jatt Sikh boy, born in 1995, 5'10, well settled in USA, own business, back home from mogra, Punjab. Prefer girl in USA or canada . Please send biodata and most recent pictures to whats app 17345482767 or Email- satnambhullar1966@gmail.com

1-4

Jatt Sikh family looking for a suitable Jatt Sikh girl for their US born 27 years, 5'11", Mechanical Engineer son. Boy is well established and doing a federal job. Girl must be Engineer or Doctor. Serious enquiries only.

Please contact us at 678-448-2202.

53-3

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਵੀਡੀਓ ਜਾਰੀ

ਉਤ੍ਰਤੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ: ਪਿਛਲੇ ਇੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੇਲੇ 32 ਸਾਲਾ ਕਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਡੈਰੀਅਲ ਟਾਈਰ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਸਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨਾਲ ਕਬਿਤ ਪੱਕੇਸਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪੁਲਿਸ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੀ। ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਤਕਰਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਜਸ਼ੀਨ ਉਪਰ ਫਿੰਗੇ ਹੋਏ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ 'ਤੇ ਸਟੇਨਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ

ਉਸਨੂੰ ਮੁਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਖੜੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਡਰਾਈਵਰ ਵਾਲੀ ਸੀਟ ਉਪਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਖੁੱਲਾ ਹੋਇਆ ਕੰਟੋਨਰ ਤੇ ਭੰਗ ਦੇਖੀ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੇਲੇ ਸਟੇਨਗਨ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਝਕੋ ਦੇਣ ਉਪਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਲੀਅਧ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦਕਿ 6 ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਟੀ ਉਪਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਟੋਰ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। -**ਰਿਪੋਰਟ:** ਹੁਸਨ ਲੜੋਆ ਬੰਗਾ

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@live.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

For Emergency
Call anytime at
847-673-3825

EARLYBIRD SALE!!!!

Eithad, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.

Domestic fares
available

No Cost Financing Available!

Call 919-307-7577 or 847-530-1550

MKhatri@PrismHomeLending.com

NC, IL and CA Mortgage Loans

Prism Lending Inc. NMLS # 1587080

CA, FL, GA, IL, IN, NC, TX, WI Licensee

850 E Higgins road, Suite #125W, Schaumburg, IL
60173

Madan Khatri
NMLS #1980752

PropertyZoom Inc.

Want to Buy/Sell Home or RE Investments

(Up to 30% Comm'n Credit – NC License # C34703)

17 years of Exp. / 500+ Transactions

700+ Residence and Investment units

Call Now 919-307-7577 or 847-530-1550

Top 1st or 2nd Producer for Several Years at

Berkshire Hathaway HS AH-IL Office

1204 Nichols Creek Road, Durham NC 27703

ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਮਲ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਅਮਰੀਕਾ

ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਐਚ-1ਬੀ ਅਤੇ ਐਲ 1 ਵੀਜ਼ਾ ਜਿਹੀਆਂ ਸ੍ਰੋਟੀਆਂ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਮਲ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਦਮ ਨਾਲ ਸੈਂਕੱਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਭਾਰਤ 'ਚ ਆਪਾਏਂਟ ਮੁੜ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਯਤਨਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਹਨ।

ਗੈਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਨ 2004 ਤੱਕ ਗੈਰ-ਪਰਵਾਸੀ ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ੍ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਚ-1ਬੀ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸਪੋਰਟ 'ਤੇ ਐਚ-1ਬੀ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪੈਣ ਲੱਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮੋਹਰ ਲਗਵਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਲਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੁਕੰਮਲ

ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਸਰੀਕਾ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੋਆਫ਼ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਕਲ ਡਾਟ ਕਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬੀਤੀ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ 91 ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀਆਂ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਅੰਕਤਾ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜ਼ੋਅ ਬਾਇਡਨ ਨੂੰ ਆਨਲਾਈਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੇਜੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਇਕ ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਨਵਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭ ਸਕਣ।

ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵੀਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਮੋਹਰ ਲਗਵਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਣਗਾ।

ਇੱਥੋਂ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀਜ਼ਾ ਨਵਿਆਉਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮੋਹਰ ਲਗਵਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਲਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੁਕੰਮਲ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਪਰਵਾਸੀ ਵੀਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਕਦਰਾਂ ਦੇ ਨਿਧਾਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜਕ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਧਾਰ ਵਾਲੇ ਰੁਝਾਨ ਉਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਕ

'ਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੜਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਬਾਇਡਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਜਦੋਂ ਰਣਨੀਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹਿਮ ਹਿੰਦ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਖਿੱਤੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੜਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਵੂਈਟ ਹਾਊਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਰਸ-ਯੂਕਰੇਨ ਵਿਚਾਲੇ ਜੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੌਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ। ਰਣਨੀਤਕ ਤਾਲਮੇਲ ਬਾਰੇ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੌਸਲ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਜੱਹਨ ਕਿਰਬੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਜੀਤ ਡੋਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਾਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਸਾਨੇ ਹੋਰ ਰੂਸੀ ਨੇਟਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ। ਕਿਰਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਾਣ ਮੰਤਰੀ ਮੌਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਣ ਮੰਤਰੀ ਮੌਦੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਕਰੇਨ ਵਿਚ ਜੰਗ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਪਰਬੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਡੋਨਾਬਾਸ ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਤੇ ਨੈਤਰਕ ਅਤੇ ਲੁਹੋਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮਾਲ ਹੈ, 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਰ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯੂਕਰੇਨ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੰਗ ਛੁੱਡੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਸਾ ਪਲਟਣ

ਹੈ। ਪਰ ਯੂਕਰੇਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੂਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ 'ਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕੌਸਲ ਸਕੱਤਰ ਓਲੈਕਸੀ ਫੈਨੀਲੋਵ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਵੱਡੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਬਰਤਾਨੀਆ 'ਚ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਵਾਦ ਫੈਲਣ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਿਰ

ਵਿਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ ਸਮਾਹਾਂ ਦੀ ਬੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਹੁੱਧ ਵੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਵਾਦ ਦੋਵਾਂ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੰਤਰੀ ਮੌਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੱਖੀ ਸਮਾਹਾਂ ਦੀ ਛੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੱਖੀ ਸਮਾਹਾਂ ਦੀ ਬੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਵਾਦ ਦੋਵਾਂ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੰਤਰੀ ਮੌਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੱਖੀ ਸਮਾਹਾਂ ਦੀ ਬੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਸਾਅਕਰੋਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟੇਨ 'ਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ

ਕਮਨੀਵ ਕੌਰ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਨਾਲ ਰਾਏ ਤੇ ਗਿੱਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦਮਾ

ਉਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੀ ਕਮਨੀਵ

ਸਿਕਾਂਗ: ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਰਾਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੌਦੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸਟਾਨ ਰਹੇ ਡਾ. ਕਰਮਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਦੀ ਪੋਤੀ ਕਮਨੀਵ ਕੌਰ ਲੰਘੀ 13 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਲਵਿੰਦਾ ਆਖ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਮਨੀਵ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਫਰ ਛੇਟਾ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਥੋਂ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਸ਼ਨਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਨਾ ਜੀ ਸ. ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਢੂੰਘੀ ਖੋਜ

ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ।

ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਕੇ ਰਾਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੌਦੀ ਡਾ. ਕਰਮਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਨੇ ਤਕਰੀਬਾਨ 40 ਸਾਲ Notre Dame ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਵਿਚ Genetics ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸਟਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤੇ World Bank ਲਈ ਵੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਨਾ ਜੀ ਸ. ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਢੂੰਘੀ ਖੋਜ

ਜੇ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

IN LOVING MEMORY OF

Harjit Singh Dhesi

NOVEMBER 8TH, 1959 - FEBRUARY 12TH, 2023

FUNERAL SERVICE

SUNDAY, FEBRUARY 19TH 2 PM- 3:30 PM
RESTLAND FUNERAL HOME
13005 GREENVILLE AVE
DALLAS, TX 75243

BHOG

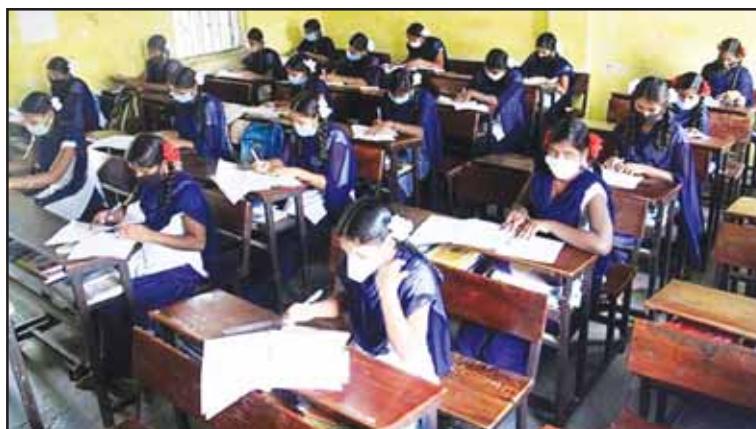
4 PM ONWARDS
GURDWARA SINGH SABHA
1201 ABRAMS RD
RICHARDSON, TX 75081

GURMAIL DHESI 903-744-2131
HARVINDER RANDHAWA 214-769-8946

ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇ ਲੈ ਕੇ ਪਰਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਮਹਰੋਂ ਪਰਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 36 ਪ੍ਰਿਸੀਪਲਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੈਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਗਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਪਰਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਵਿਚਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਥੇ ਲਈ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਵਿਚਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸੁਥੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਆਪਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੰਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜਨਗਣਨਾ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨੌਜਵਾਨ ਲਗਾਏ ਜਾਣ।

ਮਹਾਰਾਸਟਰ ਵਿਚ ਲੰਗਰ ਘਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਢਾਹੀ

ਯਵਤਮਾਲ: ਯਵਤਮਾਲ ਕੌਮੀ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਇਕ ਲੰਗਰ ਘਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਥੇ ਕਰੋਨਾ ਕਾਰਨ ਲਾਗ ਹੋਈ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ 20 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਛਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਦਾਰ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ (84), ਜੋ ਕਿ ਯਵਤਮਾਲ ਕੌਮੀ ਮਾਰਗ-7 ਉਤੇ ਪਿਛੇ 35 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਉਥੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਸਤਰਕ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਲੰਗਰ ਘਰ ਪਿੱਠੇ ਕਰਾਜੀ ਨੇਤੇ ਡੇਰਾ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ 'ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ' ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਮਾਰਚ

ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਬਣਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਖਹਿਰਾ, ਜਿਹਤੇ ਕਿ

ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ 'ਖਹਿਰਾ ਬਾਬਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਉਥੋਂ ਲੰਘਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਚੌਵੀਂ ਘੰਟੇ ਮੁਫਤ ਲੰਗਰ ਛਕਾਇਆ। ਖਹਿਰਾ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, "ਜਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 3000 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਵਿਚ ਬਣੀ 'ਲੰਗਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ' ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 35 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਸੀ।"

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿਵ ਸੈਨਾ (ਉਪਰ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ) ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਨੇਤਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਤਿਵਾਤੀ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ 11 ਕੁ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਵਈ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦਾਅਰਾ ਭਗੋਤ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਲੰਗਰ ਹਾਲ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ। ਤਿਵਾਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ 'ਲੰਗਰ' 35 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।'

AVEER TRAVEL SOLUTIONS LLC

ਇਮੀਗ੍ਰੋਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

- US Passport Services
- Indian Passport Renewal
- US Citizenship Application
- Green Card Renewal
- OCI & Renunciation
- Airport Pick-up & Drop-Off Services
- EAD Renewal
- Flight Tickets
- Visa Services
- Notary Services
- Power of Attorney

Contact: Aman Kaur Ph: 847-338-2141

(Consular Expert with more than 10 years of experience)

E-mail: Aveertravel@gmail.com

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

For Airport Drop-Off and Pickup Indy to Chicago Please Contact AVI at:

847-226-2323

Located in INDIANAPOLIS (IN)

Moving to Indiana?

Contact Ray Dhaliwal @ 317-993-4987

Listing and Selling Homes in Indianapolis Area.

Good relations with all the well reputed leading Builders in the Area.

Specialized in Pre-Sale homes for Investment and Residential purposes.

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਂਕਿਟਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਟੈਗ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਨੋਹਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਹਾਲਤ ਬਲਗ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ 'ਅਪ' ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਿੰਥੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਥੋਂ ਵਿਦੀਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣੇਗੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਹ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਆਉਦਾ ਦੇ ਅੰਗੋਂ।' ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲਾਂ ਨੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਤਜਰਬੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ।

Singh Tax & Accounting Services LLC.

Individual & Business Taxes, Accounting, Payroll & Financial Consulting Services.

Services: Individual & Small Businesses Tax Filing, Tax Planning, Set up of new Businesses, IRS Audit representation & Amended Tax Returns

ਡਾਰਮ ਭਰਨ, ਸਿਟੀਜ਼ਨਸ਼ਿਪ, ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ, ਓ. ਸੀ. ਆਈ., ਰਿਨਿਊਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਸਬੰਧੀ ਮਦਦ

ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 'ਚ ਟਰਾਂਸਲੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Ph: 248-982-2036

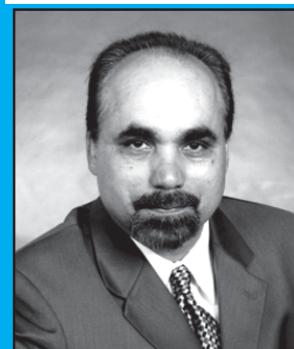
Office Locations

Michigan: 36167 Ford Rd. Westland, MI 48185
Minnesota: 6043 Hudson Rd, Suite#399A Woodbury, Minnesota 55125

Email : jhand_mohan@yahoo.com; www.SinghTaxServices.com

Sistar Mortgage

Minimizing Cost, Maximizing Investment
www.SistarMortgage.com

Balbir (Bill) Grewal, Loan Officer (NMLS 353442)
Residential & Commercial Loans

(734) 330-8859 Mobile

(586) 802-7385 Fax

Balbir.Grewal@SistarMortgage.com

Loans Available In Most States!

*Refinance up to 125% value of the house.

• Residential Loans (Purchase, Refinance & Cash Out Refinance). • Self Employed and H1 Visa • Jumbo loans • Commercial Property With Business or Business Only. • Business Equity Line of Credit. • Multi Unit Investment Property.

Helpful in Easy and Accessible Home Loans at best Interest Rates.

CENTURY 21 SCHEETZ
RAYD@C21Scheetz.com

ਪਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਡਰਾਏ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੇਂਦਰੀ ਗਰਾਊਂਡ ਵਾਟਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ 2022 ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਹਲਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਤੋਂ ਇਕੱਲੇਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸਾਲਾਨਾ ਸੇਫ਼ ਮਿਕਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਧਰਤੀ ਹੇਠੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਸਪਸ਼ਟ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੱਕਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਚਾਰਜ 18.94 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਸਾਲਾਨਾ 17.07 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੋਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਸਾਲਾਨਾ 28.02 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਸਾਲਾਨਾ 10.95 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਵੱਧ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਲਕ ਵਿਚੋਂ ਸਾਲਾਨਾ 398.08 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਾਂ ਸਾਲਾਨਾ 239.16 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕੋਈ ਖਤਰੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸਚਿਤ ਮਿਕਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸੂਬੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਹੇਠਾਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਥਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਾਲਾਨਾ 8.16 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਦੀ ਥਾਂ 11.54 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਰਜਸਥਾਨ 10.96 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 16.56 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਧਰਤੀ ਹੇਠਨੋਂ ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2022 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ

ਬੇਕਿਰਕੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਹੇਠੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ 'ਚ 28.02 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਵਿਚੋਂ ਸਾਲਾਨਾ 26.69 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ (ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ.) ਸਿੰਜਾਈ, 1.17 ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ. ਸਾਲਾਨਾ ਘੋਰੇਲੂ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ 0.16 ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ. ਸਾਲਾਨਾ ਸਨਅਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 14.50 ਲੱਖ ਟਿਊਬਵੈਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖਪਤ ਤੋਂਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੂਬਾ ਹੈ ਜਿਹਤਾਂ ਸਾਲਾਨਾ 46.14 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੂਬਾ ਸਾਲਾਨਾ 65.30 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ 'ਚੋਂ ਨਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਲ 2022 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ

153 ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚੋਂ 117 ਬਲਾਕ ਡਾਰਕ ਜੋਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ 17 ਬਲਾਕ

ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਉਡਾਰਿਆ ਮੁੱਦਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਿਸਾਨ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੂਝੇ 'ਤੇ ਬਿਗਲ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗ ਰਾਸਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਆਬੋਹੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੌਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖ਼ਰਾਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਦਲਵੇਂ ਮਾਡਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਵੇ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਬਦਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੋਨ ਵਿਚ ਹਨ। ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸਾਲਾਨਾ 62837 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਭਾਵ 196452 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਉਂਬਿਕ ਮੀਟਰ ਪਾਣੀ ਨਿਕਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ 'ਚ ਸਾਲਾਨਾ 140280 ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ. ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 302012 ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ. ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਰਨਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ 49602 ਦੀ ਥਾਂ 109237 ਬੀ.ਸੀ.ਐਮ. ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 20 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਪਾਣੀ ਬਚਾਓ, ਪੇਸ਼ ਕਮਾਓ' ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਧਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਾਟਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ

ਕੇਮਾਂਤਰੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਛੋਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਚੀਨ, ਹਾਂਗਕਾਂਗ, ਜਾਪਾਨ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਤੇ ਬਾਈਲੈਂਡ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਚ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਏਅਰ ਸੁਵਿਧਾ' ਪੋਰਟਲ ਉਤੇ ਕੋਵਿਡ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਹਤ ਸਕੱਤਰ ਰਾਜਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰੋਨਾ ਕੋਸ਼ਨ ਦੇ ਘਟਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿਚ

ਹਮਰੂਤਬਾ ਰਾਜੀਵ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ

ਵਿਚ ਭੂਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਤਰਾਲਾ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਮੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਪਿਛਲੇ 28 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ 89 ਫੀਸਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ।

PUNJABI CULTURAL SOCIETY OF MICHIGAN PRESENTS

ANNUAL PUNJABI MELA. APRIL 29, 2023 || WINGS EVENT CENTER || 04:00 PM

3600 VANRICK DRIVE, KALAMAZOO, MI 49001

BHANGRA

GIDHA Networking Media Partner Harjas Media Group

DINNER Performances Singers

OPEN DJ

Chairman - Karnal Singh (517) 974-2212

President- Sukhwinder Singh Narwal (734) 564-1469 Treasurer- Mukhtar Singh Khehra (269) 584-1060

Vice president - Ajay Grover (586) 321-3824 Joint treasure- Tarsem Singh (269) 655-7816

“Free Family Entertainment Event”

‘ਰਕੋਸਾ’ ਦੀ ਪਲੇਠੀ ‘ਐਲੂਮਨੀ ਮੀਟ’

ਪ੍ਰੋ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਬਰਿੱਜ ਮੋਹਨ ਕਪਲਿਸ਼ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਫਗਵਾੜਾ: ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਾਲਜ ਓਲਡ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਰਕੋਸਾ), ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਪਲੇਠੀ ‘ਐਲੂਮਨੀ ਮੀਟ’ ਲੰਘੇ ਦਿਨੀ ਇਕ ਸਬਾਨਕ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਹੋਈ। ਇਸ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਐਸ.ਪੀ.ਸੇਠੀ (ਫਾਈਨ ਸਵਿੱਚਿਜ਼) ਨੇ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਵਾਏ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਥਰ-ਪ੍ਰਦਸ਼ਕਾਂ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਿਸ਼ੀਪਲ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ (93) ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸ੍ਰੀ ਬਰਿੱਜ ਮੋਹਨ ਕਪਲਿਸ਼ (84) ਦਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਆਦਾ ਕਰਨ ਹਿੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ‘ਰਕੋਸਾ’ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਸ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ, ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ, ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. (ਆਈ.ਬੀ.) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਨਮਾਨ ਵਜੋਂ ਦੋਨੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਮੈਂਟੇ, ਸਾਲ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੰਡਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਬਰਿੱਜ ਮੋਹਨ ਕਪਲਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋ. ਅਸੋਕ ਚੱਡਾ ਨੇ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰੋ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ

ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ‘ਨੌਜਵਾਨ’ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

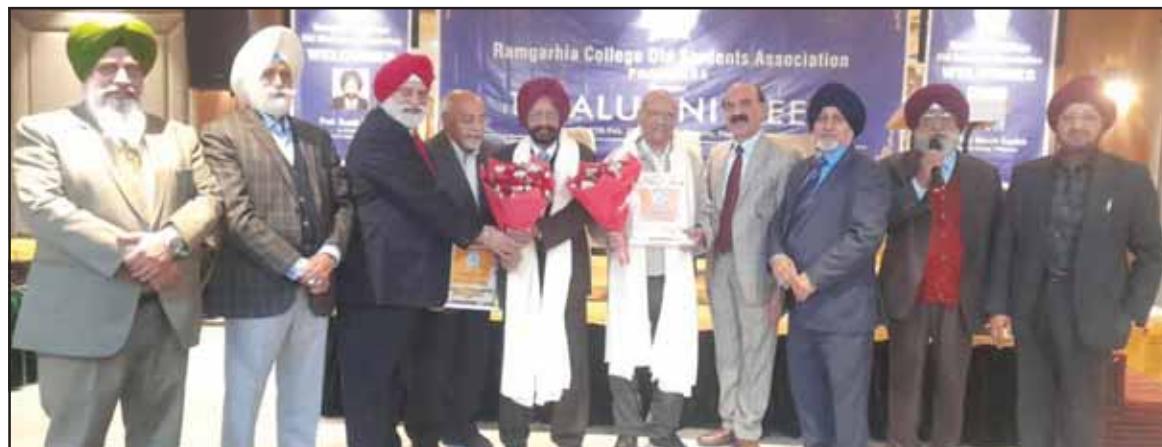
ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ‘ਰਕੋਸਾ’ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ

ਪਵਾਰ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਆਈ.ਏ.ਐਸ.) ਨੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ। ਬਲਬੀਰ ਸੁਦਨ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਜਾਂ ਉਪਰ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਅਤੇ

ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਨਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਵਿਨੋਦ ਓਹਰੀ ਅਤੇ ਯਸਪਾਲ ਸਰਮਾ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਚੱਢਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ।

ਰਾਮਗੜੀਆ ਐਸੂਕੇਸ਼ਨਲ ਕੌਸਲ ਦੀ ਚੋਅਰਪਰਸਨ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਭੋਗਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪਰੇਮ ਪਾਲ ਪੱਥੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ੀਪਲ ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਦਲਵਿੰਦਰ ਜੱਸਲ, ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ ਅਤੇ ਸਰਵਣ ਕਟਾਰੀਆ ਨੇ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਾਗਮ ਸਭ ਨੂੰ ਬੀਤੇ ਦੇ ਸੁਹਾਣੇ ਸਫਰ ‘ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਸੀ.ਆਰ.ਦਰਭੰਗਾ, ਫਗਵਾੜਾ ਨਗਰ ਸਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੋਅਰਪੈਨ ਕਸ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਮੱਲੀ, ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਕਰਨਲ ਵਰਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਜੁਨੇਜਾ, ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਇੰਦਰਪਾਲ ਖੁਰਾਨਾ, ਸਾਬਕਾ ਰਾਸਟਰੀ ਕੁਸਤੀ ਕੋਚ ਪੀ.ਆਰ.ਸੋਧੀ, ਪ੍ਰੋ.ਸਿੱਲ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਮਨ, ਰਾਮ ਲੜਾਇਆ, ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਘਬੋਤਰਾ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪਾਬਲਾ ਵੀ ਹਸ਼ਰ ਸਨਾ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਸਰਬਜੀਤ ਭੱਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਜਸਵੰਤ ਗੰਡਮ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ’ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਹਾਂਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਉਡਾਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਫਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ ਦੇ ਗਲੋਬਲ ਕਨਵੀਨਰ ਸਮੀਅਪ ਸਿੰਘ ਗੁਮਟਾਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 2022 ਦੌਰਾਨ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਸਾਲ 2021 ਦੀ 13.2 ਲੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ 22.4 ਲੱਖ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਹੈ।

ਗੁਮਟਾਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਕਤਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ’ਤੇ ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤਕਰੀਬਨ 6.5 ਲੱਖ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 2021 ਦੀ 3 ਲੱਖ 7 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੁਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਵੀ 68.5% ਦਾ ਵਧਾ ਦਰਜ ਹੈ।

ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਬਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਉਪਲੱਬਧ ਅੰਕਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ

ਨੇ ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ ਕੁੱਲ 22.4 ਲੱਖ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ 2019 ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 25.63 ਲੱਖ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 2022 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਲ 2021 ਦੀ 13.2 ਲੱਖ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 69.39% ਵੱਧ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 11 ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ 10 ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 420 ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੁਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਵੀ 68.5% ਦਾ ਵਧਾ ਦਰਜ ਹੈ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ 56.2% ਵਧ ਕੇ 15.8 ਲੱਖ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਉਡਾਣਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿਚ ਵੀ 37.1% ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 11 ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ 10 ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 420 ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੁਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਵੀ 68.5% ਦਾ ਵਧਾ ਦਰਜ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿੰਘ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਿੰਘ ਆਗੂ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਚਾਂਦ ਸਿੰਘ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੋਅਰਪੈਨ ਸ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਲਾਲਪੁਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਅਤੇ ਆਸ ਪਗਟਾਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਦਾ ਰਾਹ ਲੱਭਣ ਦੀ ਸਥਤ ਲੱਭ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਸਰਚਾਂਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੱਤਰ, ਸਰੀਰਕ ਸਈਦੀ ਨੇ ਕੌਮੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਐਬਟਸਫ਼ੋਰਡ ਵਿਖੇ 16ਵੀਂ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਕੁਸਤੀ ਚੈਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਕਰਵਾਈ

ਐਬਟਸਫ਼ੋਰਡ: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਸੂਬੇ ਸੀ ਸੀ (ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ) ਦੇ ਖੇਤੀਬਾਤੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਐਬਟਸਫ਼ੋਰਡ ਦੇ ‘ਵਿਲੀਅਮ ਜੇ ਮੌਟ’ ਦੇ ਮਲਟੀਪਰਪਤ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੇਡ ਹੈ। 16ਵੀਂ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਰੀਸਲਿੰ

ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ: ਹਰੀਕੇ ਜਲਗਾਹ ਤੋਂ ਮੰਹ ਮੌਜੂਨ ਲੱਗੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਹਰੀਕੇ ਜਲਗਾਹ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਲ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍਷ੇ ਵੀ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਵਿਚ ਕਮੀ ਆਈ ਸੀ। ਸਤਲਜ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗਮ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹਰੀਕੇ ਜਲਗਾਹ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਘਰਣਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਚ ਆ ਰਹੇ ਨਿਧਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੱਸੋਖੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਤਲਜ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਬੁੱਢਾ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਪਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰੀਕੇ ਜਲਗਾਹ ਵਿਚ ਸੰਗਮ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੀਕੇ ਜਲਗਾਹ ਲਗਭਗ 4100 ਹੈਕਟੇਅਰ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਸਤਲਜ ਬਿਆਸ ਦੇ ਸੰਗਮ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਜਲਗਾਹ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੁਰਨ ਤਾਰਨ,

ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਬੋਨੀ
ਅਜਨਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਅਕਾਲੀ
ਦਲ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ

ਅਜਨਾਲਾ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ
ਅਜਨਾਲਾ ਤੋਂ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਟਿਕਟ
'ਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਚੋਣ ਲਤਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ
ਕੌਮੀ ਮੀਤ ਪ੍ਰਾਨ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ
ਵਿਧਾਇਕ ਬੋਨੀ ਅਮਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਜਨਾਲਾ ਨੇ
ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਮੁੜ੍ਹਲੀ ਮੈਂਬਰਸਿਪ ਤੋਂ
ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖੀਰ
ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਵਿਚ ਬੋਨੀ
ਅਜਨਾਲਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ
ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ
ਤੰਦਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੱਤਾਲੀਆ ਕਮੇਟੀ
ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਅਣਗੋਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾ ਵੇਲੇ
ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ
ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨਾਲ
ਨਿਵਾਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪਾਰਟੀ
ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ
ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਨੀ ਅਜਨਾਲਾ ਨੇ
ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਸੂਤਰਾਂ
ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਨੀ ਅਜਨਾਲਾ ਭਾਜਪਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ
ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਚਿਪ ਵਾਲਾ ਮੀਟਿੰਗ ਪੁੱਟਿਆ

ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ : ਭਾਰਤੀ ਕਿਸਮਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਉਗਰਾਹਾਂ ਬਲਾਕ ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਨੇਟਲੇ ਪਿੰਡ ਨੰਦਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਆਰ.ਈ. ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਚਿਪ ਵਾਲਾ ਮੀਟਰ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਬਲਾਕ ਆਗ ਕਰਮ ਚੰਦ ਪੰਨਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕਾਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੋਹੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਚਿਪ ਵਾਲੇ ਮੀਟਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੁਹਿਮ ਸੁਰੱਖਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੀਟਰ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ

ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਡਵਾਂਸ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿਗ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ 'ਚ ਖਾਸਾ ਉਤਸ਼ਾਹ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਸੂ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਡੇਅਰੀ ਉੱਦਮ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਰ੍ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 6116 ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਐਡਵਾਂਸ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਬੈ ਦੇ 9 ਡੇਅਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ਾਚ ਕੇਂਦਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਂਡੂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਡੇਅਰੀ
ਕਿੱਤੇ ਰਾਹੀਂ ਸਵੈ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਣਾਉਣ

ਲਈ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਡੇਅਰੀ ਉਦਮ ਸਿਖਲਾਈ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 20 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ
ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿੱਹਾ ਕਿ ਡੇਅਰੀ
ਫਾਰਮਰਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਲ ਡੇਅਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਬਣਾਉਣ

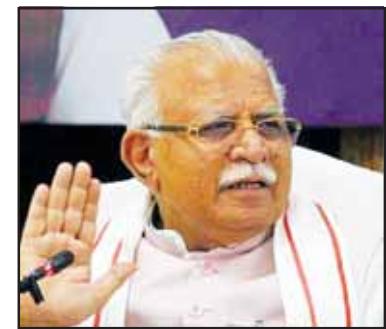

ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਤੁਰਲੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪਤ), ਬੀਜਾ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਧਿਆਣਾ), ਗਿੱਲ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਗਾ), ਫਗਵਾਤਾ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ), ਅਬੂਲ ਖੁਰਾਣਾ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ), ਵੇਰਕਾ

ਅੰਕਤਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ 2019 ਵਿਚ ਇੱਥੋਂ ਲਗਭਗ 83 ਪ੍ਰਸ਼ਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪੰਡੀ ਪੁੱਜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਲੱਖ 23 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 2020 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਕੇ 91 ਹਜ਼ਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਅਤੇ 90 ਪ੍ਰਸ਼ਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪੰਡੀ ਪੁੱਜੇ ਸਨ। 2021 ਵਿਚ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਕੇ 74,869 ਰਹਿ ਗਈ ਜਦੋਂਕਿ 88 ਪ੍ਰਸ਼ਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪੰਡੀ ਪੁੱਜੇ ਸਨ। ਜੰਗਲਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਡੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕਮੀ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜੰਗਲਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਖੱਟਰ ਵੱਲੋਂ ਅਰਦਾਸ 'ਚ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਭਖਿਆ

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਾਂ। ਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਦੇ ਅਰਦਾਸ ਸਮੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਭੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਹਮਣੇ ਆਉਣਾ। ਪੈਰੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਮਾਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਖਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗ ਕੋਲੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਬਿਖਾ ਹੈ।

ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਸ੍ਰੀ ਖੱਟਰ ਦੀ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਖੱਟਰ ਪੰਜਾਬੀ ਮੂਲ
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਮਰਿਆਦਾ
ਬਚੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਮ ਦੌਰਾਨ ਨਵੀਂ
ਬਣੀ ਹਰਿਆਣਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ
ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਪੀਜਾ ਵੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ
ਖਚੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ
ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਧਾਪੀ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੁਰੰਤ
ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਤੇ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ
ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਵੀ ਅਪਣਾ ਪੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਕਰਨ।

ਫੋਨੇ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ 7 ਅਹਦੇਦਾਰ ਤਲਬ

‘ਮਾਹੌਲ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਵਧਾਈ ? ’

ਮਾਨਸਾ: ਮਰਹੁਮ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਸਿੱਧੂ
 ਮੁਸੇਵਾਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦਿਲ
 ਦੀ ਇਸ਼ਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
 ਪਿੰਡ ਮੂਸਾ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ਼
 ਰੋਸ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁੱਤ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ 10
ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ
ਤੱਕ ਅਸਲੀ ਕਾਤਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ
ਜਦਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁਝੇ
ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ
ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ
ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ 40-40 ਸੁਰੱਖਿਆ
ਜਵਾਨ ਜੈਮਰ ਸਣੇ ਲਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ
ਬਰਸੀ ਮਨਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ

ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਨਿਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਸੜਕਾਂ
‘ਤੇ ਉਤਰਨਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧ ਮਸੇਵਾਲਾ ਦੀ

ਤਸਵੀਰ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਛਲਣੀ ਕੀਤੀ 'ਬਾਰ'
ਉਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸਤਕਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ
ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਰੋਤਾਂ
ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕਿਸ ਨੇ ਲੈ ਕੇ ਇਹੋ ਅਤੇ ਲਾਰੈਸ
ਬਿਸਨੋਈ ਸਮੇਤ ਗੋਲਡੀ ਬਾਰਚ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ
ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ
ਲਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੀ ਸਬਤ
ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧੂ
ਮੁਸੇਵਾਲਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਘਟਾਉਣ ਸਬੰਧੀ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੀਡੀਆ
ਡਾਈਰੈਕਟਰ ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ
ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 4-5 ਵਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ
ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੀ ਕੈਬਿਨਿਟ ਅਜੇ ਤੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

(ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਤਰਨ ਤਾਰਨ, ਸਰਦੂਲਗੜ੍ਹ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਾਨਸ) ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਸਬਿਤ ਡੇਅਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਹਵਾਨ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸਵੀਂ ਪਾਸ ਹੋਵੇ, ਦਿਹਾਡੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਸੀਕ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ 10 ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂ ਰੱਖੋ ਹੋਣ, ਉਹ 13 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਸਵੀਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਆਧਾਰ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸਾਈਜ਼ ਡੋਟੋ ਲੈ ਕੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 18 ਫਰਵਰੀ 2023

ਸੱਤਾ ਦਾ ਰਵੱਣੀਆ

ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਮੁੰਬਈ ਦਫ਼ਤਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਛਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਥਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਰਸ਼ਟਰੀ ਸੱਭੇਸ਼ਕ ਸੰਘ (ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.) ਦੀ ਸਰਪਸਤੀ ਹੇਠਲੀ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਸਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ 'ਇੰਡੀਆ: ਦਿ ਮੌਦੀ ਕ੍ਰਾਏਸਚਨ' ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ 2002 ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਅਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਿੰਦਰ ਮੌਦੀ ਜੋ ਉਸ ਵਕਤ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਨ, ਦਾ ਹੱਥ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬੂਤ ਬੜੇ ਪੱਲੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਰਵੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਫ਼ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਬਾਂਹ ਮੰਤਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹੀ ਹਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇਸ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦਾ ਅਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਤ ਨਾਜ਼ਗੀ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਉਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਧਰ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਾਹਿਰੀਲੀ, ਭਾਵ ਰੜਕ ਕੱਢਣ ਵਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪੇਗੰਡਾ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦਫ਼ਤਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਛਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਕਾਉਣ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੁਕਤਾਚਿਨੀ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੋਰਾਨ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਨਾਲ ਹੀ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਐਡੀਟਰਜ਼ ਗਿਲਡ ਨੇ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦਫ਼ਤਰਾਂ 'ਤੇ ਡਾਫ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਫਿਕਰ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਮੁਤਾਬਿਕ, ਮੀਡੀਆ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਕਾਉਣ ਅਤੇ ਤੰਗ ਪ੍ਰੈਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥਭੋਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਮਲ ਬੋਰਕ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਗਿਲਡ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿਚ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ ਵੀ ਹੈ। ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਅਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਵਾਜ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਜ਼ਾ ਮਿਸਾਲ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ, ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 5 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸਖਾਸ ਫੈਸਲੇ ਤਹਿਤ ਅਯੁਧਿਆ 'ਚ 2.77 ਈਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਾਮ ਜਨਮਤੀ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 1992 ਵਿਚ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਦਾ ਢਾਹੇ ਜਾਣ-ਕੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੰਜਨ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬਣੇ), ਜਸਟਿਸ ਡੀਵਾਈ ਚੰਦਰਕੁੜ (ਹੁਣ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ), ਜਸਟਿਸ ਅਸੋਕ ਭੁਜ਼ਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨਾਚੀਡ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬਣੇ), ਜਸਟਿਸ ਡੀਵਾਈ ਚੰਦਰਕੁੜ (ਹੁਣ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ), ਜਸਟਿਸ ਅਸੋਕ ਭੁਜ਼ਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨਾਚੀਡ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਅਬਦੂਲ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਗੋਗਈ 17 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2020 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੌਰਵਿਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦ

ਹਿੰਡਨਬਰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਡਾਨੀ ਬਾਰੇ ਡਟ ਕੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਠਾਕੁਰਤਾ ਨੇ ਚੁੱਪ ਤੋੜੀ

ਸਵਾਲ: ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਸਥੀ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪੈਂਦਾ ਕੀਤੀ?

ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ: ਮੈਂ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੈਕਟਰ, ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ - ਬੱਦੋਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਮੇਰੀ ਦਿਲਸਥੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸਿਆਸੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ 45 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ 67 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ। ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਉਭਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਡਾਨੀ ਗਰੁੱਪ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। 10 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਐਸੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨਾਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਵਰਨੈਂਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਪਾਜ ਕੰਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਘੇਤੇ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਚ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ 'ਦਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ' ਦੀ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੁਦਪੁਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੇਸ਼ਕਸ਼: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੁਦਪੁਰ
ਫੋਨ: +91-94634-74342

ਹਿੰਡਨਬਰਗ ਰਿਸਰਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਖੂਲਾਸੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਸਮੇਤ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਵਾਧਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਸਵਾਲ: ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀ ਹੈ?

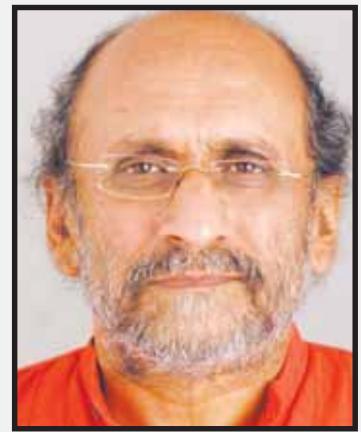
ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ: ਜੋ ਦਰਸਾਲ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਕਾਰੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਸਿਆਂ 'ਤੇ ਦਬਦਬਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਧਾਰਕ ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਪਰੋਟਰ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਦਰਜਨ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਹਾਇਡਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਐਬੋਟ ਪੁਆਇੰਟ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹੈ।

ਅਡਾਨੀ ਨਿੰਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਪਰੋਟਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ.ਐਸੀ.ਐਲ. (ਕੋਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਪਰੋਟਰ ਹੈ; ਇੰਡੋ-ਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਲਈ ਕੋਲੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਰਮਲ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਲੇ ਤੋਂ ਵਿਜਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਪਰੋਟਰ ਹੈ; ਇੰਡੋ-ਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਲਈ ਕੋਲੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਰਮਲ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਲੇ ਤੋਂ ਵਿਜਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਪਾਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।... 15 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਕੱਟ ਕੇ ਪਾਲਿਸ ਕੀਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਿਤ ਇਸ ਨੇ ਜਤਿਨ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਵਿਸਮਣਿਮੰਡਲ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਵਿਨੋਦ ਅਡਾਨੀ ਦੀ ਧੀ (ਵਿਨੋਦ ਗੌਂਠ ਅਡਾਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ) ਦਾ ਸਹੂਰਾ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹੈ। ਜਤਿਨ ਮਹਿਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਵਿਸਮਣਿਮੰਡਲ ਬੈਕਾਂ ਦੇ ਛੁੱਬੇ ਹੋਏ ਕਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਰਜਾਈਆਂ 'ਚੋਂ ਹੈ।

ਸਵਾਲ: ਤੁਸੀਂ ਅਡਾਨੀ ਗਰੁੱਪ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਲਿਖਿਆ?

ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ: 2015 ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਲੇਖ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਵੇਕਲਾ ਕਰਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰੈਲ 2016 ਵਿਚ ਫਿਪਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਕਨਾਮਿਕ ਐਂਡ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਵੀਕਲੀ (ਈ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.) ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਈ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਵਿਚ ਕਈ ਲੇਖ 'ਦਿ ਵਾਇਰ' (ਨਿਊਜ਼ ਪੋਰਟਲ) ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਰਤਿਆ ਸੇਨ ਅਤੇ

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੀ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉੱਘੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਐਸਾ ਬੋਲੇਗਾ ਜਾਂ ਲਿਖੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕੁੱਧ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਉਂ ਜ਼ਬਾਨਬੰਦੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਛਾਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪ ਤੋੜੀ ਹੈ। ਹਿੰਡਨਬਰਗ ਰਿਸਰਚ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਡਾਨੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸ਼ੋਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨਾਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਵਰਨੈਂਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਪਾਜ ਕੰਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਘੇਤੇ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਚ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੁਦਪੁਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੱਤਰਕਾਰ ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ ਅਤੇ (ਸੱਜੇ) ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਪਿਰਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗੱਤਮ ਅਡਾਨੀ।

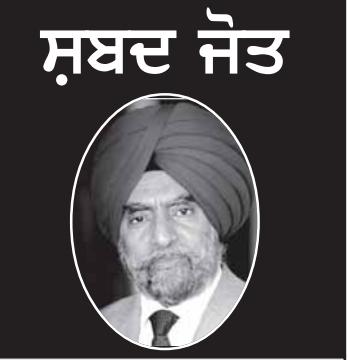
ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਪਾਵਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਮਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੋ ਆਖਰੀ ਲੇਖ ਈ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਲਈ ਜਨ 2017 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, ਉਹ ਐਸ.ਈ.ਜੈ.ਡ. (ਵਿਸੇਸ ਆਰਬਕ ਖੇਤਰਾਂ) ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਫੇਰ-ਬਦਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ... ਇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ - ਵਿਤ ਮੰਤਰਾਲਾ ਅਤੇ ਵਣਜ ਮੰਤਰਾਲਾ - 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਸਟਮ ਢਿਊਟੀ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿ ਢਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਾਮਲਾ ਸੰਸਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕੁੱਧ ਅਪੰਨੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਪਰੰਜੋਏ ਗੁਰਾ ਠਾਕੁਰਤਾ: ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਗੌਂਠਮ ਅਡਾਨੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਈਂਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਛੇ ਕੇਸ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋ ਕੇਸ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਮੰਦਰਾ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੋ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ, ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ, ਇਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਬਾਰਨ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਹਨ।

ਸਤੰਬਰ 2020 'ਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਸਹਿ-ਲੇਖਕ ਅਬੀਰ ਦਾਸਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੀਰ ਪੁਰਕਾਯਸਥ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਨਿਊਜ਼ਕਲਿੱਕ ਵਿਕੁੱਧ ਮੰਹੁਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਊਜ਼ਕਲਿੱਕ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਹਿੱਸਾ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਥੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਈ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਤੋਂ

ੴ ਰਿਚਲੇ ਜ਼ਿਦਗੀ ਦੇ ਨਕਸ਼

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਫੋਨ: 216-556-2080

ਊਰ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਮਾੜੀ ਸੰਗਤ
ਤੋਂ ਵਰਜਣਾ। ਓਬਿਡ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਜਾਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ
ਰੁਕ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ। ਅਛੇਪਲੇ ਜਹੋ ਕੁਸੰਗਤ
ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਹੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਕੰਧ ਬਣਨਾ
ਜਾਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਤਿੜਕਣ ਵਿਚ ਗਵਾਚੇ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਇਸ ਤਿੜਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਬਣਉਣ
ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨਾ।

ਊਰ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਬੰਧ। ਗਿਆਨ-ਤਾਤ੍ਤਵ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੰਭਲਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਵੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਰਤ-ਕਰਮਯੋਗਤਾ ਕਾਮਾਉਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਭਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ। ਊਰ, ਸਿਰਫ ਸਤਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਘਰ ਜਾਪਦੀ। ਪਰ ਇਹ ਊਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਗੋਂ ਇਸਦੀ ਤਹਿਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਛੁਪਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਾਰਗੀ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੁ ਪਾਸੇ ਲਾਉਂਦੀ। ਉਸਦੀ ਨਿਹਾਜਾ ਨੂੰ ਆਸ ਦਾ ਧੀਰਜ ਬੰਨਾਉਂਦੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ। ਉਸਦੀ ਸੱਖਣੀ ਛੋਲੀ ਵਿਚ ਅੱਜੇਹਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਧਰ ਜਾਂਦੀ ਜਿਹੜਾ ਹੋਰ ਕਿਧਰੋਂ ਨਹੀਂ ਬਿਆਉਂਦਾ।

ਊਰ ਬਹੁਤ ਵਿਰਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦੀ।
 ਬਹੁਤ ਵਿਰਲੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਊਰ ਨੂੰ ਸਾਬਦਿਕ
 ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਦੇ। ਇਸਦੇ ਉਸਾਰੂ ਗੁਣਾਂ ਰਾਹੀਂ
 ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਰੂਪ
 ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਲੱਗਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੀਕ ਉੱਹ
 ਖੁਦ ਵੀ ਅਵਸਲੇ ਸਨ। ਜੱਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ
 ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਰੂਪ-ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ।
 ਊਰ ਨੂੰ ਸਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ
 ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੁਠਾਹੀ ਦੇ ਕਰਨਹਾਰੇ। ਦਰਅਸਲ
 ਘਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੁੱਭ-ਭਾਵਨਾ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ
 ਚੰਡਨਾ ਜਿਹੜੀ ਚਿੰਨ ਬਣ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਰਾਹਾਂ
 ਰਸ਼ਨਾ ਸਕਦੀ। ਊਰ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ
 ਲੋਕ ਕਈ ਵਾਰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਅਜੇਹੇ
 ਫਸਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਹੀ
 ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਵਿਗਤੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਦਰਅਸਲ
 ਘੁਰ ਤੋਂ ਵਿਰਵੇ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ
 ਜਹੌਨਮ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਘਰ
 ਨੂੰ ਵੀ ਨਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੰਦੇ। ਨਾਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ
 ਗਰਕ ਰਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕੀ
 ਹੈ। ਐਸੇ—ਇਸ਼ਰਤ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੰਗਾਂ
 ਨੂੰ ਕਿਆਸਣ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਜਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਆਸ
 ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕਿਰੋ
 ਜਿਹਾ ਅੰਗ ਬਣਨਗੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ
 ਆਸਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸੇਧ
 ਦੇਣਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਭਿੰਖਿਆਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਘੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ।
ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਘੁਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋ ਵਿਚ ਇਹ
ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ ਗਲਤ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘੁਰ ਮਿਲੀ। ਘੁਰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ-
ਮੱਤ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਅੱਜੋਹ ਕਰਦਿਆਂ
ਪੈਰ, ਸੌਚ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਾ ਤਿਲਕ ਜਾਵੇ। ਘੁਰ
ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਿਆ
ਜਾਵੇ ਕਿ ਘੁਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ
ਨੇ? ਉਹ ਕਿਉਂ ਘੁਰ ਰਿਹਾ ਏ? ਇਸ ਘੁਰ ਦੇ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਨੇ? ਘੁਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੀ
ਮੁਛਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ? ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ! ਹਰ ਕੋਈ
ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੁਰ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ
ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੁਰ ਸਕਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ
ਪ੍ਰਤੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਨਫੇ-ਨੁਕਸਾਨ
ਲਈ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਨੂੰ
ਨਿਖਾਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ
ਕੁਲੇ ਨੂੰ ਪਰਮ ਧਰਮ ਮੰਨਦਾ ਹੋਵੇ।

ਘੂਰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਕਦੇ। ਜਿਸ ਨਾਲ
 ਖੂਨ ਦਾ ਰਿਸਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ
 ਸਾਂਝ ਹੋਵੇ, ਰੂਹ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਅੱਤ-
 ਕਰੀਬੀ ਹੋਵੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ
 ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੁਨਹਿਰੀ
 ਤੇ ਸੰਦੰਲੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ਼
 ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਘੂਰ ਸਕਦੇ, ਜਿਹੜਾ ਘੂਰ ਨੂੰ
 ਮੰਨਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਘੂਰ ਤਾਂ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਰਗੀ ਖੁਸ਼ਕੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਵਿਕ ਰਵਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇੰਨੇ ਸਹਿਜ ਭਾਵ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੱਚ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਾਵਿਕ ਵਾਰਤਕ ਦੇ ਸ਼ਾਹ-ਅਸਵਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤਰੀਵੀ ਨਾਦ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੂਰ ਪਿਛਲੇ ਆਪਣੇਪਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੂਰਿਆ ਸਿਰਫ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੂਰ ਨੂੰ ਅਣਮੁੱਲੀ ਦਾਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਘੂਰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ, ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਘੂਰ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰੌਸ਼ਨ ਪੱਖ ਦਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਦ ਘੂਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਫਿਰ
ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੂਰਨ ਵਾਲੇ
ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ
ਘੂਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਰ
ਵਿਅਕਤੀ ਘੂਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਠੀ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ
ਘੂਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਇਜ਼ਤ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ
ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਘੂਰ
ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ
ਦੱਖਲ ਅੰਦਰਾਜ਼ੀ ਮੰਨ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ
ਮੁਨਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ
ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲੋਤਾ ਸਮਝ,
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ
ਰੰਗ ਵਿਚ ਸਿਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਬਜ਼ਿੰਦਾ। ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਆਉਂਦੀ ਜਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ। ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਮੁਤਨਾ ਬੰਦੇ
ਦੇ ਹੱਥ-ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਘਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜੁ ਰੂਪੀ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੁਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰਤਾ,
ਮੁੰਚਮਤਾ, ਸਮਝਤਾ, ਸਹਿਜਤਾ
ਅਤੇ ਸੁਹਜਤਾ ਦਾ ਵਾਸ ਹੋਵੇ। ਉਹ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸੁਖਨਮਈ
ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ
ਨਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਲਾ-ਨਕਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ
ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ
ਅੱਖ ਦੇ ਉਸ ਸੀਸੀ ਰਾਹਾਂ ਦੇਖਿਆ
ਹੋਵੇ ਸਿਸ ਵਿਚ ਪਾਤਰਸ਼ੁਦਾ

ਅਤੇ ਪਾਰਖੁਪਣਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਸੁਪਨੇ ਲਏ ਹੋਣ
 ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਨਵੀਆਂ
 ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ
 ਦਿਸ਼ਾਂਹਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ
 ਉਕਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਸਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿਚ ਵਜ਼ਨ ਹੋਵੇ,
 ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕਸਾਰ ਅਤੇ ਅਪਣੱਤ
 ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਤੇ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਸਾ�ੇ ਆਲੇ-ਦਾਅਲੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਘੁਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੁੱਭ-ਸਿੱਤਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਮਿਠੀ ਜਹੀ ਘੁਰ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਘੁਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਰੂਪ ਤੇ ਕਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਝ ਸਮਝਣਾ, ਇਹ ਨਿਰੰਲ ਮਨੁੱਖ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਮਭ ਤੋਂ ਮੁੜਲੀ ਅਤੇ ਅਜੀਸਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾਂ
 ਦੀ ਘੂਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਲਾਡ ਤੇ
 ਦੁਲਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਚਿੱਤਾ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ
 ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹਣ ਵਾਲੇ ਨਿਖਾਰ ਦਾ
 ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ
 ਅਧਿਆਪਕ, ਨਿੱਕੀ-ਨਿੱਕੀ ਸਿਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੀ,
 ਘੁੱਗਦੀ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਸਦਾ
 ਬੱਚਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ

ਵਧਾਇਆ ਇਨਸਾਨ ਬਣੇ। ਉਚਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ
ਕਰੇ। ਵੱਡੇ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ
ਤੇ ਵਿਕਲੋਤਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਪਣੇ
ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਚਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਮਾਂ ਦੀ
ਨਿਰੰਤਰ ਘੂੰਠ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ
ਖਾਣਾ, ਸੌਣਾ, ਜਾਗਣਾ, ਪੜ੍ਹਨਾ, ਸਤਿਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਗੁਰ
ਸਿਖਾਉਂਦੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਜੇਹੀ ਸਖ਼ਸੀਅਤ
ਤਾਮੀਰ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਹੀ

ਮਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।

ਇਹ ਮਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸਿਹਤੀ ਘਡਿਤਾਂ ਕਰਨ
ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ। ਇਸਮਾਂ ਘੁਰ ਵਿਚ ਮਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਪਣੱਤ, ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਮੌਹ ਦਾ ਮੂਲਮੰਤਰ ਜਿਸਨੇ
ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ
ਰਾਹ ਪਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਂ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਜਦ ਲਾਡਲੇ ਦੇ

ਸੁਰਾਰਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ
ਆਪਣੀ ਅਥਾਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਕਾਰਜਾਂ,
ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਦੀ
ਬਜਾਏ ਨਕਾਰਾਤਮਿਕ ਸੋਚ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਬਣਦਾ
ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੰਡਿਆਲੇ ਰਾਹਾਂ ਵੰਨ੍ਹੀਂ ਤੋਰਦੀ। ਇਹ
ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਸ ਦੀਆਂ
ਸੂਲਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਖੁੱਭ, ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਚੀਜ਼

ਸਾਡੇ ਨਾਵੇਂ ਕਰ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗਮ
ਦਾ ਦਰਿਆ ਪੀਂਦੇ ਖਦ ਨੰ ਥੋਰਦੇ ਅਤੇ ਨਮੋਸੀ

ਭਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਵਿਚ ਉਸੇਦੇ
ਉਸਤਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਉਸ
ਦੀ ਘੂੰਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਾਂ ਰੱਖਦੀ। ਜੇ
ਅਧਿਆਪਕ ਘੂੰਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ
ਬੇਲਗਾਮ ਖਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੇਥਵੀਆਂ ਭਰਮ-
ਉਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਕੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ

ਕੇਟਾ ਹੋਈ ਪਤਗ ਵਾਂਗ ਹਵਾ ਦੇ ਹਿਚਕਲਿਆਂ
ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਭਾਲੁਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ
ਦੇਵਾਂਗੇ। ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਰਹਿਬਰੀ ਵਿਚ ਪਲਣ
ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨੂਰ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ
ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰਾਹ-ਦਸੇਰਾ। ਖੁਦ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਜ
ਸਿਰਜ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਬਿਹਤਰੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ
ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ।

ਭਰਾ ਦੀ ਘਰ ਅਜੇਹੀ ਕਿ ਉਹ ਰੋਬਰ
ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਪੁੱਠੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਤੋਂ ਹੋਤੇ
ਸਕਦਾ। ਮੰਝਾਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੱਤ
ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦਬੀਰਾਂ
ਅਤੇ ਤਕਦੀਰਾਂ ਵੰਨੀਂ ਮੱਤ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੀਆਂ
ਸੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਵਰਤੀਆਂ ਸਮਰੱਬਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਨਰੋਤੀ ਸੇਧ ਦੇ ਕੇ ਅਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ
ਤੋਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜੇਹੀਆਂ ਮਾਣੁੱਤੀਆਂ
ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ
ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਵੱਡਾ
ਭਰਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਰਹਿ ਕੇ ਜਦ ਛੋਟੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਉੱਚੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਦਾ
ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਰਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਪਤਿਆਂ
ਲਿਖਿਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਮਰਤੱਬਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਭਣ ਦਾ ਘੁਰ ਨਿਕ ਭਣ-ਤੁਰਾਵਾ ਲਾਈ
ਬਹੁਤ ਗੁਣਕਾਰੀ ਜੋ ਛੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ
ਦੀ ਸੋਝੀ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ

ਪਨਪਦੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਦੀ ਥਾਹ ਪਾਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਦੀਇਆਂ ਵਿਚ ਸੁਪਣਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਗ
ਲਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਭੈਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ। ਜਦ
ਕੋਈ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਭਟਕਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਵੀ
ਮਰੋਤ ਸਕਦੀ, ਮਿੱਠਾ ਜਿਹਾ ਘੂਰ ਵੀ ਸਕਦੀ,
ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਥੱਪੜੀ ਵੀ ਲਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ
ਰੋਂਦੇ ਨੂੰ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਵਰਾ ਵੀ ਸਕਦੀ,
ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਲਤ-
ਫ਼ਹਿਮੀਆਂ ਦੂਰ ਕਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ
ਹੋਕ, ਨਵੇਂ ਰਾਹ 'ਤੇ ਤੌਰ ਵੀ ਸਕਦੀ। ਕਦੇ ਵੀ
ਭੈਣ ਦੀ ਘੂਰ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਮਨਾਇਓ ਸਗੋਂ ਸੁਕਰ
ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਘੂਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ
ਸੁਧਾਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ
ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰੋਸ਼ਨ ਪੱਖ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ

ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੇ
ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਘੂਰ ਜੋ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਛੋਪਲੇ ਜਹੋ ਅਤੇ
ਸਹਿਮਾਈ। ਉਹ ਝਿੜਕਦੇ ਵੀ ਲਾਡ
ਨਾਲ, ਰੋਕਦੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਸੁਮੱਤਾਂ ਵੀ ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ
ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ
ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ
ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ
ਦਾ ਅੰਗ ਬਣਾ ਲੈਣਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ
ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ। ਬਹੁਤ ਨਿਕਰਮੇ ਹੁੰਦੇ
ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ
ਤੌਹੀਨ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਤੋਂ
ਮੂੰਹ ਫੇਰਦੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜੀ ਕਹਿ ਕੇ
ਨਕਾਰਦੇ। ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ! ਜੋ ਸਾਡੇ
ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਗੜ੍ਹ ਗਿਆਨ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਤਾਬੀ
ਗਿਆਨ ਜਦੁਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ ਜਿੰਦਗੀ

ਨਾਲ ਖਹਿ ਕੇ ਲੰਘਿਆ ਉਹ ਗਿਆਨ ਜਿਹੜਾ
 ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿਸਮਤ
 ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ
 ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਨਸੀਬ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ
 ਸੌਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ
 ਦੀਆਂ ਭੁਰੜੀਆਂ ਵਿਚ ਉਕਰੀਆਂ ਜੀਵਨ-
 ਕਹਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਵਕਤ ਨਸੀਬ ਹੋਇਆ
 ਹੋਵੇ।

ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਦ ਵੀ ਪੂਰਦਾ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ
ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਸਬਦ ਹੁੰਦਾ ਜਿਹਤਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ
ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ। ਸਭ ਤੋਂ
ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ
ਦੀ ਪੂਰ ਦੇ ਆਖੋਂ ਲੱਗਣਾ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਦਿਲ
ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਕੁਝ ਅਜੇਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੇ
ਸਿੱਟੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸੁਖਨ-ਸੜ੍ਹੇ ਰਿਆਂ

ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਹਨਰੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਸ਼ਮਾਉਂਦੇ ਰਹੀਏ। ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਸੁਹਜ-ਸਿਆਣਪਾਂ ਦੀ ਘੂੰਰ ਸੁਣਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਕਿ ਅਪਣੇ ਕਰਮ, ਸੋਚ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ-ਕਬਹਤਾਂ, ਫਰੇਥਾਂ, ਠੱਗੀਆਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਲਾਲਚ ਜਾਂ ਅਛਮਨੁੱਥੀ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸਦਾ ਤੌਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਘੂੰਰ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ-ਪੈਡਿਆਂ ਦਾ ਮਾਰਗੀ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਸਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਤੁਲਿਤ, ਸੁੱਚਮਈ ਅਤੇ ਸੁੱਖਨਵਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਅਜੇਹਾ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਮਨਤ ਅਤੇ ਇਬਾਦਤ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਘੂੰਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਮਸਤਕ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਘੂੰਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਾਂਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ।

ਪੰਜਾਬ ਮਸਲਾ ਅਤੇ ਅਜੋਕੇ ਗਰਮਖਿਆਲੀ ਸਿੱਖ ਚਿੱਤਕ !

ਸ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਪਰਹਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਵਾਜਬ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛੇ ਹਨ: ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗ ਮੌਰਚਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੁਬਹੁ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਿਵੇਂ ਸੀ? ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਟੇਟ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਖੱਬੇ-ਪੱਧੀ ਜਾਂ ਅਣਪੱਧੀ ਸੈਕਤੇ ਲੋਕ-ਨੇਤਾਵਾਂ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ, ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਸਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਡਕੂ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਕਿ ਭਿੰਡਰਾਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੌਰਚਾ ਚੌਕ ਮਹਿਤੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਰੰਭ

ڈا. سُخپال سِیج ٹوہر
اسی-میل:
sukh_pal@hotmail.com

ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ? ਕਿ ਜੁਨ 1984 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣੇ ਸਨ ਤੇ ਖਾੜਕੂਆਂ ਹੱਥੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਕਤਲ ਹੋਏ ਸਨ?

ਸ. ਪਰਹਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਰਣ-ਨੀਤੀ ਵਜੋਂ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪਣਾ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਧੇਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖ ਅਸਲਾਂ ਦੇ ਮੁੜੋਂ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸੰਨ 1982 ਦੇ ਲਾਗੇ ‘ਇੰਡੀਆ ਟੁਡੇ’ ਪਰਚੇ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸੀਰਫ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਸਿੱਖ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਖਲੋਤੇ। ਜੇ ਪਰਚਾ ਝੁਠ ਬੋਲਦਾ ਹੋਏ ਤੇ ਮੱਦਾਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਹੋਵੇਂਦਾ ਵੀ ਉਹ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ।

ਸਾਇਂਟ ਹੋਰ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਅਖੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ. ਪਰਹਾਰ ਦੇ ਏਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਏ ਹਿੰਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਤਲ ਹੀ ਨਵੰਬਰ ਚੁਗਸੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ। ਸੰਨ 1986 ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਕ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਵਾਸਤੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਚ ਸਾਂ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਮਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੀਕਾਨੇਰ ਦਾ ਤਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗਹਿਲੇਤ ਸੀ, ਜੋ ਜਹੀਨ ਤੇ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਜ ਪ੍ਰੌਦੀਸਰ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਬਲੈਕ ਥੰਡਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਗਹਿਲੇਤ ਨੇ ਆਖਿਆ: 'ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਤੁੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ। ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ। ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਕਦੀ ਵੀ ਏਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਅਣਿਆਈ ਮੌਤ ਏਸ ਲਈ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਘੀ ਤੇ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ, ਲੋਂਗਵਾਲ ਤੇ ਬਾਦਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਜਿਤੇ ਸਿਆਨ

ਲਗਵਲ ਤੇ ਵਲਦ ਦੁ ਧਰੋ ਰਾਜਿਹੜ ਕਿਆਨ
ਏਹ ਲੀਡਰ ਦੇਣਗੇ - ਉਹੀ ਤੇਰੀ ਤੇ ਮੇਰੀ
ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਜਾਂ ਜਾਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਿਹੜੇ
ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ
ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੰਗਾਰਦੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੀਡਰਾਂ
ਕਰਕੇ ਅਜਾਈ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! 'ਗਹਿਲੋਤ ਨੂੰ
ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ
ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਦੇ ਹਨ, ਓਹ ਵੀ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ। ਇਕ ਗੱਲ ਖਾਤਰ ਲਿਹਰ ਦੇ ਮੁੱਚ ਤੋਂ ਹੁਣ
ਤਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਹੜਾ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂ
ਏਸ ਦੇ ਤਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਹ ਰਾਹ ਵਿਚੋਂ ਰੋਤਾ ਸਮਝ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਟ ਫੈਮੈਕੋਟਿਕ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਚ 'ਹਲੇਮੀ ਰਾਜ' ਜਾਂ
'ਸੇਵਾ' ਦੇ - ਜੀ ਸੰਗਲਾ ਹੈ ਜੀ ਦਿੱਤੇ-

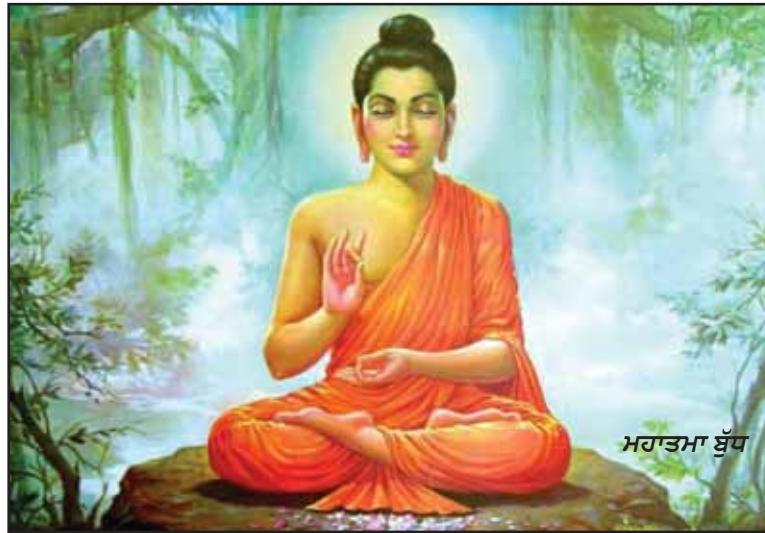
‘ਬਗਮਪੁਰ ਦਾ ਸਭਾਵਨਾ ਹ ਹਾ ਕਿਥੇ?
ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਘਰ
ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੇ ਇਕ
ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਚੜ੍ਹਾਈ
ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਸਨ। ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ 28 ਜਨਵਰੀ 2023 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਸ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦਾ ਲੇਖ ‘ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਮਸਲੇ’ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਦਲੀਲ, ਦਲੇਰੀ, ਹਵਾਲੇ, ਸਮੁੱਚਤਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਿਰ ਅਜਿਹਾ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਲਈ ਲੇਖਕ ਵਧਾਈ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਕੱਟੜਤਾ, ਸਹਿਮ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਵਿਰਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੀ ਸੀ ਐਸ ਅਫਸਰ ਰਹੇ
ਸਨ ਪਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ
ਕਰਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ:
ਤਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਕਿਉਂ ਛੋਡਿਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:
ਪੈਸੇ ਜੀਵਨਾ ਤਿਥੁੰਹੋਂ ਪੰਖਿਲਪੇ ਦਾ ਪੈਕਕਣੀ

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਟੋਰਨਟੇ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਬੋਧੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹੈਂਡ ਸੀ। ਉਹ ਉਚਾ ਲੰਮਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ। ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਦਿਲਸ਼ਾਪੀ ਹੋ ਗਈ?’ ਉਹ ਬੋਲੇ: ‘ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਿਲਸ਼ਾਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ

ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ - ਏਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਏਥੇ
ਨਾ ਵਡਨ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੱਠ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਹੀ ਕੁਝ ਸੌ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦ ਕੇ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ
ਕੀਤਾ। ਮੱਠ ਵਿਚ ਆਪੋਂ ਹੋਂਥਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ
ਦਸਤਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਵਸਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਤੋਹੜੇ ਵਜੋਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਨੇ ਸਭ ਨੰ ਸੰਖੇਪਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ: 'ਸਡਾ
ਸੁਭਾਗ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਦਸ ਦਿਨ
ਰਹੋ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪੁੱਛਲਤ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ

ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ

ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਓਸ ਵਾਸਤੇ ਛੋਤੀ ਤੋਂ ਛੋਤੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਹੈਂਡ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਧੀ-ਸਟੱਡੀਜ਼ ਵਿਖਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ। ਸੋ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ਕਿ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਏਨੀ ਕੀਮਤੀ ਸੜਾਵਨਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਪਿੱਛੇ ਜਾਇਆ ਕਰ ਇੰਡੀ? ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਆਦਰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਨਿਤਾਂਤ ਅਣਜਾਣ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਮਿਲ ਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿੱਦਵਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪਾਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ।

ਗੱਲਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਬੋਧੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਰਤਣ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ: ‘ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਛੁਟੀਆਂ ਕੱਠਣ ਲਈ ਕੋਲੋਂ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਵੱਡੇ ਬੋਧੀ ਮੱਠ ਵਿਚ ਦਸ ਕੁ ਦਿਨ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛੋਕਤ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਰੋਜ਼ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਕੁ ਵਜੇ ਬਹਿਸ-ਮੁਬਾਹਸੇ ਲਈ ਬਹਿ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤਕ ਚਲਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਛਿੱਡੋਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ। ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਬੱਧ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਰੱਜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਸਾਸਤਰ, ਰਸਮਾਂ, ਤਤ੍ਤਵਸਿਆ, ਇਤਿਹਾਸ, ਕਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ – ਉਹਦੀ ਫਟ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੋਲ-ਬਾਣੀ ਖਾਸੀ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਦਸ ਦਿਨ ਪੁਣਿਆ, ਵਸ ਲੱਗੇ ਛੋਟਾ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਅਜੀਬ ਲੋਕ ਸਨ। ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਬੋਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਸਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚਾਹੇ ਬੋਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਕਦੀ ਵਿਚੋਂ ਨਾ ਟੋਕਦੇ। ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਛਲਾਣੀ ਧਿਆਨ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਰਸਮ ਦੀ ਕੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਹੈ? ਏਹਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਮਨ ‘ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਪਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਬੋਲਾਂ, ਉਹ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ। ਜਦ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆਇਆ

ਕਮੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਏਨ੍ਹਾਂ
ਨਾਲ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਤਕ ਬਹਿੰਦੇ ਸਾਂ। ਫਿਰ
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਆਪ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਬਹਿ ਕੇ
ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਅਸੀਂ
ਤਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਹੀ ਵਿਧਾਨ
ਵਿਚ ਜੀਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਸਾਂ। ਅਸੀਂ
ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਹਾਂ - ਬਹਤ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੂਰ
ਕਰਨ ਵਿਚ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਸਾਡੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ-ਬਰ-ਜ਼ਰੂਰ
ਦੁਬਾਰਾ ਵੀ ਆਉਣਾ। ਪਰ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ
ਆਉਣ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਹੀਨੇ ਭਰ ਲਈ। ਤਾਂ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ
ਭਰਪੂਰ ਲਾਭ ਉਠਾਂ ਸਕੀਏ।' ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ
'ਤੇ ਏਨਾ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਓਥੋਂ ਪਰਤਿਆ ਕਿ
ਫੇਰ ਕਦੀ ਉਧਰ ਮੰਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।'

ਸਿੱਖ ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ਸਦਾ ਵਿਵੇਕ ਦਾਨ
 ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹਤਾ ਵਿਵੇਕ
 ਨਿਮਰਤਾ ਜਾਂ ਖਿਮਾ ਤੋਂ ਭਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਵਿਵੇਕ
 ਕਿਹਾ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬਦਕਿਸਮਤੀ
 ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਮੌਜ਼ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਧਾਰਾ
 ਵਿਚੋਂ ਮਨਫ਼ੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਓਪਰੇ ਕੀ, ਆਪਣੇ
 ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਆਲੋਚਨਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁਣ ਮੁਨਕਰ
 ਹਾਂ। ਧਰਮ ਸਦਾ ਜੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਚਦੇ, ਸਬਦ
 ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਬਦਲਣ
 ਨਾਲ ਵੀ ਅਗ੍ਰਾਂ ਵਧਦੇ ਹਨ।

ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸਿੁਖਟੀ ਰੱਬ ਨੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਰਚ ਦਿੱਤੀ, ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਰਾਮ ਫਰਮਾਇਆ। ਅਰਥਾਤ ਸਿੁਖਟੀ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਜੀਵ-ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਹਣ ਦੇ ਪੋਪ ਨੇ ਸੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪੱਚਲਤ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਿਆਗਿਦਿਆਂ ਏਵੇਲਯਸਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਈਵੇਂ ਹੀ ਪੋਪ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਰਿਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ: ਜੇ ਰੱਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਰਜਾ ਵਿਚ ਰਾਜੀ ਹਾਂ। ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਘੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਾਰਬਿਕਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਤੇ ਉਹਦੀ ਉਮਰ ਲੰਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਸਾੜ ਸਾੜ

ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ

ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਿਆ। ਲੜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਜਾਂ ਨੈਪਾਲ ਵਿਚ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਜਦ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਬੰਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਅਪਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀ ਵਾਨੀ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਸਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨੌਂ ਪੱਛਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਸਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਵਿਚ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਮੌਜਦ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਏਸਦੇ ਸਾਹਿਦੋਂ ਸਾਡੀ ਪੁਰੁਚ ਕੀ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਔਜ਼ਤੇ ਰਾਹੀਂ ਧੱਕੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

‘ਆਰਸੀ’ ਪਰਚੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਇਂਦਰ
ਆਖਰੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸੰਨ 1982 ਦੇ ਲਾਗੇ-ਚਾਗੇ
ਵਾਪਰੀ ਇਕ ਘਟਨਾ ਉਸਦੇ ਮੁੱਖ ਪੰਨੇ ’ਤੇ ਛਥੀ
ਸੀ ਕੈਲਗਰੀ ਦੀ ਸਿੱਖ-ਸੰਗਤ ਨੇ ਖੁਸ਼ਵੰਡ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣਿਆਂ
ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਪੰਜਾਬ
ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਕਨਸੋਆਂ ਤੇ ਖਬਰਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ
ਹਨ। ਮੁਸਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਮੀਡੀਆ
ਉਤੇ ਸਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ
ਬਾਰੇ ਅਜ ਦਾ ਸੱਚ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ
ਬੰਦੇ ਦੀ ਭਾਲ ਸੀ ਜਿਹਤਾ ਸਿੱਖ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਤ
ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਤੇ ਨਿਰੱਪੱਖ
ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਸ. ਖੁਸ਼ਵੰਡ ਸਿੰਘ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸਭ
ਤੋਂ ਯੋਗ ਬੰਦੇ ਲੱਭੇ। ਲਉ, ਹਣ ਤਸੀਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਵਿਚਾਰ ਸਣੋ।’

ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲਣ ਹੀ ਲੱਗ ਸੀ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਖੜੇ ਖਾਤ੍ਰ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਉਚੀ ਉਚੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿਤਾ: 'ਏਹੁੰਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਣਾ !' ਸੋਰ ਬੇਕਬੂ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ: 'ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੋ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ - ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਾਅਬ ਦੇਣ ਦਾ।' ਉਹ ਬੰਦੇ ਬੋਲੇ: 'ਓਥੇ, ਏਹਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਅਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਏਹੁੰਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ!' ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ: 'ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਦਲੀਲ'।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਗਰਮ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਂ ਨੇਤਾ ਸਿਰਫ ਲਤ ਮਰਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਗੇਰੀ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: ‘ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਥ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਸੰਦ ਹਥੌਤਾ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੱਲ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਉਗੇ।’ ਅਰਥਾਤ: ‘ਠੋਕ ਦਿਓ’ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸੋਚ-ਵਿਧੀ

ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਏਵੇਂ ਦਾ
ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ -
ਉਹ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਇੱਟ ਵਰਗਾ ਹੋ ਕੇ ਹਰ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੱਬੂ ਵਿਚ ਜਾ ਵੱਡੇ।

ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਚੱਲਣ ਵਾਸਤੇ ਸਬਰ
ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਰਨਾ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਵਰਗੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੀਂ
ਲਤ ਰਹੇ ਰੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਏਹਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਾਦੀ ਤੇ
ਅਜੋਕੀ ਮਿਸਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਇਜ਼ਹਾਂਇਲੀ ਸਟੇਟ ਹੈ।
ਸੱਠ ਲੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਿਟਲਰ ਹੱਥੋਂ ਮਰੇ
ਯਹੁਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਹੀ ਹੱਲ ਵਜੋਂ
ਸੋਚਣ ਸਦਕਾ ਅੱਜ ਗਰੀਬ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਲਈ
ਖੁਦ ਹਿਟਲਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਣ ਦੇ
ਮੁਢਲੇ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਜਦ ਤਾਈ ਸਾਰੀ
ਯਹੁਦੀ ਵਸੋਂ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਦੋ ਟੀਕੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗ
ਗਏ, ਕਿਸੇ ਫਲਸਤੀਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੀਕਾ ਨਹੀਂ
ਲੱਗਾ। ਫਲਸਤੀਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ
ਅੱਧਖੂਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਹਤਾ
ਫਲਸਤੀਨੀ ਬਗਾਵਤ ਕਰੇ, ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਨ ਪਿਛੋਂ
ਉਹਦਾ ਘਰ ਚੁਨੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਘਰ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਬੇਘਰ
— ਮਿਥਾ ਹੋਣੇ ਲਈ।

ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਅੱਪਵਾਟੇ ਅਲਵਿਦਾ: ਦਲੇਰੀ ਜਾਂ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ?

ਬਚਾਓ ਵਿਚ ਹੀ ਦਲੇਰੀ ਹੈ— ਵਾਲੇ ਅਖਾਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਪਛਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇਨਸਾਨੀ ਜੀਵਨ 'ਚ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ।

ਜਸਿੰਡਾ ਆਰਡਰਨ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਛੱਡਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਗਲੇ ਵਰ੍਷ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰੂ ਜੂਝਣ ਦੀ ਤਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।” ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਕਸ ਨਿਹਾਇਤ ਕਾਬਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ 43 ਵਰ੍਷ਾਂ ਦੀ ਹੈ ਉਹ। ਅਕਤੂਬਰ 2017 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਰਾਸਟਰ-ਪ੍ਰਸੁਖ ਸੀ। 2020 ਵਿਚ ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਹੱਲਨਾਕ ਦਿਹਸਤੀ ਘਟਨਾ ਵਰਗੇ ਗਹਿਰੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਦਕਾ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਲਾਹਾ ਖੱਟੀ ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਡੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ‘ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ‘ਚ ਇਜ਼ਾਫੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮਕਬੂਲੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਖੁਰਦੀ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਚਰਚਾ ਉਭਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਿ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇਜ਼
ਫੋਨ: +91-98555-01488

ਉਸ ਦੀ ਲੇਬਰ ਪਾਰਟੀ ਅਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਤ ਸਕੇਗੀ। ਰਾਜਨੇਤਾਈ ਅਤੇ ਚੀਠਤਾਈ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਪੂਰਕ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਸਿੰਡਾ ਆਰਡਰਨ ਸਾਇਦ ਵੱਖਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮਝਿਆ।

ਅੱਪਵਾਟੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਹੁਦਾ ਤਿਆਗਣਾ ਕੀ ਦਲੇਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਦੀ? ਕੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫਟੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਰ ਪਿਛਾਂਹ ਖਿੱਚਣਾ ਕੀ ਇਖਲਾਕੀ ਉਤੇ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ? ਰੁਖਸਤਗੀ ਕਿਹੜੇ ਪਤਾਅ ‘ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਅਜਿਹੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਪੁਣ੍ਹ-ਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਨੀ ਛਿਉਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘ਕੁਇਟ’। ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਪੱਖੋਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪੋਕਰ ਖਿਡਾਰਨ ਹੈ ਐਨੀ ਛਿਉਕ (ਇਸ ਖੇਡ ਤੋਂ ਉਹ 40 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਕਮਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ)। ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਖਸਤਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਆਈਨਾ ਵੀ।

ਐਨੀ ਛਿਉਕ ਆਪਣੀ ਕਥਾ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਨਾਮਵਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਮ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਮੁੰਹਮਦ ਅਲੀ ਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1974 ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁੰਹਮਦ ਅਲੀ ਨੇ ਜੋਰਜ ਫੋਰਸੈਨ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈਵੀਵੇਟ ਚੈਪੀਅਨ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਮੁੜ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ 32 ਵਰ੍਷ਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਿੰਤਕਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ਵਾਰਾਨਾ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਰਿਟਾਈਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਨੇਕ ਸੀ ਇਹ ਸਲਾਹ; ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਰੁਖਸਤਗੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਲੀ ਨੇ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਾਮੀ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰਿਆ, ਫਿਰ ਸਾਧਾਰਨ ਤੋਂ ਵੀ। ਸੱਟਾ-ਫੇਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 40ਵਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਜਣ ਤਕ ਪਾਰਕਿਨਸਨ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਖ ਤਾਂ ਗਈ ਹੀ, ਸਰੀਰ

ਕਲਾ ਪਰਿਕਰਮਾ

THE POWER OF KNOWING
WHEN TO WALK AWAY

Quit

ANNIE DUKE
Bestselling Author of
THINKING IN BETS

ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਐਨੀ ਛਿਉਕ
ਅਤੇ (ਹੇਠਾਂ) ਉਸ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ
‘ਕੁਇਟ’ ਦਾ ਮੁਖਤਾ

ਵੀ ਗਿਆ। ‘ਅਲੀ ਦਿ ਗ੍ਰੋਟੈਸਟ’ ਦਾ ਲਕਬ ਅਤੀਤ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਬਣ ਗਿਆ।

ਮੁੰਹਮਦ ਅਲੀ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹਸ਼ਰ ਐਵਰੈਸਟ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਉੱਚ ਚੋਟੀਆਂ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਪਰਬਤਾਰੋਹੀਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ। ਐਵਰੈਸਟ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਬੇਸ ਕੈਪ (ਤਕਰੀਬਨ 26 ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ) ਤੋਂ ਅਧੀਂ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੁਰੂ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਉੱਥੇ ਸਰਜ ਛੇਤੀ ਉੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ)। ਸਰਬਉਚੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨੇ ਇਕ ਵਜੋਂ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਵਜੋਂ ਤਕ ਤਾਂ ਹਨੇਰੇ ਪਸਰਨਾ ਸੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਉਤਰਾਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਪਰਬਤਾਰੋਹੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ, ਉਤਰਾਈ ਹੋਵੇਂ ਮਰਦੇ ਹਨ।

1996 ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵਾਪਸਿਆ। ਇਕ ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਮੁੰਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਪਰਬਤਾਰੋਹੀ ਨੇ ਇਸ ਦਿਨ 11.30 ਵਜੇ ਐਵਰੈਸਟ ਤੋਂ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਖ ਤਾਂ ਗਈ ਹੀ, ਸਰੀਰ

400 ਮੀਟਰ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 1.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੌਂਟੀ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣਗੇ। ਮੌਜੂਦ ਵੀ ਨਾਖੁਸਗਵਾਰ ਸੀ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਐਨ ਨੇਂਤੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਸ ਕੈਪ ਪਰਤਣਾ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮਝਿਆ। ਉਸੇ ਮੁੰਹਿੰਮ ਦੇ ਆਗ ਰੱਬਰਟ ਹਾਲ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਉੱਹ ਸਿੱਖਰ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਫੌਰੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਬਿਤੀ (ਜੋ ਚੋਖ ਧਨਾਚ ਯੂਰਪੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਉਡਿਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਾਬਿਤੀ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸਿੱਖਰ ਤਕ ਪੁੱਜ ਸਕਿਆ। ਵਾਪਸੀ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਬਰਫੀਲੇ ਤੂਢਾਨ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਬੈਠੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਬਿਤੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਫਿਰ ਹਿਮਾਲੀਆ ‘ਤੇ ਪਰਤੇ ਅਤੇ ਐਵਰੈਸਟ ਸਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ।

ਐਨੀ ਛਿਉਕ ਦਾ ਕਿਹਣਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਬਚਾਓ ਵਿਚ ਹੀ ਦਲੇਰੀ ਹੈ’ ਵਾਲੇ ਅਖਾਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਪਛਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇਨਸਾਨੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਵੀ ਅਕਲਮੰਦੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਂਝ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਮੁਰਖਤਾਈ ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲਿਕ ਮੰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਅਕਲਮੰਦੀ ਨਾਲ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਰ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਲੋਕ, ਦੁਸਵਾਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਾਬ, ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਭਾਂਧਣ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਲੋਤੀਦੇ ਕੁਝ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਉਹ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ‘ਚ।

ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਦਨ ਦੀਆਂ ਲੇਖਣੀਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਕਫ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਅਖਬਾਰਾਂ-ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਖਾਰ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਵਾਰਤਕ ਕਲਾ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਕਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਈ ਪ੍ਰਬੀਨਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਿਕਰਯੋਗ ਪੱਖ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੂਬੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਖ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਸੁਹਣੀ ਤੇ ਸੁਖਾਵੀਂ ਜਿੰਦਗੀ’। ਇਸ ਵਿਚ 49 ਲੇਖ ਸਾਮਲ ਹਨ: ਇਨਸਾਨੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਂਚਿਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਹਜਮਈ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਦੁਸਵਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਆਸਵੰਦੀ ਦੀਆਂ ਚਿਣਗਾਂ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ।

ਲੋਥਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਵੇਂ ‘ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ’, ‘ਮੰਦਰੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ’, ‘ਮਾਣੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੰਗ’, ‘ਰੀਝਾਂ ਤੇ ਸੁਪਾਨੇ’ ਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਆਇਨਾ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਭਾਵੀ ਵੀ ਸੁਚੱਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਬਿਹਤਰੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਤੇ-ਕਿਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦ

ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਰੰਧਾਵਾ ਕਲਾ ਉਤਸਵ

ਪੰਜਾਬ ਆਰਟਸ ਕੌਂਸਲ ਵਲੋਂ ਕਲਾ ਭਵਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਾਲਾਨਾ ਐਮ.ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ ਕਲਾ ਉਤਸਵ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਘੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਗੋਰਵ ਪੰਜਾਬ' ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੀਤਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਯੋਗਦਾਨ ਬਦਲੇ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਸੇ, ਨਾਵਲਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਬਾਬਾ, ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ, ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਵਾਸਤੇ ਅਨੁਪਮ ਸੁਦ, ਲੋਕ ਕਲਾ ਲਈ ਸੰਨੋ ਖੁਰਾਣਾ ਤੋਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਸਵਰਾਜ਼ਬੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਦੋ ਤੋਂ ਛੇ ਫਰਵਰੀ ਤਕ ਚੱਲੇ ਇਸ ਉਤਸਵ ਦੀਆਂ ਸਾਮਾਂ ਨਾਟਕਕਾਰੀ, ਗਾਇਕੀ, ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਰਹੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਆਰ.ਐਸ.ਡੀ. ਕਾਲਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਹੀਰ ਵਾਰਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੰਪਰਾਗਤ ਗਾਇਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਲਮਕਾਰ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਚਿਤ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫਿਲਮ ਦਿਖਾਈ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਬਾਜੀਗਰਾਂ ਦੀ ਬਾਜੀ ਕਲਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਉਪਰੰਤ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਅਮ੍ਰਿਤ, ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਕਮਰ ਜਗਦੇਵ, ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਤਰਸੇਮ, ਜਗਦੀਪ, ਜਸਨਪ੍ਰੀਤ, ਲਿਲਾ ਸਵਰਨ, ਦਿਲਪੀਤ ਚਹਿਲ, ਰਣਧੀਰ ਦਿੜ੍ਹਾ, ਜਗਦੀਪ ਜਵਾਹਰਕਾ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਸਾਇਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਮੁੰਮਤ ਤੇ ਸਾਧੂ ਖਾਂ ਘੱਨੇਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸੇਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਲਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਕਰ ਦਿਖਾਈਆਂ। ਇਹ ਜੋੜੀ ਛੇ ਪੀਤ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਖਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਤੇ ਮੀਤ

ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਿਆਰੀ ਕਾਮੇਡੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡਾ. ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਫੀਆਨਾ ਕਲਾਪ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਨਗੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਉਤਸਵ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਮ ਭੰਡਾਂ ਤੇ ਢਾਡੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਖੁਬ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ।

ਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਚੰਨੀ ਦਾ ਨੁਕਤ ਨਾਟਕ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭੀ ਸਿੰਘ ਲਬਾਣ ਨੇ ਗਰਮਾਫੋਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਵਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰ ਨਿਵੇਦਕਲਾ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ। ਉਤਸਵ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸਵਰਾਜ਼ਬੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਨਾਟਕ 'ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੀ ਸਾਖੀ' ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕੇਵਲ

ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਏਸ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਉਤਸਵ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਸੈਮੀਨੀਰ ਵੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਉੱਥੋਂ ਆਲੋਚਨਾਂ ਨੇ ਕਹਾਣੀ, ਨਾਵਲ, ਨਾਟਕ, ਵਾਰਤਕ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਬਾਰੇ ਢੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਜੇ ਬੀ ਸੇਖੋਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਬਾਬਤ ਡਾ। ਬਲਦੇਵ ਧਾਰਿਵਾਲ ਨੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਰਤਕ ਬਾਰੇ ਡਾ। ਰਜਿਦਰਪਾਲ ਬਰਾੜ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰਪੁਰਵਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ।

ਉਤਸਵ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਤੇ ਮੀਤ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਯੋਗਰਾਜ, ਨੌਜਵਾਨ ਚਿੰਤਕ ਅਮਰਜੀਤ ਗਰੇਵਾਲ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਾਈ ਅਸੋਕ ਸਿੰਘ ਬਾਗਤੀਆ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੋਹਲ ਤੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਿੰਦਰ

ਗਿਆ। ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਸਾਲ, ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਤੇ 51-51 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਲਈ ਫਿਕਰਮੰਦ ਸਾਬਕਾ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਜੇ.ਜੇ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਧੋਣੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ

ਜਤੇ ਇਸ ਲੇਖਕ-ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਜਨਰਲ ਜੇ.ਜੇ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅੰਦਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪੀਤ੍ਰੀ-ਦਰ-ਪੀਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਚਾਰਨ-ਪਸਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਅਨੁਭਵ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਨੇ ਸਭਾ ਵਲੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਦੋ ਸੌ ਲਾਈਵੇਰੀਆਂ, ਲੋਡਵੇਦ ਲੇਖਕਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹੜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਜੀਤ ਕੌਰ, ਡਾ. ਰੇਣੂਕਾ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਕਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਿੰਤ ਕੌਰ, ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ, ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ, ਸੌਜਾਦ ਸਾਹਿਬੀ ਮੌਜੂਦੀ ਹੈ।

ਨਿੱਕ
ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

ਫੋਨ: 91-98157-78469

Sandhugulzar@yahoo.com

ਜਹੀਰ, ਖਵਾਜਾ ਅਹਿਮਦ ਅੰਬਾਸ, ਐਸ ਬਲਵੰਤ, ਅਮਰਜੀਤ ਚੰਦਨ ਤੇ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਏਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪੁਰੀ ਲੇਖਕਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਢੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰਿਆਲੀ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਮਾਣਿਆ। 1943 ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਹੋਈ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵਿਕਾ ਡਾ. ਰੇਣੂਕਾ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੰਤਿਕਾ

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੈਦਾ

ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦਫ਼ਾ ਬੋਚਾ ਉਚਰਦੈ ਤੇਤਲੀ ਬੋਲੀ

ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਮਾਂ ਦੀ ਉਸ ਛਿਣ ਕੀ ਨਿਰਾਲੀ ਸਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਕਾਮ ਉਠਾ ਕੇ ਸਥਾਨ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਘਰੀ ਜਾਂਦੇ

ਤਾਂ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਭਿਖਿਆ ਹੀ ਸੱਚਾ ਦਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਡਾਇਰੀ 3 - ਕੇਨੇ ਵਾਲਾ ਘਰ

ਡਾ. ਅੰਬਰੀਸ਼, ਡਾ. ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਨਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਗੱਰਮਿੰਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਮੁਕਤ (ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ) ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਾਵਿ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਰ ਸਪਾਟੇ ਦਾ ਵੀ ਬੋਹੋਦ ਸੌਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਾ. ਬੇਟੇ ਕੋਲ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ 'ਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਠੰਡਾ ਦਿਸਦਾ ਇਹ ਗੁਰਿ ਅਸਲ 'ਚ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਤੇ ਜਾਹਿਰੀਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਦਾ ਗੋਲਾ ਹੈ - ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ 'ਚ ਨਰਕ। ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਮੰਨਦੇ ਨੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 100 ਕਰੋੜ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਧਰਤੀ ਗੁਹਾਣੀ ਦੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਵਾਹਵਾ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਨੇ, ਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੌਜਵੀਅਤ ਬਦਲਣੀ ਸੁਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਲਬੁਲਾਂ ਦੇ ਬੰਸਰੀ-ਸੂਰਾਂ ਜਿਹੇ ਬੋਲ ਸੁਣਾਈ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਕਰੇ ਕਰੇ ਚਿੱਤੀਆਂ ਦੀ ਧੀਮੀ ਚੁਹਕ ਜਾਂ ਪੁੱਗੀ ਦੀ ਮੱਧਮ ਪੁੱਗੂ-ਪੁੱਗੂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਗ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਅੰਦਰ ਨਿਹਿਤ ਹੈ 'ਸਾਂਝੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਮ' ਸਿਰਜਣ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਸ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਪਰਹਾਰ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿਸਾਰ ਕੇ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁਦਿਆਂ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਅਕਾਂਧਿਆਵਾਂ ਉਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਕਰੀ ਜਾਣ ਤੇ ਵਿਤਕਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜੀ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਿਨੇ ਕੁ ਸਾਰਥਿਕ ਸਿਟੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਰਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਮੱਦਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ. ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਸੀਸਾਗਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਝੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਮ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਅਜੇ ਬਤਾ ਫਾਸਲਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ।'

ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਿਥੇ ਚੌਖਟਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ

ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਵਿਆਹਿਕਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਸੀਹ ਆਧਾਰ ਮੁੱਹੈਡੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋ ਵੱਡੇ ਧਰਮਾਂ-ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-98156-98451

ਸੰਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਵਿਖੇ ਵੇਈ ਵਿਚ ਟੁੱਭੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਨ ਸਨ: 'ਨ ਕੁ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ।'

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਂਵਾਕ ਨੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਦੇ ਨਵਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਕਾਜੀ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਭੇਜਿਆ।

ਕਾਜੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸੀ: 'ਇਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਰਾਹ ਉਤੇ ਹੋ?' ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜੁਆਬ ਸੀ: 'ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ਨ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ।'

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ : ਨ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਅਲੂ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ॥ (ਪੰਨਾ 1136)

ਇਹ ਇਕ ਦਮ ਨਵੀਂ ਸੋਚ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਚੇਤਨਾ। ਨਾ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਰ ਸਾਡਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਿੰਦ ਅਲੂ ਤੇ ਰਾਮ ਦੀ ਢੇਣ ਹੈ। ਅਲੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਉਚਤਮ ਰੱਬੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਅਵਤਾਰੀ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਨ ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਰੰਭਕ ਮਹਾਂਵਾਕ ਹੈ — ਅਲੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹਤਾ ਅਤਿਅੰਤ ਮੇਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਫੁਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕਰੀਬ ਹਰੇਕ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਹਾਂਵਾਕ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ —

ਅਲੂ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ॥ (ਪੰਨਾ 727)

ਅਵਲਿ ਅਲੂ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ॥ (ਪੰਨਾ 1349)

ਅਲੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰ ਕਰੀਮੁ॥ (ਪੰਨਾ 64)

ਭਾਵ ਅਲੂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਥਨ ਉਤੇ ਸੱਕ ਤਾਂ ਕਰਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਤਮ ਅਲੂ ਦੇ ਨੂਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹਨ। ਅਲੂ ਲਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਲੂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ। ਅਲੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥

ਰਾਮੁ ਅਧੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਅਧੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਜਗੇ॥

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਿ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੇ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮਿ ਦੁਸਮਨ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ॥ (ਪੰਨਾ 1202)

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਾ ਰਾਮ! ਕਿਹਤਾ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨਾਲ ਇਹੀ ਰਿਸਤਾ ਹੈ। ਬਰਾਬਰੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ, ਸਦਾਚਾਰ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਸਭ ਇਸ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਝਰਨੇ ਵਾਂਗ ਛੁੱਟਦੇ ਤੁਰੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇਕ ਗਾਡੀ ਰਾਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੰਕਲਪਗਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਧਿਆਇਆ ਸਗੋਂ ਆਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਿੰਡ ਦੇ ਪਰਮ-ਆਤਮ ਨੂੰ ਅਰਾਧਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੁਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੰਗਿਆਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪੰਥ ਜਾਂ ਮਾਰਗ ਦੀ ਹੀ ਸੰਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਿਰਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ। ਪੂਰਨਤਾ ਤਕ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇਹ ਗਾਡੀ-ਰਾਹ ਹੈ।'

ਇਹ ਏਕੋ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਹੈ ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਮੁਜ਼ਸਮਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਖਤ ਆਪਣੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਫੈਲੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਣ-ਕਣ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਏਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਫੈਲਿਆ ਪਸਰਿਆ ਆਕਾਰ (ਵਜੂਦ) ਰੂਪੀ ਇਹ ਅਸੀਮ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਬ੍ਰਹਮਿੰਡ (ਬ੍ਰਹਮ) ਇਕ ਇਕਹਿਰੀ ਹੋਂਦ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਇਕ (ਏਕੋ) ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਸਤਿ ਹੈ। ਸੰਕਰਚਾਰੀਆ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਛਲਾਵਾ ਜਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਇਆ ਕੁਦਰਤੀ ਸੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ— ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਿੰਡ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਵੇ॥ (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਪੰਨਾ 695)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਣੂਟ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ—

ਨਿਕਟ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗ॥ (ਪੰਨਾ 376)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਪਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦਾ ਅਤੇ ਅੰਤਹੀਣ ਅਣਦਿਸਦਾ ਪਸਾਰਾ ਅੰਕ ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿੰਦਸੇ ਇਕ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਅੰਗ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਤਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤ ਕੁਦਰਤੀ॥ (ਪੰਨਾ 141)

ਕੁਦਰਤ ਕਰ ਕੇ ਵਸਿਆ ਸੇਇ॥ (ਪੰਨਾ 83)

ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਮੰਨੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਤਹੀਣ ਕਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਰਖਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਹ ਲੋਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨ-ਕਲਪਿਤ 'ਰੱਬ' ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਤੱਤ ਨੂੰ ਬੁੱਝੇ ਬਿਨਾਂ ਆਲਮੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲ

ਭਿਨ ਭਿਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ; ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਮਿਆਸ਼ੀ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਆਰਥਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਐਸੇ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸਖਮ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਅਣਦਿਸ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰਿਸ਼ਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਇਕਸਾਰ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਲੋਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਤਾ ਉਦੌੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨਿਰਭਿੰਸ ਸੁਭਾਅ ਰੱਖਦਾ ਜੀਅ ਪਿਛਲਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਧੱਤੰਮ ਪਰਗਟ

ਕਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਹੇਤਾ
ਫੋਨ: 604-589-5919

ਕਰ, ਬੇਰੁਖੀ ਅਤੇ ਖੁਦਗਜ਼ੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਕਰ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ 'ਚ ਪੁਸ਼ਟਾਂ ਲੰਘ
ਜਾਇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ 'ਚ ਬੋਝਿਆਂ
ਅਤੇ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ
ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ। ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ 'ਚ ਛੁਪੀਆਂ
ਗੁਜ਼ੀਆਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜਿੰਨ
ਦਿਸਥਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਸਮਾਜ 'ਚ ਬਦਲਾਅ
ਉਦੋਂ ਧੀਮੀ ਰਫ਼ਤਾਰ 'ਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਉ ਜਿਉ
ਬਦਲਦੇ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਤਿਉ
ਤਿਉ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤੈਹਾਂ 'ਚ ਲਕੀਆਂ ਲੋੜਾਂ
ਵੀ ਝਾਤਮੇਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਤੇ ਇੰਜ ਸਮੀਆਂ
ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜਨਾ
ਸੁਰੂ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।

ਨਵੇਂ ਆਏ ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੋਗ ਨੇ ਤਾਂ ਤਰਬੱਲੀ ਹੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰ ਤਾਰ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਮੌਬਾਂਤੀ ਦੀ ਲਾਟ ਬੁੱਝ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਸਿਰਫ ਲੋਤਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਘੱਟ ਅਤੇ ਲੋਤਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜੋਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੌਮੰਖ ਖੱਖਤੀਆਂ ਹੋ ਖਿਲਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇੱਥੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਬੇਰੂੰ ਬੇਰੂੰ ਹੋ ਖਿਲਰ ਪੁੱਲਰ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਮੱਚੀ ਆਧੁਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰੋਬੋਟਿਕ ਕਲਾਚਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਰਦਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਹਿਜ, ਪਿਆਰ, ਅਪਣੁੱਤ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਅਲੋਪ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਥਿਕ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਲੋਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਝ ਗਏ ਹਨ। ਦਨੀਆਂ 'ਚ ਬੇਅੰਤ ਸਿਆਸੀ ਗੱਠਨੋਤੇ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ; ਸਮਾਜਿਕ ਸਾਂਝਾਂ ਵੀ ਬੇਰੂੰ ਬੇਰੂੰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਧਰ ਪਾਈਆ ਜਾਂ ਦੇ ਰੋਤੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁਫ਼ਤਾਦ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਧਰ ਹੀ ਪਲਟਾ ਮਾਰ ਜਾਣਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ। ਬਚਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਕੱਤ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ; ਸਿਰਫ ਮਨ ਦੀ ਹਉਮੈ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੋਤੇ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤਾਰ ਤਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਅੱਖ ਦੇ ਫੋਰ 'ਚ ਅੱਖਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਕੀਤੇ ਬਚਨਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਨਾ ਮਖੌਲ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਸੰਦਰਭ 'ਚ ਨਿਗਰਾ ਮਾਰੀਏ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਹੋਵੇ, ਭਾਰਤ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਲਕ, ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਮੰਡੀ 'ਚ ਸ਼ਰੇਆਮ ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਸਨਮੁੱਖ ਬੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਰੂਲ-ਅਸੂਲ ਛਿਕੇ ਟੰਗ ਗੱਠਨੋਤੇ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪੀ ਪੀ ਕੋਸਦੇ ਅਤੇ ਭੰਡਦੇ ਸਨ, ਆਪਣਾ ਮੁਫ਼ਤੀ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਲਵੰਕੀਆਂ ਪਾ ਪਲਟੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ: ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਕਈਆਂ ਦੇ ਰਾਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਸਿਆਸੀ ਬੇਤਰਾਂ 'ਚ ਪਟਕਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਨੀਆਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਲਕਾਂ ਦੇ ਗੱਠਨੋਤੇ ਵੀ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ

ਆਪਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਬਣਦੇ ਅਤੇ
ਟੁੱਟਦੇ ਆਏ ਹਨ; ਪਰ ਅੰਜ-ਕੱਲ ਇਹ ਸਭ
ਅੰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਘਾਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰੈਜ਼ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ
ਸਭ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰਿਸਤਿਆਂ ਦੀ ਬਣ ਰਹੀ ਨਵੀਂ
ਪਰਿਆਸਾ ਦਾ ਹੀ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨੀਅਤ
ਖੰਭ ਲਾ ਕੇ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਲੋਤਾਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਵਧਾ ਲਈਆਂ
ਜਾਣ ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨਨ
ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਤਾਂ ਦੀ ਪੰਡ ਖੋਲ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਮਨ 'ਤੇ ਭਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦਗਰਜੀ ਤਹਿਤ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲਣਾ ਅਤੇ ਮਿਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਨਿੰਗਰਤਾ ਅਤੇ ਸਬਿਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਗਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਤੇਖੜਾ ਵੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਚ ਬੱਚਾ ਪਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੰਗਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਪੁਰਾ ਸਰੀਰ ਬਣ ਕੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ

'ਚ ਪੈਰ ਧਰਦਾ, ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਪੀਂਘਾਂ ਪਾਉਂਦਾ
ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਤਾਂ
ਨਿਰਸ਼ਾਤਾ ਦਾ ਮੁੰਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤਾ
ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਆਹ ਹੋ ਕੇ ਵਿਆਹੁਤਾ
ਬੰਧਨ 'ਚ ਬੱਝਦਾ ਹੈ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ 'ਚ
ਅਗਲੇ ਪਤਾਅ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਿਸਟ
ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਜੀਅ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੈਰ
ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਤੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ

ਖਿਲਾਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਅ ਵੀ ਪੁਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਿਰਗ ਤਿੰਸ਼ਨਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਤਾ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਪੱਕਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣ-ਬਣਾ ਪੁਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਭੁੱਖਤਾ ਵਧਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਸਮੇਂ ਨੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਇਖਲਾਖ ਰਿਹਾ, ਨਾ ਧਰਮ ਰਿਹਾ, ਨਾ ਜ਼ਬਾਨ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਨ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਸਿਰਤ। ਅਜ ਕੱਲ ਫੇਕੀ ਸੁਹਰਤ ਦੇ ਭਰਮ ਜਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁਅਟਣੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤਿਆਂ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਮੰਜ਼ੂਸ਼ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਟੁੱਟ ਕੇ ਤੀਲਾ-ਤੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਮੁੱਕ ਦੌੜਾਂ ਦੀ ਦੌੜ 'ਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਬਿਰਤੀ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕੀ ਵੱਕਤ ਰਹਿ ਗਈ? ਸਾਬਿਰ, ਅਡੋਲ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੀ ਜਾਚ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇ ਕੇ ਭਟਕਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਤੇਲਣਾ ਮਿਛਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਸ੍ਰੋਂ ਧਾਣੀ ਤੇ ਸਾਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹਬਤ-ਹਬਤ ਕਰਦੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੀ ਚੱਬੀ ਅਤੇ ਨਿਗਲੀ ਜਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਸੁਗ੍ਗ ਨੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਅ ਅਤੇ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲ ਸਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਨੇੜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੋਣ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੇਤੇ ਚਾਹੇ ਨਿਜੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਬਿਕ, ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਹੋਣ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਬੇਤ ਜਾਂ ਸੁੱਬ ਕਹਿ ਲਓ ਉਹ 'ਲੋੜ' ਹੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਬੜੇ ਫੁਰਨੇ ਮੁਤਾਬਕ ਤੁਗਾਡੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਿਫਰ। ਜਦੋਂ ਬੰਦੇ ਦਾ ਮਨ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੰਡ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਮਝ ਸਕਣ ਲਈ ਵਿਹਲ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੀ ਬੋਂਦਾ

ਕਰਦਾ ਉਡਨਾ ਚਿਰ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ 'ਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਖਾਧ ਖੁਰਾਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁਰਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਵਰਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੁਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੋਚੋ ਕਿ ਬੱਚਾ ਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਹ ਦਿਓ ਜਾਂ ਅੱਹ ਦਿਓ? ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲੋਤ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ 'ਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਣ੍ਣਟ ਹੈ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲੋਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਬਣਤਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਖਾਧ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਲੋਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨੇਮਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਾ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਸਭ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੋਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਚੁਅਓਣਾ, ਪਿਆਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੇਂਦੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਾਅਉਣਾ, ਨਹਾਉਣਾ-ਧਾਅਉਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣੇ ਆਦਿ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਤੀ ਹੋਰ ਸੁਰਤ ਸੰਭਲਣ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਖਿੱਡੋਣੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੋਡਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਖਿੱਡੋਣੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ; ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਟੋਰਾਂ 'ਚ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਮੈਂ ਆਹ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅੱਹ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਮਾਂ ਹੋਤਦੀ ਹੈ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਂ ਕੋਲ ਆਰਥਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਆਏ ਦਿਨ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਖੇਡ-ਖਿੱਡੋਣੇ ਲੈ ਲੈ ਦਿੰਦੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਾ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ, ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ 'ਚ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋਤਾਂ ਤੁੱਲ ਕੇ ਸਿਰਫ ਨਵੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਭਰੇ ਲਫਜ਼ ਵੀ ਬੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਾਨ੍ਹੇ ਮੁਦਰਸ਼

ਬਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਤੁਸੁ ਦ ਫੁਰਨ ਸੁਤਾਬਕ
ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਇੱਥੋਂ
ਹੀ ਗੱਲ ਵਿਗਤਡੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਤੀਦੀਆਂ ਲੋਤਾਂ
ਮਤਾਬਕ ਲੋਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਫਿਰ
ਲੋਤੀਦੀਆਂ ਲੋਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੋਤਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦਾ ਮਾਰ
ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਸਤੇ ਦੀ
ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲੋਂ ਲੋਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ
ਇੱਥੋਂ ਭਾਰ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਵੱਡਾ ਹੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਾਂਹੀ

ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਕ ਬਿਹਤਰਾਂਤ ਮੈਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਹੋਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਮੀਨ ਵੇਚ ਕੇ ਯੂ ਪੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਾਮਪੁਰ ਜਮੀਨ ਖੂੰਦ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਾਦ ਕਰ ਉਥੋਂ ਖੋਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਰਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਪਿਆਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ, ਸੋ ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ-ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸਿਅਲਦਾ ਜਾਂ ਹਾਬਤਾ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹ ਯੂ ਪੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਗੇਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰਦੇ, ਸਭ ਰਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਗਿੱਲਦੇ ਤੇ ਮਗਰੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਰਹਿ ਵਾਪਸ ਯੂ ਪੀ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚਾਅ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੀਆਂ ਜਾਣ ਦਾ ਭੂਤ ਸਿਰ 'ਤੇ ਐਸਾ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਯੂ ਪੀ ਨਾਨਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜਿਦ ਅੱਤੇ ਅੱਤੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਘਰ ਦਾ ਸਾਉਣੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਜੋਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤੂੰ ਜਾਹ ਹਰਮੰਦਰ ਸਿਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਹਿਆਣੇ ਹਾਵਤਾ ਮੇਲ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹਾ ਆ। ਸੋ ਮੌਰਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਮੈਨੂੰ ਲਹਿਆਣੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਾਵਤਾ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹਾ ਆਇਆ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਸਾਂ; ਮੇਰੇ ਬੀਬੀ ਜੀ ਦੀਆਂ (ਮੇਰੀ ਮਾਂ) ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਰਾਮਪੁਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤੇਰ ਕੇ ਰਿਕਸੋ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਪੁੱਜ ਗਿਆ, ਤੇ ਉਥੋਂ ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਚੜ੍ਹ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਜਾ ਉਤਰਿਆ। ਨੇਤੇ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਟਰੈਕਟਰ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੰਮਣ ਦੀ ਵਰਕਸਾਪ 'ਤੇ ਜਾ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਵੀ ਆਏ ਹਨ? ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਈਕਲ ਮਗਰ ਬੈਠ ਕੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਮੀਲ ਦੀ ਫੁਰੀ 'ਤੇ ਅਨਵਰੀਆ ਫਾਰਮ, ਨਾਨਕੇ ਘਰ ਜਾ ਪੁੰਜਿਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਨੀ ਜੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਸੋ ਮੀਲ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਗੱਡੀ ਦਾ ਸਫਰ ਕਰ ਕੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਯੂ ਪੀ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਸੱਚ ਨਾ ਮੰਨਿਆ, ਆਖੀ ਜਾਏ ਕਿ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਤਾਂ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਕਹੇ ਕਿ ਬੀਬੀ (ਮੇਰੀ ਮਾਂ) ਦੁਸਰੇ ਮਾਮੇ ਕੋਲ ਸਮਸ਼ਾਬਾਦ ਅਟਕ ਗਈ ਹੈਉ। ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਚਿੱਠੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਦੁਸਰੇ ਕੋਨੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਪੁੱਜਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਨਾਨਕਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੇ ਰਹੇ ਪਿਆਰ ਅੱਤੇ ਮਾਦੀਆਂ ਮੇਰੇ ਮਾਮੀਆਂ ਅੱਤੇ ਮਾਮੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਧੂਹ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਯੂ ਪੀ ਲੈ ਗਈਆਂ। ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਂਦੀ ਤੱਕ ਸਾਲ 'ਚ ਮਹੀਨਾ ਮਹੀਨਾ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਹਾਲੇ

ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਦੂਤੀ ਸਕਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
 ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ
 ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ
 ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝ, ਪਿਆਰ
 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਖੁਦਗਰਜ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ
 ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ; ਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ
 ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ
 ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਬੁਟੇ ਨੂੰ
 ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਿੰਜਦੇ ਰਹਿਣਾ
 ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ ਤੇ
 ਰਿਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਥਾਂ।

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਦੇ ਪਰਮ-ਆਤਮ ਨੂੰ ਅਰਧਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੌਚੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ
ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ
ਕਥਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ
ਏਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪੰਥ
ਮਾਰਗ ਦੀ ਯੀ ਸੰਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ
ਕਸੇ ਫਿਰਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋਤਿਆ। ਪੁਰਨਤਾ
ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇਹ
ਹੈ—ਤਾਰ ਹੈ।'

ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਟੱਕਰ ਬਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸੋਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ
ਤੇ ਕਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ
ਤੇ ਦੀ ਟੱਕਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਜਵਾਡਾਸ਼ਾਹੀ
ਸੀ। ਪਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ
ਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ
ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਕਿਸੇ ਭਾਈਚਾਰੇ

ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ
ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ
ਹੈ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਸੋ ਜਾਨੁ॥ (ਪੰਨਾ 1162)
ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਇਕ ਅਕਾਲ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ
ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ
ਭਲੇ ਤੇ ਸਰਬ-ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੀ ਅਰਦਾਸ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਿੱਤੇ
ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਮੁਕਤੀ ਵਾਸਤੇ
ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ-
ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਦਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ
ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ
ਵਿਗਾਤਿਆ ਤੇ ਰਿੰਧ ਸਭਾਈਆਂ ਦੀ ਇਕ ਧਿਰ
ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ, ਲਿਖਤ ਲੰਮੀ ਹੋ
ਜਾਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਗਲੀ ਲਿਖਤ
ਵਿਚ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਮਿਲਾਈ ਵਿਚੋਂ ਉੱਭਰੇ ਸਵਾਲ

ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੱਚਾ ਘਰ ਤੋਂ ਸਕੂਲ, ਸਕੂਲ
ਤੋਂ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੱਕ
ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਸ਼ੀਅਤ ਵਿਚ ਕਈ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਚੇਤ ਜਾਂ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ
ਅੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਦਾਰੇ
ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਤੇ
ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਾਲੇ ਅਲੂਮਨੀ
ਮੀਟ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮੁਤ ਚੇਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਖਾਸਕਰ
ਮਾਲਵਾ ਪੱਟੀ ਦੇ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ
ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ
ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਅੰਦਰ 65
ਵਿਭਾਗ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਖੇਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ
ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ

ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ
ਫੋਨ: +91-98764-57590

ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਲਵੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਦੇਣ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਛਮਿਆ ਇਲਾਕਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਪਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਉੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਖਿਆਲਾਂ ਵੀਚ ਵੱਸਦੀ ਹੈ... ਸ਼ਾਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਿਨ-ਵੱਗਣੀ ਰਾਤ ਚੌਗਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੇ।”

‘ਵਾਕਿਆ ਹੀ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ 275 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਲਜ, 9 ਨੇਬਰਹੁੱਡ ਕੈਪਸ, 12 ਕਾਂਸਟੀਚਨਾਂ ਕਾਲਜ ਅਤੇ 6 ਰਿਜ਼ਨਲ ਸੈਂਟਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਪੋਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਸਵਾਂ ਦੋ ਲੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜੀਅ ਜਾਂ ਰਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘ਹੁਣ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਠਿਆਲਾ ‘ਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ’ ਤਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੇਲਾ ਚੇਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਰੇ ਵਿਚ ਵਤਦਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ ਕੇ ਮੱਸਾ ਟੇਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਬੱਚਾ ਉਦੋਂ ਉਹ ਸਕੁਣ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਦਾਰੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੁ ਕੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਣ ਪੰਜਾਬੀ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹੁ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਰਬਿਕਤਾ ਕਾਰਨ ਆਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ 1965 ਵਿਚ 32 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ-ਰਾਜਪੁਰਾ ਰੋਡ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਦਿਆ ਨਾਲ ਚੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਚਾਨ੍ਹ ਨਾਲ ਰੁਸ਼ਨਾਇਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਵਲਕਾਰ ਦਲੀਪ ਕੌਰ ਟਿਵਾਣਾ ਵਰਗੀ ਐਂਤਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਲੱਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾਨ ਭਰਨੀ ਸਿਖਾਈ। ਇਹ ਉਹ ਦੌਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਮੰਹ ਬੁੜਾਰਤ ਬਣ ਕੇ ਚੜ੍ਹੁ

ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਿਲਣੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਪ੍ਰੋ.
ਅਰਵਿੰਦ ਅਤੇ (ਸੱਜੇ) ਮਿਲਣੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ।

ਚੁਰਾ ਨਾ ਸਕੇ

ਭਾਵ, ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਹਰ ਮੁੰਡੇ-ਕੁਝੀ ਦੀ
ਨਜ਼ੀ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਦਾਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ
ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਭੈਣ-ਭਾਈ
ਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
 ਪੱਸ ਤੱਕ ਘੱਟ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ
 ਨੂੰ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਬਾਰਵੀਂ ਤੋਂ ਆਈਲੈਟਸ ਕਰ
 ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ
 ਰ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ
 ਅਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗਏ ਸਨ,
 ਪੱਧਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਨਾਮ ਖੱਤ ਰਹੇ
 ਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ
 ਗਟਾਇਰਡ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ
 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸੀ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਿੰਡੇ
ਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ

ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਰਾਜ਼ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇਸ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਕੇ ਇਉਂ ਮਹਿਸੂਸ
ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕ ਜਾਂਦੇ ਮੁੰਡੇ
ਜਾਂ ਕੁਝੀ ਨੂੰ ਸਿਆਹਿਆਂ ਦੇ ਮੁੰਹੋਂ ਇਹ ਗੱਲ
ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਪੁੰਤ ਸੇਰ ਵੱਗਿਆ, ਜਾ ਕੇ
ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾ ਭੁਲ ਜਾਵੀ', ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ
ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ
ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਉਠਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ
ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ
ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜਾਚ ਆਈ, ਅਸੀਂ
ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ 'ਪੁੰਤ ਸੇਰ ਵੱਗਿਆ,
ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾ ਭੁਲ ਜਾਵੀ!' ਇਹ
ਅਜੀਬ ਸਿਹਾ ਸਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਗਿਆ।

ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ
ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਕਿਉਂ
ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ?"

ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਾਕਿਆ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ
ਅਰਸ਼ ਤਥਾਂ ਹੈ।

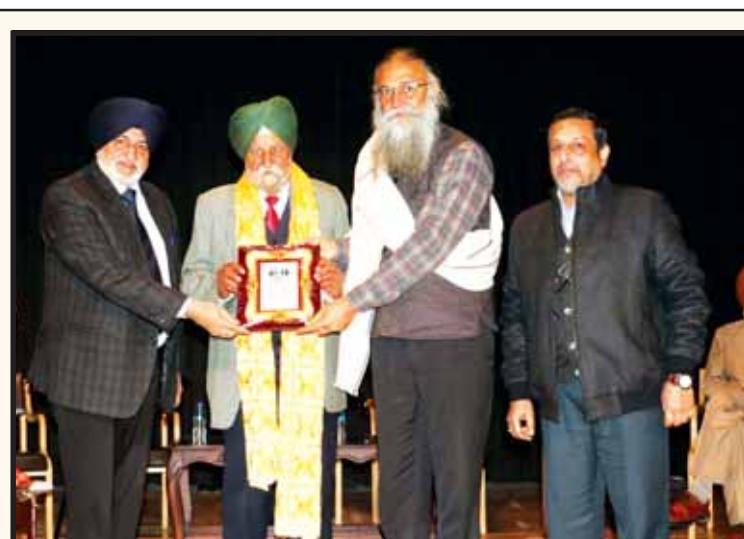
ਬਿਸ ਸਾਬਦਾ ਵਿਚਿਆਰਸੀ-ਪਿਲੜੀ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੈਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਜ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖਿੜ ਉੱਠੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਾਗ ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਚਾਅ ਚਤੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਤੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੇ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹਲੁਣਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਅਦਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿਨਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਅਲੂਮਨੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਸਿੱਦਗੀ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ
ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਕਰਬੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ
ਬਚੇ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ ਨਿਸਚਾ
ਕਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਪੈਨਾਮ ਵਿਜ ਮੱਸ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਡੇ

ਸਾਮਿਲ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਹੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਰਹੇ ਡਾ. ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ
ਸਨਮਾਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਝਲਕ।

ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਕਿ 'ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ' ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵੀ ਹੈ, ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ'? ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੋ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ? ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਕੱਢਣ ਲਈ ਭੱਜ-ਭੱਜ ਬਾਲਟੀਆ ਲਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਸੈਸ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਕਿੰਨਾ-ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇੱਧਰ-ਉਧਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਾਰਦੇ, ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੰਬਲ ਕੁੱਟ ਕਰਦੇ, ਆਪਣੀ ਫੋਕੀ ਟੌਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਖੋਹ-ਖੋਹ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਪਤੇ ਤੇ ਬੁਟ ਪਾਉਂਦੇ ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਘੋਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਾਵੇ 'ਜ਼ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤੇ ਹੈ ਮਨ ਪਾਂਧੀ ਵੇਖੋ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ
ਚੌਥਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਕਿ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚੋ
ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗਏ ਵਿਆਰੇ ਹਨ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ
ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀ
ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮੌਹ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ
ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼
ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ
ਆਪਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟਾਂ ਤੋਂ ਬਜਾਇਣ।

ਯুনীওয়ারসিটী দে সিনে বী সাম্বৰা-
বিদিআৱাসী অতে অধিকাৰী ইম তৰুণ দে
অল়মনী প্ৰেগোৱা বিচ সিৰকত কৰদে হৰন,
উনুন নুঁ আপণে ঘৰ দাগ সমে-সমে উইঁতে
যুনীওয়ারসিটী দে হালাত তেঁ বী জাণু হৈণা
চাৰীদা হৈ। জড়ে স্থীনীঅৱ বিদিআৱাসী মিল
জাংস্দা হৈ তাৰ জুনীঅৱ বিদিআৱাসী উস দা
সতিকাৰ কৰদা হৈ। ইমে তৰুণ আপণী
যুনীওয়ারসিটী নাল জুঁড়ে দৰজ পুৰে কৰন দা
হঁক বী বিদিআৱাসীঁ অতে কৰমচাৰীঁ
নুঁ নিভাউণ চাৰীদা হৈ। উস দী স্থান অতে
আৱাসিকতা নাল সৰ্বাধিক কাৰজ বিচ

ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਜੋਕੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੇ
ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਸੀਮਤ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚੋਂ
ਬਾਹਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ
ਸੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਗ ਰਿਸ

ਚਲ ਕਸ ਲਈ ਸਨ ਕਹਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੁਸ਼
 ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਫਾਲਤੂ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ
 ਹੈ। ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਈ
 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲੂਮਨੀ, ਫੰਡ ਦੇ ਕੇ
 ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
 ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ
 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ
 ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਉਪਰਾਲਾ ਮੰਨਿਆ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਉਪਰਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾਏ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀ ਇਸੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੱਗੀ ਨੂੰ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਖਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਤ੍ਰਾ ਮਿਲੀ।

ਦੀ ਪੂਰਨਾ ਮਿਲਾ।
ਇਨੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਪਣੇ ਮਹੱਿਬੁੰਧ ਅਦਾਰੇ
ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ
ਅਤੇ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ, ਨਵੇਂ ਤੋਂ
ਪੂਰਾਏ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ
ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। (ਲੋਕਾ ਪੰਜਾਬੀ
ਯਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਲੋਕ
ਸੱਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿਖੇ ਇੰਟਰਨ ਵਜੋਂ
ਚਾਰਾਂ ਮੁੰਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ)

ਗੀਝਾਂ-ਭਰੇ ਜਜ਼ਬੇ ਵਾਲੀ ਕਿੱਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ (ਟੋਰਾਂਟੋ)

ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ, ਮੈਂ ਤੇ
ਮੇਰੀ ਸਾਥਣ, ਅਮਰੀਕਾ ਗਏ, ਸਾਡਾ ਟਿਕਾਣਾ
ਬੇਟੀ ਕੋਲ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦਾ ਬੋਅ-ਏਰੀਆ ਸੀ।
ਵੇਸੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ
ਆਮ ਦਿਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੋਅ-ਏਰੀਆ ਅਜਿਹਾ
ਇਲਾਕਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫੀ
ਵੱਡੀ ਹੈ। ਤੇ ਸਬੱਬ ਨਾਲ ਉਸੇ ਅਨ੍ਯਾਤ ਵਿਚ
ਇਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ-ਲੇਖਿਕਾਵਾਂ ਵਸ ਹੋਏ ਹਨ।
ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਥੇ ਕੋਈ ਸਾਹਿਤਕ ਇਕੱਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਚੰਗੀ-ਖਾਸੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਤੇ
ਸਾਹਿਤ-ਪ੍ਰੈਸੀ ਸੁਭ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਹਿ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਿਤਕ ਇਕੱਠ ਹੁੰਦੇ
ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨ ਨਹੀਂ।

ਉਥੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਹਿਰਦ
ਮਿਲਣਸਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਉਹ
ਸੱਜਨ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਨਾਲ ਕਦੀ ਤੁਹਾਡੀ
ਚਿੱਠੀ-ਪੱਤਰੀ ਜਾਂ
ਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲ-
ਬਾਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ
ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ, ਚਿਰ-
ਵਿੱਛਤਿਆਂ ਵਾਂਗ
ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
ਇਧਰੋਂ ਗਏ ਹਰ
ਲੇਖਕ ਦੇ ਮਾਣ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ
ਫੋਨ: +9180763-63058

ਵਿਚ ਸਵਾਗਤੀ ਸਭ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਗੁਣ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਮੋਹ ਪਰਗਟਾਉਂਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਧਰਲੇ ਕਈ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਸਭ ਕਥ ਦੇ ਹਾਂਦੇ ਸੋਧਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਫੇਰ ਘਰੀ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸਿਲਾਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਘਰ ਵੀ ਤੁਹਾਂਦੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵ ਮੌਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਇਕ ਜਮਾਂ ਇਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਲੇਖਕ ਮਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਚੰਗੀ-ਖਸੀ ਰੋਣਕ ਲਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕ ਸਿਲਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਕਈ ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਵੀ ਸਨ। ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਇਧਰ ਨਹੀਂ ਛਪਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਹੀ ਛੱਪੀ ਅਮਰੀਕੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਪੰਖ, ਪਿੰਜਰਾ ਤੇ ਪਰਵਜ਼' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਝੂਠ ਦਾ ਸੰਦਰਾ' ਦੋ ਲੱਕੜਿਆ ਸੌਂ।

ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਏਨੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋਰ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮਹਿਫਲ ਸਜ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਸਥਾਨ, ਕਵਿਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਦੁਹਰੀ ਭੁਮਿਕਾ ਨਿੱਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਜ਼ਾਰੀ ਖਾਣਾ ਮੰਗਵਾਉਣੀ ਥਾਂ ਹੋਣੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਰਕੇ ਪਵਕਾਨ ਵਿਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਕਤਛੀ ਵੀ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚ-ਵਿਚ ਅਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਵਾਹਵਾਹ ਵੀ ਖੱਤ ਤੀਕੀ ਸੀ।

ਉਹ ਵੀ ਪਦ ਉਹ ਸਾ।
ਰਚਨਾਵਾਂ, ਭਾਵ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾਈਆਂ
ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।
ਅਜਿਹੀਆ ਮਹਿਫਲਾਂ ਕਰਾਈਕਾਰਾਂ ਲਈ
ਘਾਟੇਵੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਵਕਤੇ ਦੀ
ਬਾਂ ਸੇਰੋਤੇ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਜ-
ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਕੋਣ ਸੁਣੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੰਦਰਾਂ-ਵੀਹ
ਮਿਟ ਦੀ ਕਥਾ-ਵਾਰਤਾ। ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਗਜ਼
ਚੁਕਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਉਹ ਰਿਟੀਆਂ
ਗੋਬੀਆਂ ਲੜ-ਸ਼ਬਦੀਆਂ ਰਹਿਦਾਵਾਂ ਦੇ ਆ ਕੇ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਫਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਂ
ਇਧਰਲੀਆਂ ਮਹਿਫਲਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਡੱਤਣ
ਵਜੋਂ ਜਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
“ਜਹਾਜ਼ ਜਿੰਡੀਆਂ ਕਾਰਾ”, “ਕੁੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ
ਵਿਸਕੀ ਦੀਆਂ ਬੋਲਤਾਂ” ਤੇ “ਮੁਰਗਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਟੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟਰੋਅਾਂ”! ਸਾਇਦ
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭਵਿੱਖੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਡ੍ਹਾ ਜਿਹਾ
ਮਾਨਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪੇਰ ਸਕਣ!

ਹਣਾਂ ਭਾਤ-ਮੁਖਾਂ ਲਾਗੇ ਵਾਹਤਵਾਂ ਦ ਆਪਣੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਮੌਕੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕਿਵਿਤਾ ਨਾਲ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵਿਤਾ ਮੁਕਦੀ ਤਾਂ ਅ-ਕਦੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਮੌਕੇ ਤੁਰਾਰੇ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ ਗਲਪਕਾਰ ਪ੍ਰੇਰਣ ਹਨ। ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮੌਕੇ ਇਕ ਭਾਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੁੱਲਰ ਸਹਿਬ, ਇਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾਰੀ ਪਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ...” ਪ੍ਰੇਰਣ ਦੋਵਾਂ ਕੇ ਕੇ ਚੱਲਾਂਦੇ ਰੋਗੀਆਂ ਦੇਖਿਆਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਜੀਤ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੱਸਾਂ, ਅਨੇਕ ਲੇਖਕ/ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਹਨ ਪਰ ਇਥੋਂ ਜਾ ਕੇ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਮੁਠ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਫੇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋ!”

ਪਿੰਡ ਪਿੱਖੇ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁਹਤੀ ਹਯਾਤੀ ਮੁਲਕ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਲੰਘਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਿਸਾਲੀ ਲਿਖਾਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਲੇਠੇ ਨਾਵਲ 'ਇਹ ਜਨਮੁ ਤੁਮਹਾਰੇ ਲੇਖੇ' ਨਾਲ ਇਕੋ ਡਗੇ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਲੁਟਣ ਵਰਗਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ 'ਤੋਂ ਉਹ ਵਾਰਤਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਢੇਰ ਹੈ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹੀਰੇ-ਮੌਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਰੋਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਲਸਰੂਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਅੰਦਰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਲਹਿ-ਲਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਤੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ 'ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ' ਨਾਂ ਹੇਠ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਬੁਹਤ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਬੁਹਤ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੜੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਚੌੰਦੋਂ ਪੂਰ ਵਿਚ ਉੱਥੀ ਕਵਿਤਰੀ ਸਰਜੀਤ (ਟੋਰਾਂਟੋ) ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਗੱਲੀ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ,
ਇਕਦਮ ਕੰਢ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੇ ਥੋ. ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੱਲ
ਵਿਚਾਲਿਉ ਟੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੀ ਸਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ
ਬੋਲੇ, “ਇਹ ਕਰਤਾ ਕੀ ਕੌਣ ਹੋਣੇ ਬਈ!”

ਇਸ ਮੌਹਰੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਜੋੜੀ ਦੇ ਘਰ
ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਡਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਰਹੀ।
ਸਬੱਬ ਨਾਲ ਸੁਰਜੀਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ
'ਸਿਕਸਤ ਰੰਗ' ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਕਾਪੀਆਂ
ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀ ਹੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀਆਂ
ਭੇਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨੇ ਇਕ
ਕਾਪੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਥੇ ਸੁਣਾਈਆਂ
ਉਹਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਵਿਹਲ ਹੋਣ
ਤੱਕ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸਕਿਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਇਸ ਪਲੇਠੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਕਲਾ,
ਦੌੱਵਾਂ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਸਦਕਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ
ਕਵਿੰਤਰੀ ਬਣ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਉਹਦੀ
ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਅੰਦਰਾਜ਼ਾ ਇਥੋਂ ਲਾਇਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ
ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ
ਲੇਖ ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਨੂੰ ਹੱਥੀ ਦੇ ਸਕਾਂ, ਚੰਗੀ
ਗੱਲ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਭਾਤ-
ਸੁਭਾਂਤੀਆਂ ਬਾਵਾਂ ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੇ
ਉਸ ਕਾਰਨ ਰਹੀ ਭੱਜ-ਭਜਾਈ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ
ਨਾ ਦਿੱਤਾ।

ਦੇਸ ਪਰਤ ਕੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ
ਕਾਫੀ ਵਡ-ਆਕਾਰੀ ਲੇਖ ਪੁਰਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਿਆ
ਪਰ ਉਹ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿੰਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਕੰਪਿਊਟਰੀ ਟਾਈਪ ਅਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ
ਸੀ। ਸਬੱਧ ਨਾਲ ਉਹਨੀ ਦਿਨੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਕਵੀ
ਪਸੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋਂ ਇਧਰੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਲੇਖ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਦੀ ਡਾਕ ਵਿਚ ਪਾਉਣ
ਵਾਸਤੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੁਚਨਾ ਮੈਂ ਸੁਰਜੀਤ
ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਲੇਖ ਮਿਲੇ ਤੋਂ ਉਹਨੇ 25
ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਲ ਭੇਜੀ, ਉਹ ਮੈਂ
ਵਡਮੰਲੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਸ ਮੇਲ ਵਿਚ ਦੇਸ ਪਰਤ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਤੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਸਬਦ ਮੌਜੀ
ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਇਥੇ
ਲਿਖਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਗ ਵੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਸੰਕੇਤ
ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੌ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਹੀ
ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗਾ
ਜੋ ਪਰਦੇਸੀਂ ਵਸੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਤੇ ਸਾਹਿਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ
ਸੱਜਨਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਉਲਾਂਭਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਉਲਾਂਭਾ ਹੈ ਵੀ ਠੀਕ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਧਰੋਂ
ਗਏ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾਅਵਤਾਂ ਉਡਾਈਆਂ
ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਫਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਂ
ਇਧਰਲੀਆਂ ਮਹਿਛਲਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੱਡੱਤਣ
ਵਸੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
“ਜਹਾਜ਼ ਜਿੱਡੀਆਂ ਕਾਰ”, “ਕੁੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ
ਵਿਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ” ਤੇ “ਮੁਰਗਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਟੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟਰੇਆਂ”! ਸਾਇਦ
ਇਹ ਸਬਦ ਭਵਿੱਖੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਡ੍ਹਾ ਜਿਹਾ
ਮਾਨ੍ਦੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪੇਤ ਸਕਣ।

ਮੁਰਚਿ ਤਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ
ਆਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ
ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ
ਨਾਲ ਦੱਸਾਂ, ਅਨੇਕ ਲੇਖਕ/ਪ੍ਰਫੈਸਰ ਸਾਡੇ ਘਰ
ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਇਥੋਂ ਜਾ ਕੇ ਕਈ ਵੀ
ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਮੁਠ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਫੌਨ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ
ਦਿਲੋਂ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰੇ ਮੁੱਖ ਹੋ!”
ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਮਾਰਗੋਂ ਪੜਾ ਲੱਭਿਆ

A portrait of a woman with dark hair pulled back, wearing brown-rimmed glasses, a light orange sari with a subtle pattern, and a white pearl necklace. She is looking slightly to her left with a gentle smile. The background is a soft-focus blue and red.

ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਡੱਕ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ‘ਸੁਰਜੀਤ’ ਲਿਖਣ ਨਾਲੋਂ ‘ਸੁਰਜੀਤ (ਕੈਨੇਡਾ)’ ਨਾ ਲਿਖ ਦਿਆਂ? ਉਹਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੁਰਜੀਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਵਿਤਰੀਆਂ ਹਨ, ‘ਸੁਰਜੀਤ (ਟੋਰੋਂਟੋ)’ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।

‘ਸਿਕਸਤ ਰੰਗ’ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਦੇ ਦੋ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਹੇ ਸਖੀ’ ਤੇ ‘ਵਿਸਮਾਦ’ ਹੋਰ ਛਪ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਪਰਲੇ ਪਲ’ ਵੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਇਸ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜ਼ਾਪਨ ਜਿਉ-ਦਾ ਤਿਉ ਬਣਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। “ਕੈਨੇਡਾ ਵਸੇ ਹੋਏ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੈਨੇਡਾ ਰਹਿ ਰਹੇ” ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਣ, ਉਹ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਬਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਤਾਰਨੇ ਪਏ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਹਿਸ਼ਮ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਸੇ ਹੋਏ ਘੱਟ ਅਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਵਧੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ‘ਰਹਿ ਰਹੇ’ ਹੋਣ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੁਰਜੀਤ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਲੱਖਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਜੁਰੂਰ ‘ਰਹਿਣ’ ਦੀ ਥਾਂ ਉਥੇ ‘ਵਸਣ’ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮੁਰਜਾਤ ਦ ਇਸ ਪਲਠ ਕਾਵ-ਮਨ੍ਗੂਹ
ਦੀ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ
ਪਹਿਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ
ਔਂਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਅਨੇਕ
ਸੁਰਤਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ, ਜਜਬੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ
ਪੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸੰਘਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਕਲਾ-
ਕੌਸ਼ਲਤਾ, ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਪੱਖਾਂ
ਪਤਲੀਆਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ
ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਨੇ ਅਭਿਆਸੀ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਇਸ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਸਾਰਤ

ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ

ਮੈਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਹੀ ਹੈ/ ਜੀਅ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਬੇਡੀ
 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ/ ਇਹਨਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਸੰਗ ਹੋ ਤੁਰਾਂ/ ਤੇ
 ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂ/ ਇਸ ਚੌੜੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ!"
 ਪਰ ਇਲ ਦੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੰਛਾਵਾਂ
 ਨਾਲੋਂ ਕਠੇ ਯਥਾਰਥ ਬਲਵਾਨ ਹੈ: "ਅਚਨਚੇਤ
 ਮੇਰੇ/ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਫੜੇ ਚੱਪ੍ਹ/ ਕੱਚੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਂਗ
 ਭੁਰ ਕੇ/ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਤੈਰ ਜਾਏ ਨੇ/ ਤੇ ਇਹ
 ਸਮੁੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ/ ਖਾਰਾ ਸਮੁੰਦਰ ਬਣ/
 ਕੋਹਾਂ ਮੀਲਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਅਪਾਰ!
 ਅਪਹੁੰਚ!" (ਸੌਂਤਾ ਸਮੁੰਦਰ)

ਮਨੁਖ ਦੀਆਂ ਸਭ ਹੋਸ਼ਾਂ, ਸਮਝਾਂ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਲ ਜੋ ਮਨੁਖ ਦੇ ਹੱਥ-ਵੱਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਕਵਿਤਾ ‘ਇਕ ਪਲ’ ਬੜੀ ਬੂਬਾਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਇਕ ਪਲ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ਜੀਵਨ/ ਇਕ ਪਲ ’ਚ ਜੀਵਨ ਬਣਦੈ ਮੌਤ/ ਇਕ ਪਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਣੀ/ ਇਕ ਪਲ ਹੀ ਸਿਰਜਦੈ ਇਡਿਹਾਸ/ ਇਹ ਜੀਵਨ ਮਹਿਜ਼/ ਇਕ ਪਲ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਬੱਸ!” (ਇਕ ਪਲ)

ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਦਿ-ਅੰਤ ਅਤੇ ਅਣਿਸਦਾ
 ਭਵਿੱਖ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਧਰਮ ਤੱਕ ਦੇ
 ਸਾਹਮਣੇ ਸਦਾ ਹੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਬਣ ਕੇ
 ਖਲੋਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ
 ਇਸ ਧੰਨ ਅਤੇ ਘੁਸਮੁਸੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਤਾਂ ਹਨ
 ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਪ੍ਰੰਪਰਾਗਤ ਰਹੀ ਰੀ
 ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ
 ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਇਦ ਇਹਨਾਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ
 ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ
 ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।

ਸੁਰਜੀਤ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ
 ਸਰੋਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ-
 ਤਕਨਾਲੋਜੀਕਲ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਮਾਨੰਤਰ ਉਹਦਾ
 ਸਦਾਚਾਰਕ ਨਿਧਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ
 ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਨਿਘਾਰ ਹੈ: “ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ
 ਅੱਜ ਫੇਰ ਰਵਾਂ ਹੈ/ ਉਹੀ ਸੜਕ/ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ
 ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਥਾਂ/ ਕੱਲ੍ਹ ਜਿੱਥੇ ਹੋਇਆ ਸੀ
 ਹਾਦਸਾ!” (ਸੜਕ ਫਿਰ ਰਵਾਂ ਹੈ) ਇਕ ਮਨੁੱਖ
 ਦਾ ਹਾਦਸਾ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ
 ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪੀਤ ਦੂਜੇ
 ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦੀ। ਪੈਰਾਂ ਦੀ
 ਭੀੜ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧਦੀ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ
 ਨੂੰ ਮੇਟਦੀ ਰਵਾਂ-ਚਾਲ ਲੰਘਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ
 ਕੱਲ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।

ਮਨੁਖ ਨੇ ਅਸਿਹੀ ਅਸਦਾਚਾਰਕਤਾ ਨਾਲ
ਆਪਣਾ ਮਨ ਵੀ ਪਲੀਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ, ਭਾਵ ਧਰਤੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ
ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਭੇਡਿਕਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਲੀਤ ਕਰ ਛੱਡਿਆ
ਹੈ। ਕਵਿਤਰੀ ਨੂੰ ਜਿਨੀ ਪੀਤ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ

ਅਣਾਡਿਠ ਕਰ ਕੇ ਰਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੱਤਰ ਦੀ ਹੈ,
 ਓਨੀ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਾਂ,
 ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਹੈ : “ਹੇ
 ਮਾਂ ਧਰਤੀ/ਬਤਾ ਸੇਚਦੀ ਹੋ ਕੋਈ ਨਜ਼ਮ ਲਿਧੀ/ਭਾਵੀ/ਭਾਵਾਂ
 ਤੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ/ ਤੇਰੇ ਖੁਰਦੇ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀ/ ਸੁੱਕ
 ਗਏ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ/ ਗੰਧਲਾ ਗਏ ਸਾਗਰਾਂ ਦੀ/
 ਮੱਕਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ/ ਦੁਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹਵਾ ਦੀ!”
 (ਤੇਰਾ ਦੁੱਖ ਮੇਰਾ)

ਉਰਦ ਧਰਬਤ, ਸੁਕਦ ਦਾਰਮਾਵ, ਗਿਲ
ਸਾਗਰਾਂ, ਮੁੱਕਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹਵਾ ਦੇ
ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਪਾਧੀ ਦੀ ਰਵਾਂ-ਰਵਾਂ
ਦੌੜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ
ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ-ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੌਚਣ ਤੋਂ
ਆਸਮਰੱਖ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਵਿੱਤਰੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
ਇਸ ਉਣ ਬਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਇਸ
ਵਾਰ ਜੋ ਦੀਵੀਲੀ ਦੇ ਦੀਵੇ ਜਗਓ/ ਤਾਂ ਇਕ
ਦੀਵਾ/ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜਗਾਉਣਾ/ ਜੋ ਹੱਥਾਂ
’ਚ ਮਸ਼ਾਲੀ ਫੜ/ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋ ਤੁਰੇ/ ਹੱਕ
ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸਿੱਤ ਖਾਤਰ/ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨਾਲ ਲਡੇ/
ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀਤੂੰਹੀਆਂ ਦੇ/ ਰਾਹ ਸੁਆਰਨ
ਲਈ ਸੂਲੀਆਂ ’ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ!”

(ਇਕ ਦੀਵਾ) ਮੰਜਲ ਵੱਲ ਮਨੁਖ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤਦੇ ਸਕਾਬਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਫੜ ਕੇ ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸੋਮਾ ਬਣਾਵੇ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਸੁਆਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਸਮਝੇ।

ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਪੀਤ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਪੀਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਇਦ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਵਾਸੀ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਤਿਆਗ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਸ ਸਿਸਤਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਾਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਦੀ ਹੈ: “ਹਰ ਰਿਸਤਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਮੰਗ ਰਿਹੈ/ ਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸਿੰਨ੍ਹ ਬਣ/ ਇਕ ਸੌਬ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸੌਬ ਤੱਕ ਭਟਕ ਰਿਹੈ/ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਸੂਲੀ ’ਤੇ ਉਹ ਲਟਕ ਰਿਹੈ!” (ਪਰਦੇਸੀ)

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਇਸ ਭਟਕਣ-ਲਟਕਣ ਦੀ ਦੱਤ ਵਿਚ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨਿਗਿਣਤ ਕੁਝ ਗੁਆ ਥੇਠਾ ਮਨੁਖ ਆਖਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਰਵਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੌਤ ਵਿਚ ਸਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਕੇ ਜੀਵਨ ਮਾਣਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਹੀਝ ਬੱਸ ਹੀਝ ਹੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਬੇਵਸੀ ਉਹਦੇ ਬੁੱਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: “ਰੱਬ! ਜੀਵਨ ਦਿਨੈਂ/ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਮਾਣਨ ਲਈ/ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਦੇ ਦਿਆ ਕਰ!” (ਪੀਲੇ ਪੱਤੇ)

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਇਹ ਦੌਤ ਕਿੰਨੀ ਅਮਾਨਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਇਹ ਮੌਰ ਕਿੰਨਾ ਬੇਕਿਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਤ ਵਿਚ ਹਫ਼ਤਾ-ਹੰਡਦਾ ਮਨੁਖ ਉਸ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਮਾਣਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਿਹਾਰਨ-ਸਲਾਹੁਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹਦੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਸਿਰਜਿਆ-ਸਜਾਇਆ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਮਨ ਦੇ ਨੈਣ ਉਹ ਸਭ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਤੋਂ ਵੀ ਹੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਜੇ ਕਦੀ ਕੋਈ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹੀਂ ਕਦਰਤੀ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦਰਸਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇ, ਮਨੁਖ ਦੰਗ ਹੀ ਤਾਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: “ਸਪਤ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਹਿੰਗੀ ਸੀ/ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਸੈਂ/ ਏਨਾ ਸੁਹਾਣਾ ਚੰਨ ਸੀ/ ਕਿ ਰਹਿ ਗਈ ਹੱਕੀ-ਬੱਕੀ ਮੈ!” (ਪਰਿਕਰਮਾ)

ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਨਾ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਪੀਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਨਾ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਤਲਿਸਮ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕਲਮਈ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਸੁਰਜੀਤ ਨੇ ‘ਕੀਰਤਪੁਰ ਵੱਲ’ ਨਾ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਸੰਚ-ਮੁੱਚ ਸੌਂਚਾ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਈਨੀ ਸੰਘਟੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਏਨਾ ਗੱਠਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਤਾਂ ਇਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲਿਖਿਆਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪਰ ਸੈਂ ਪਾਠ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਠ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਬਦ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ: “ਸੰਸਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ/ ਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਨਸੀਬ ਹੋਈ/ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਜ਼ਹ/ ਮੈਂ ਬੱਸ ਪਰਵਾਸ ਵਿਚ ਹੀ/ ਭੁਗਤਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਇਹ ਉਮਰ-ਕੈਦ/ ਬਾਮੁਸੱਕ, ਬੇਖਿਤਿਆਰ/ ...” ਇਸ ਕੈਦਾਨੇ ਵਿਚਲੀ ਸੰਸਿਆਂ ਦੀ ਕਾਲ-ਕੋਠੀ ਵਿਚ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੀਵੇ-ਬੱਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਵੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਲੋਅ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਲੋਅ ਵਿਚ: ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ/ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀਆਂ/ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੰਗੀਤ/... ਤੇ ਰੋਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰਾਂ/ ਇਸ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨੂੰ ਤੋਤਨ ਦੀਆਂ!

ਪਰ ਇਸ ਉਮਰ-ਕੈਦ ਨੇ ਤਾਂ ਟੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ! ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਉਮਰ-ਕੈਦ ਵਿਚ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬਚ-ਬਚਾਈ ਦੇ ਇਸ ਯਤਨ ਵਿਚ ਉਹ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਤਲੀ ਉਤੇ ਸੀਸ ਧਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਜੀਰਾਂ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਰਹਿਤਲ ਨਾਲ ਜੋਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗੁਰਦਾਅਰੇ ਅਤੇ ਸਹਿਤਕ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਉਹ ਓਪਰੀ ਭਾਸਾ ਵਿਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਹਦਾ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਉਸ ਥਾਂ/ ਜਿਥੇ ਕੌਂਠੇ ਰੀਠੇ ਮਿੱਠੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੇਡਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ।

ਸੀ।” ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ: “ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਕਦ/ ਡਰ ਹੈ ਸੈਨ੍/... ਕਿਤੇ ਵਕਤ ਇੱਜ ਹੀ ਬੀਤ ਜਾਵੇ ਨਾ/ ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਜਾਈ/ ਮੇਰਾ ਡੱਬੇ-ਬੰਦ ਵਜੂਦ ਹੀ ਪਿਛ ਪਰਤੇ/ ਤੇ ਜਾਂ ਕੁੱਸੇ-ਬੰਦ ਮੇਰੀ ਰਾਖ/ ਕੀਰਤਪੁਰ!”

ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਤਵ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਟਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਧਿਆਨੋਗ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਉਹਹੋਹ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਮੌਨਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਨਾਰੀਵਾਦ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕੁਝ

ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਮੋਤ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅੱਜ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਹਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਰਿਜਕਦਾਤਾ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਆਦੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਦਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਨਜਵਾਬੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਬਚਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਲਤਾਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼

ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਰਜੀਤ ਇਸ ਕਥਿਤ ਆਰਥਿਕ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਸੱਚ ਪਛਾਣੀ ਹੈ: “ਘਰ ਪਰਤਦੀ ਹਾਂ/ ਘਰ ਦਾ ਕੇਨਾ-ਕੇਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਦੈ/ ਕੰਮ! ਕੰਮ!... ਘਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ/ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ/ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ/ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ/ ਪਰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਦੀ ਕੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ!” (ਪੂਰਨ ਵਿਰਾਮ)

ਅਥੋਤੀ ਨਾਰੀਵਾਦ ਦੀ ਅਥੋਤੀ ਆਰਥਿਕ ਆਜਾਦੀ, ਜੋ ਘਰ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿਚ ਕੈਦ ਹੈ, ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੁਕ ਹੈ। ਅਥੋਤੀ ਨਾਰੀਵਾਦ ਦੀ ਵਿਹਤਾ?/ ਮਹਿਬੂਬ ਦਾ ਦਿਲ?/ ਜਾਂ ਸਹਹਿਆਂ ਦਾ ਮਕਾਨ?/ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਸ਼ਾਨ?” (ਬੇਖਰ)

ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਸਵਾਲਾਂ-ਸਿਰ-ਸਵਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਹੈ/ ਕੋਈ ਫਲਸਫਾ, ਕੋਈ ਦਰਸਨ, ਕੋਈ ਸਾਸਤਰ/ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ, ਮੇਰਾ ਘਰ ਕਿਹੜੇ?/ ਮੈਂ ਦੀ ਕੁਝ?/ ਬਾਬਲ ਦਾ ਵਿਹਤਾ?/ ਮਹਿਬੂਬ ਦਾ ਦਿਲ?/ ਜਾਂ ਸਹਹਿਆਂ ਦਾ ਮਕਾਨ?/ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਸ਼ਾਨ?” (ਬੇਖਰ)

ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਸਵਾਲਾਂ-ਸਿਰ-ਸਵਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਿਰਵਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏਗਾ?” (ਨਿਰਵਾਣ)

ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼, ਸਮਾਜ, ਇਤਿਹਾਸ, ਫਲਸਫਾ, ਦਰਸਨ, ਸਾਸਤਰ ਸਭ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਅੱਡਨ ਕਰਕੇ ਗੰਗੇ ਅਤੇ ਅਬੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਜੋਤ-ਕੰਜੋਤ ਕੇ ਆਖਦੀ-ਪੁਛਦੀ ਹੈ: “ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕਛ ਤਾਂ ਦੇਹ ਜਵਾਬ/ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੁਛ ਤਾਂ ਦੇਹ ਹਿਸਾਬ/... ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ/ ਮੇਰਾ ਚੈਨ ਮੇਰਾ ਨੀਂਦ/ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਮੇਰੀ ਰਾਤ/ ਮੇਰਾ ਵੀ ਦੇਹ ਖਵਾਬ!” (ਕੁਛ ਤਾਂ ਦੇਹ ਜਵਾਬ) ਪਰ ਉਹਦਾ ਸਫ਼ਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਹੁੰਗਾਰੇ ਦਾ ਮੁਬਾਦ ਨਹੀਂ। ਉਹਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁਣ ਰੁਕਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ: “ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੋ ਹੁਣ/ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਛੂਹ ਲੈਣ ਦਿਓ/ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ, ਦੂਰੂ.../ ਉਸ ਪਰਬਤ ਸਿਰਫ਼ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਕੈਂਹਿਲ ਸੁਰਜ ਅਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ/ ਜਿਥੇ ਕੈਂਹਿਲ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਟੱਟਦਾ/ ਜਿਥੇ ਗੁਗਨ ਛੂਹ ਲੈਣ ਦਾ/ ਕੋਈ ਅੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚੁਕਦਾ” (ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੋ)

ਨੀਲੇ ਨੈਣਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਅੱਜ ਫੇਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫਿਰਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿੱਲੀ ਮਚਾਈ ਤੇ ਅਵਾਜ਼ੇ ਕੱਸੇ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਨਜ਼ਰੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸਾਂਤ ਹੌਲੇ ਫੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪਾਟੇ ਚੀਬਿਤਿਆਂ ਵਿਚ ਲਪੇਟੀ ਇਹ ਅਭਿਲੁਜਾਨੀ, ਰੇਲ ਦੇ ਇਸ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਦੇ ਟੋਟੇ ਵਿਚ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀ ਤੇ ਮੰਗਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਗੀਤ ਦੀ ਦਾਦ ਲਈ ਕਈ ਭੂਤੇ ਜੱਟ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਨੋਟ ਉਸ ਅੱਗੇ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਦੇ ਪਰ ਉਹ ਨੁਕਰਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਇਕ ਰੁਪੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਲੈਂਦੀ।

ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨ੍ਹ
ਫੋਨ: 408-608-4961

ਜੀ, ਕਰਜਾ ਨਹੀਂ, ਵੱਚੀ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਮ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਜੇਬ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ।

ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਿਨ ਟਿਕਟ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਪਰੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। 'ਚਲੋ ਇਸ ਦੀ ਮੀਮੇ ਕੱਟਦੇ ਹਾਂ-'। ਉਸ ਦੀ 'ਮੀਮੇ' ਕੱਟ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਾ ਦਿਸੀ, ਬਿਨ ਟਿਕਟ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮੀਮੇ ਤੋਂ। ਪਰ ਅੱਜ ਉਸ ਦਾ ਪੀਲਾ ਪੈਂਚਕਿਆ ਚਿਹਰਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦੰਦ ਕਥਾ ਦੀ ਸਾਹਦੀ ਭਰਦਾ ਸੀ, ਪਈ ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਅਵੱਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗ ਗਈ ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਕੀਮ ਨੇ ਦੁਆਈ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁੱਝ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਠ ਸਕੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰੱਤ ਚੂਸ ਲਈ ਸੀ। ਅਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਵਾਨ ਵਾਂਗ ਪਲੇਟ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਹਿਓਂ ਮੁੜੀ ਖੋਡੀ ਵਾਂਗ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗੁੜੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਤਾਤ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਹੋ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕਲਾ ਸੀ, ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਜਾਦੂ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਸ ਕੇ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦੀ, ਹੱਥ ਵੇਖ ਕੇ ਗੱਭਰੂ ਨੇ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੋਟ ਕੱਢ ਕੇ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਵਗਾਹ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਖਾਲੀ ਕਰ ਲਈ।

ਪਾਸੇ ਬੈਚ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੱਸਦੇ ਪੇਂਡੂ ਗੱਭਰੂਆਂ ਦਾ ਸੁਖਵਾਂ ਮਾਹੌਲ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਸ ਜਿੰਡੀ ਲੰਮੀ ਧੋਣ ਫੈਲਾ ਕੇ ਉਧਰ ਨਿਗਾਹ ਸੁੱਟੀ ਤੇ ਚੁੰਨੀ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਦੀ ਹੋਈ ਜਾ ਅਲਖ ਜਗਾਈ।

'ਬਾਬੂ ਜੀ ਚਾਰ ਆਨੇ, ਵੀਰ ਜੀ ਚਾਰ ਆਨੇ, ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਵਹੁਟੀ ਦੇਵੇ। ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਆਨੇ।' ਇਕ ਮੁਸਟੰਡੇ ਨੇ ਹੱਸਦਿਆਂ ਹੱਸਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਦਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਗਤ ਕੀਤਾ। 'ਜਾਹ ਪਰ੍ਹੇ ਨੰਬਰਦਾਰਾ ਤੂੰ ਵੀ ਐਵੇਂ ਫੇਕਾ ਮੱਖੋਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦੇ।' ਨੰਬਰਦਾਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਲੈ ਕੇ ਨੰਬਰਦਾਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਫੁੱਲ ਗਈ ਪਰ 'ਫੇਕੇ ਮੱਖੋਲ' ਦੀ ਕਾਟ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਹਲੂ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਅਖ ਨੂੰ ਸੇਕ ਲੱਗ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਘੁੱਟਿਆ ਜਿਹਾ ਗਿਆ। 'ਤੂੰ ਹਾਂ ਕਰ ! ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।'

'ਚੱਲ ! ਚੱਲ ! ਇਕ ਰੁਪਿਆ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਇਐ ਵੱਡਾ।' ਉਸ ਦੇ ਦੁਜੇ ਹਮਲੇ ਨੇ ਗੱਭਰੂ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।

'ਇਕ ਇਕ ਰੁਪਿਆ, ਕਿੰਨਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਦੀ ਰਹੋਗੀ, ਇਕ ਵੇਰਾਂ ਹੀ ਦਸ ਰੁਪੇ ਲੈ ਲੈ।' ਗੱਭਰੂ ਨੇ ਆਖਰ ਝਕਦੇ ਝਕਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹਿ ਦਿੱਤੀ। 'ਕੁੱਝ ਦੇਨਾ ਵੀ ਐਂ ਕਿ?' ਜਾਹ ਬੀਬੀ ਜਾਹ, ਇਹ ਐਵੇਂ ਝੇਡਾਂ ਕਰਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲਾ ਨਾ ਪੈਸਾ ਨਾ ਪੈਲਾ ਤੇ ਕਰਦੀ ਮੇਲਾ ਮੇਲਾ।' ਨੇਤੇ ਖੈਠੇ ਇਕ ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਗੱਭਰੂ ਦੇ ਖੇਖਲੇਪਨ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ।

'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਲੈ ਫੜ ! ਖਾਲੀ ਨਿਰਾਸਾ ਨਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਗੱਭਰੂ ਨੇ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੋਟ ਕੱਢ ਕੇ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਵਗਾਹ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਖਾਲੀ ਕਰ ਲਈ।

'ਪਰ ਹੱਸ ਕੇ ਦਿਖਾ ਇੱਕ ਵੇਰਾ' ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮੰਗੀ।

ਉਹ ਖਿਤ ਖਿਤਾ ਕੇ ਹੱਸੀ, 'ਅੱਛਾ ਵੀਰ ਜੀ, ਬੀਬੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ।'

'ਵੀਰ ਜੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਗੱਭਰੂ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ-ਬਣਾਈਆਂ ਸਕੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਚਲਦੀ ਬਣੀ ਅੱਗੇ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਅਖੋਤੀ ਗੱਭਰੂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਮੱਖੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ

ਮੀਮ

ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਸਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨ੍ਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਮੀਮੇ' ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਨੀਲੇ ਨੈਣਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਤਰੀਕੇ ਤੇ ਹਾਸੇ-ਠੱਠੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰਾਂ ਦਾ ਪੇਟ ਪਾਲਣ ਲਈ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਬੂਆਂ, ਪਾਂਡੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਨੀਲੇ ਨੇ ਹੱਸ ਕੇ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਬੋਤਾ ਸੀ ਜੁ ਡਰ ਜਾਂਦੀ।

ਗੱਡੀ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਮਸਾਫਰਾਂ ਵਿਚ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤਰੀ ਮੱਚ ਗਈ। ਵੇਖਦੇ ਵੇਖਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰੌਣਕ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਪਾਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹੇ, ਉਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੰਥੇ ਨੀਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਗਈ ਹੋਰਨਾਂ। ਗੱਡੀ ਨੇ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹਿੱਲ ਪਈ।

'ਉਹ ਲੜਕੀ! ਟਿਕਟ?' ਉਹ ਚੜ੍ਹਨ ਹੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਵਰਦੀ ਵਾਲੇ ਇਕ ਬਾਬੂ ਨੇ ਆ ਘੇਰਿਆ।

'ਜੀ ਬਾਬੂ ਜੀ! ...ਟਿਕਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ...' ਨੀਲੇ ਨੇ ਡਰਦੇ ਡਰਦੇ ਕਿਹਾ।

ਤੇ ਗੱਡੀ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਦੀ ਏ?' ਬਾਬੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਰੋਹਬ ਸੀ। 'ਜੀ ਮੈਂ ਗੀਰੀਬ ਅੰਨ੍ਹ...' ਹੋਮੇਸ਼ਾਂ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਮੰਗਦੀਆਂ। ਮੇਰੀ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹੀ ਮਾਂ, ਇਕ ਲੂਲਾ ਭਾਨੀ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੈ ਬਾਬੂ ਜੀ।

'ਤੂੰ ਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੇ ਸਕਦੀ।' ਬਾਬੂ ਨੇ ਕਤਕ ਕੇ ਕਿਹਾ।

'ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਮਾ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ' ਨੀਲੇ ਨੇ ਤਰਲੇ ਕੱਢੇ।

'ਨਖਰੇ ਨਾ ਕਰ ਐਵੇਂ?' ਰੁਸੀ ਕੀ ਮੱਖੋਲ ਸਮਝ ਛੱਡਿਆ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਧਰ ਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲਾ।' ਬਾਬੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਲੁੱਚਪੁਣਾ ਉਤਰ ਆਇਆ।

'ਕਿਰ ਬਾਬੂ ਜੀ?' ਲੜਕੀ ਦੇ ਭਾਣੇ ਭੁਲਾਲ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕੰਬਣ ਲੱਗੀ।

'ਕੁ-ਲਗਦੀ ਕਿਧਰ ਦੀ'

ਏਨੇ ਨੂੰ ਗਾਰਡ ਦਾ ਡੱਬਾ ਨੇਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਅੱਜ ਹੌਲੀ ਜੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਨੀਲੇ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

'ਚੜ੍ਹ ਉਪਰ। ਗਾਰਡ ਦੇ ਡੱਬੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੀਮੇ ਕੱਟਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ।'

'ਮੀਮੇ।' ਨਹੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲਿਆ ਮੇਰੀ ਨਾ ਕੱਟਾਂ, ਮੈਂ ਮੀਮੇ ਨਹੀਂ ਕਟਾਉਣੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਗੀ ਮਰ ਕੇ ਬਚੀ ਅਂਨ੍ਹੀ ਨੀਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੀਮੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ। ਖੋਰੇ ਮੀਮੇ ਸੀ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ, ਮੀਮੇ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਉਹ ਲੜਕੀ ਝੱਟ ਪੱਤ ਗਾਰਡ ਦੇ ਡੱਬੇ 'ਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਉਹ ਬਾਬੂ।

'ਆਉ ਮੇਰੀ ਜਾਨ।' ਗਾਰਡ ਨੇ ਬਾਰ ਹੱਦੀ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਉਹ ਬਾਬੂ।

ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ

ਸਿਹਤਨਾਮਾ

ਹਾਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਚ ਸੁਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣੀ ਬੁੱਝੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਵਧਣ ਨਾਲ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਅਜਿਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਰਿਆ-ਬਹੁਤਰਿਆ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਪੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਾਂ ਭੁੱਲਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਿਸਟਾਂ ਵਿਚਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ

ਡਾ. ਹਰਸਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਐਮ.ਡੀ
ਫੋਨ: 0175-2216783

ਜਾਣਕਾਰੀ ਫਾਇਦੇਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖੀ ਮਨ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੇਟਜਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਸਾਂਭਦਾ ਹੈ:

1. ਪੱਕੀ ਕੱਚੀ ਪੂਰੀ ਗੱਲ:- ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤਕ ਗੱਲ ਇੰਨ-ਬਿੰਨ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਸੰਵਾਰ ਕੇ ਸਾਂਭਣਾ:- ਕੁਝ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਉਹੀ ਗੱਲ ਬੋਡਾ ਬਹੁਤ ਭਾਡ ਕੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਸਾ ਸਾਂਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਰੋਜ਼ਮਾਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ:- ਗਰਮ ਦੁੱਧ ਦਾ ਸਤਿਆ ਲੱਸੀ ਵੀ ਫੁੱਕਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਰੋਜ਼ਮਾਨਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ-ਮੇਤ ਉਤੇ ਐਕਸੈਡੋਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਮਰ ਭਰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਫੇਰਾ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਮੇਤ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਮਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨ ਹਿਸੇ ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦਾਂ ਉਧਾਤਨ ਵਿਚ ਸੁਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਵਿਚ ਸੈਕੰਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਖਰਬਾਂ ਸੈਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਨੂੰ ਰਿਪੋਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ ਸੈਲਾਂ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੀ ਜਾਪੇ ਪਰ, 'ਕੱਲ ਕੀ ਖਾਣਾ ਸੀ', ਵਰਗੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ

ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਾ ਮਿਸਟਮ ਹਿਲਸੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੈਕੰਡ ਗੱਲ ਰੋਜ਼ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਦਿਮਾਗ ਜਵਾਬ ਲੱਭ ਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਚੁਸਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਪੂਰਾ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਉਧਾਤਨ ਲਈ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਬਾਹਰੀ ਸੁਨੇਹੇ ਤੇ ਦੁਜਾ, ਅੰਦਰੂਨੀ। ਸੈਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੁੱਛੀਆਂ ਤੱਤੀਆਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਛੱਪਟੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਇਕ ਨੁਕਰੇ ਤਹਿ ਬਣਾ ਕੇ, ਯਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰ ਦਿਮਾਗ ਉਸ ਯਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਿਆਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗੀ, ਮਾੜੀ, ਬੇਹੁਦਾ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ, ਭਿਆਨਕ ਆਦਿ ਲੇਬਲ ਲਾ ਕੇ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਫੁੱਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਪੱਕੀ ਯਾਦ ਬਣ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਦਮ ਪੁੱਟਣਾ ਹੈ-ਸਾਂਭ ਰਿਹਾਣਾ ਹੈ, ਭਕਣਾ ਹੈ, ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ-ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਯਾਦ ਉਤੇ ਬਾਹਰੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:- ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਤਣਾਈ, ਗੁਸਾ, ਲਤਾਈ, ਪਿਆਰ, ਮੇਤ ਆਦਿ। ਜੇ ਯਾਦ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫੁੱਝੀ ਸੱਟ ਮਾਰ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਭੁੱਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਣਾਈ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਫਿੱਕੀਆਂ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਉਤੇ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਉਧਾਤਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਿਸ ਪਵੇ ਤਾਂ ਫੱਥੀ ਹੋਈ ਯਾਦ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਘੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਗਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਧਰ-ਉੱਧਰ ਸਾਂਭਦਾ ਜਾਂ ਝਾਡਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਸੁੱਤਿਆਂ ਵੀ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਮੁਸਕਾਨ, ਹਾਸਾ ਜਾਂ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਬੋਲ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਅਨੇਕ ਖੋਜਾਂ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਤ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਖੋਜ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹਨ:

1. ਹੋਰ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

ਕਾਰ ਚਲਾਉਣੀ, ਗੋਡੀ ਕਰਨੀ, ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ, ਪੇਟਿਂਗ ਕਰਨੀ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਣੀ, ਕੈਰਮ ਬੋਰਡ ਖੇਡ ਖੇਡਣੀ,

ਸੁਡੋਕੁ ਖੇਡਣੀ, ਪਹੇਲੀਆਂ ਬੁੱਡਣੀਆਂ ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਲਸੂਲ ਵਿਚ ਜੁਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੁਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

2. ਇੰਚੀਆਂ ਦੀ ਵਧੀਏ ਵਰਤੋਂ ਲਾਹੌਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

ਪੱਕੀ ਯਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੇਖਣਾ, ਸੁਣਨਾ, ਟੋਹਣਾ, ਸੁੰਘਣਾ ਆਦਿ ਸਕਤੀਆਂ ਰਲਾ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰਦਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ ਦਾ 'ਪੀਰੀਫੋਰਮ ਕੈਰੈਟੈਕਸ' ਹਿੱਸਾ ਸੁੱਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਰੇਲ-ਮਿਲ ਕੇ, ਭਾਵ ਨਜ਼ਰ, ਛੋਹ, ਸੁਣਨਾ ਆਦਿ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਯਾਦ ਉਧਾਤਨ ਵਿਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਣ ਲਈ ਜੁਡੀ ਯਾਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

3. ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣਾ:

ਜਦੋਂ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਈਏ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੁੱਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਚਲੋ ਉਮਰ ਲੰਘ

ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਟਿਕਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੋਚ ਹੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਰੋਤਾਜ਼ਾ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਸਰਤਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

4. ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਧੀਆ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ:

ਹਰ ਨਿੱਕੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਵੀ ਅੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੋਸਈ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਚਾਬੀ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਕੀ ਸਬਜ਼ੀ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲੂਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੈ ਗਿਆ, ਘਰ ਅੰਦਰ ਵਰਤਿਆਂ ਐਨਕ ਕਿਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਵਗੈਰਾ।

ਇਸੇ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਵਰਤ ਕੇ ਚਾਬੀ ਇਕ ਥਾਂ, ਐਨਕ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਤੀਜੀ ਥਾਂ। ਜੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਫਾਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਇੱਝ ਹੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜੁਬਾਨੀ ਰੱਤਾ ਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ ਲਿਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਉਤੇ ਫਾਲਤ ਚੋਝ ਨਾ ਪਵੇ।

ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇਕ ਫਾਈਲ ਲਾਉਣੀ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਲੱਭਦਿਆਂ ਸਾਰਾ ਘਰ ਉਤੇ ਬੱਲੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਰੀਜ ਉਤੇ ਜਾਂ ਅਲਮਾਰੀ ਉਤੇ ਇਕ ਕਲਿੱਪ ਲਾ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਿਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

5. ਉੱਚੀ ਬੋਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ:

ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬੋਲ ਕੇ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਗਰਾਰੀ ਵਿਚ ਗੱਲ ਅਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਸਲਨ-ਐਹ ਪਰਸ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹਾ-ਉੱਚੀ ਬੋਲ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰਿਕਲ ਜਾਓ। ਉਹੀ ਗੱਲ ਕੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਰੋਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਚੀ ਬੋਲ ਕੇ ਪੁੱਛ ਲਵੇ-ਯਾਦ ਹੈ। ਨਾ ਪਰਸ ਐਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ!

6

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਗਲੀ 31 ਮਾਰਚ
 ਤੱਕ 'ਨਵੀਂ' ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੀਤੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ
 ਫੈਸਲਾ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ
 ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਤਾਂ
 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਆਮਦ ਅਤੇ
 1966 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੜ-ਗਠਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤੋਂ
 ਹੀ 'ਨਵੀਂ' ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਹਿਲੀ ਖੇਤੀ ਨੀਤੀ
 ਹੋਵੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕਿਸਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖੇਤੀ
 ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਖਰਤੇ 2013 ਅਤੇ 2018 ਵਿਚ
 ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਸਨ।
 ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਖਰਤਿਆਂ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
 ਗਰੁੱਪਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਾਂ। ਅਫਸੋਸ ਕਿ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ

ਡਾ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ
ਫੋਨ: +91-98722-20714

ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਬੇ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਰ-ਸੰਜੀਦਾ
ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਖੇਤੀ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਸੁਥੇ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਰਹਿਤਾਰ ਵਿਚ ਆਈ ਕਮੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਿੰਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਆਪਣਾ ਵਾਹਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ ਖੇਤੀਬਾਤੀ ਨੀਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਖੇਤੀਬਾਤੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਹਵਾਲਾ ਸਰਤਾਂ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਖੇਤੀਬਾਤੀ ਨੀਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਦੇ ਟਿਕਾਊ ਵਿਕਾਸ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ, ਖਾਸਕਰ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਲਾਹੌਰੰਦ ਹੋਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕੰਮ ਸਾਰ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ

ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸ ਪਰਵਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮਨੋ-ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ - ‘ਅੱਗ ’ਚ ਸੜਦੇ ਫੁੱਲ’

ਪਰਵਾਸੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਗੁਰਮੇਲ ਬੀਰੋਕੇ
ਆਪਣੇ ਪਲੇਠੇ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਅੰਗ ' ਚ ਸਤਦੇ
ਡੁੱਲ' ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ
'ਬਾਤਾਂ ਸੜਕ ਦੀਆ' ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ
ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜ ਢੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ
ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ
ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸ-ਪਰਵਾਸ ਨਾਲ

ਨਿਰੰਜਣ ਬੋਹਾ
ਫੋਨ: 91-89682-82700

ਜੁੜੀਆਂ ਮਨੋ-ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ
ਭਾਵਪੂਰਤ ਸੰਵਾਦ ਸਿਰਜ ਕੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣੀ
ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਭਾਰਤੀ ਅਜੇ ਤੱਕ
ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸੁਹਜ ਸਲੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸਿਰਜ
ਸਕੇ ਜਿਹਤਾ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤੇ
ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੁੱਸਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ
ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ
ਖੁਲਾਸਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਬ
ਵੱਲੋਂ ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ
ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ
ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।
ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ
ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤ ਰਹਿੰਦੇ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਧਰ ਬੁਲਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰਾ-ਫੇਰੀਆਂ ਤੇ ਚਲਾਕੀਆਂ ਸਿੱਖ ਗਏ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨੀਤੀ

ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਲਾਮਤਾਂ ਤੇ
ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੀ ਤਸਥੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਜਦ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ
ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖੇਤੀ ਮਾਡਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿੱਡ ਭਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੇਕ
ਉਗਾਉਣ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਮੰਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕਾਮਯਾਬ ਵੀ

ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਦਕਾ
ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਅੰਨ ਦੀ ਕਮੀ
ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ
ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਿਆ।
ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ
ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦਾ
ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਲਿਆ

ਹੰਦਣਸਾਰ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਆਮਦਨ ਵਧੇ ਸੰਗੋਂ ਇਹ ਹੋਰਨਾਂ ਹਿੰਸਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਹੇਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਲਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਨੀਤੀ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਖਾਸਕਰ ਸਨਾਤੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿੱਤੇ ਜਾਂ ਸੁਧੇ

—

ਦਾ ਮਾਲੀ ਵਿਕਾਸ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁਤਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਲ ਹੋ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖੱਤਾਂ
ਨੀਤੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਧ
ਰਹੀ ਕਰਜੇ ਦੀ ਪੰਡ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ
ਦੀ ਵਧ ਰਹੀ ਗਿਣਤੀ ਵਰਗੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ
ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਵੰਨ-ਸਰੰਨਤਾ
ਰਾਹੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਰੇ ਰਕਬੇ ਨੂੰ ਛੋਨੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ
ਹੋਣੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ
ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ
ਵਾਲਾ ਅਹਿਮ ਪਰ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਤ
ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ
ਪੰਜਾਬ ਆਪਣੇ ਦਰਿਆਈ ਤੇ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ
ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ
ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਕਰੀਬ
82 ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਅੰਨ ਭੰਡਾਰ

ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਰਗੈਨਿਕ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਹੁਲਾਗਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਵੰਨ-ਸੰਵੰਨਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੋਹਲ ਕਮੇਟੀ-1 (1986) ਅਤੇ ਜੋਹਲ ਕਮੇਟੀ-2 (2002) ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਛੁਕਵੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਿਗਤ ਰਹੀ ਕੁਝਾਲਿਟੀ ਅਤੇ ਸੇਮ ਦੀ ਸਾਂਸਿਆ ਦੇ ਨਾਲਾਂ ਹੀ ਸਤਹਿ ਉਤਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਮੁਖ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਝੋਨੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਟ ਕਰ ਕੇ
ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ
ਉਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ
ਰਹੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਾਰਨ
ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਤੀ
ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਹੱਦੋਂ
ਵੱਧ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ
ਸਿੱਟਾ ਧਰਤੀ ਹੇਠੋਂ
ਪਾਣੀ ਬਿੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਹਾਰਸ ਪਾਵਰ) ਵਿਚ ਵਧੇ
ਰੀ ਖਪਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ
ਅਣੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਇਹੋ
ਹੈ ਕਿ ਝੋਨੇ-ਪਾਣੀ-ਉਰਜਾ
'ਤੇਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀ
ਮੀਆ (ਅਮਰੀਕਾ) ਫੇਰੀ
ਹਰ ਦਾ ਬੜਾ ਵੰਡਾ ਰਿਸਾ
ਈ ਮੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀ) ਧਰਤੀ
ਵਾਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢੇ ਜਾਣ
ਪਸਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ।
ਨੂੰ ਕਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ
ਪਵੇ। ਸਬ ਥਾਨਾਲ ਪੰਜਾਬ
ਕੀ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨੀਤੀ ਵੀ
ਲਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਣੀ
ਹਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖੇਤੀ
ਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਫਸਲੀ ਵੰਨ-ਸਵੰਨਤਾ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਸਮੇਂ
ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਹ ਕਿ ਬਦਲਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ
ਤੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਓਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ
ਆਮਦਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਜਿੰਨੀ ਆਮਦਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ-ਝੋਨੇ ਦੇ ਫਸਲੀ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਹੋ
ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵਿਚ
ਖੋਜ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਲੋਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਲਾਹੌਰਵਾਂ ਭਾਅ ਤੇ
ਮਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਬਦਲਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵੱਲ ਰੁਖ
ਕਰਨਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਰਕਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਤੇ
ਜੋਖਮ ਬੀਮਾ ਵਰਗੇ ਕਦਮ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਾਈ ਹੋ
ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦਾ
ਮੰਡੀਕਰਨ ਵੀ ਇਕ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਚੁਣੌਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।
ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖਪਤ ਆਦਤਾਂ
ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਧਾਰ ਸੰਸਥਾ ਤਹਿਤ ਊਭਰਦੇ ਹੋਏ
ਮੁੱਲਿਆਂ ਦੇ ਮੌਦੇਨਜ਼ਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿਚ
ਮਾਰਕੀਟ ਚੱਕਸੀ ਵੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਝੱਨੇ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਤੇ ਹੋਰ ਫਸਲਾਂ ਦੀ
ਗਹੰਦ-ਖੁੰਦ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸੇ
ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਸਤਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਨੀ ਬਾਈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਲਾਹੇਵੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾਤੀ ਵਿਚਲੀ ਵਾਧੂ
ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਪਾਇਆ ਵੀ ਚਿੰਡਾ ਵਾਲਾ
ਇਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਰਮਿਆਨੇ ਤੋਂ
ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਖਾਕਾ ਉਲੀਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋਤ ਹੈ,
ਜਿਸ ਲਈ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿਚ ਭਰਵੇਂ
ਜਨਤਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ
ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ
ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁੱਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ
ਰੱਖਿਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਖੇਡੀਬਾੜੀ ਨੀਤੀ
ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ
ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ (31 ਮਾਰਚ ਡੱਕ) ਕਾਫੀ
ਨਹੀਂ, ਖਾਸਕਰ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਪਹਿਲੀ
ਵਾਰ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਕ ਵਾਰ
ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਬਿਹਤਰੀਨ
ਨੀਤੀਆਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸਕਰ ਸਿਆਸੀ ਤੇ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਠੋਸ ਇਹਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਸਹੀ
ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ
ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਰਮਤਾਬੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਕਹਾਣੀ 'ਆਲ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਸੱਪ' ਕੈਨੇਡਾ
ਰਹਿੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ

ਬੁਕਲ ਵਿਚਲੇ ਸੱਪੋਂ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਤੇ ਇਸ ਮੁੱਲਕ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੀ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ 'ਸੀਲ ਮੌਰਨੀ' ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਹਰਲੀਨ ਕੌਰ ਵਰਗੀਆਂ ਸੀਲ ਮੌਰਨੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਗਰੀਬ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕਰਨ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਰਤ ਕੇ ਇਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਸੰਤਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ 'ਸੁੱਚੇ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਕੀਚਰਾਂ' ਵਿਚਲੀ ਸੁੱਚ ਹਰਲੀਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਮੰਦਬੁਧੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੇ ਇਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੈਂ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਹੁਰਾ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰ ਖੜੀਦ ਗੁਲਾਮ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਭੋਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸਨੂੰ ਸਹੁਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕਿੰਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਵਾਂਗ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ 'ਟਕੀਆਂ ਲੱਗੇ ਰਿਸਤੇ' ਵਿਚਲੀ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ ਸਰਾਬੀ ਕਥਾਬੀ ਹੌਲਦਾਰ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਕੇ ਕੈਨੈਡਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਟਕੀਆਂ ਲੱਗਾ ਇਹ ਰਿਸਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਰ ਤਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਮਤਦੇਈ ਯੀ 'ਤੇ ਹੀ ਮੈਲੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮੁਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਤਾ ਸੇਵੇਤ ਪਾਤ ਮਲਾਇਆ ਹੈ।

ਭਰਾ ਸਮਤ ਮਾਰ ਮੁਕਾਉਦਾ ਹਾ।
ਕਹਾਣੀ 'ਡਰੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲ' ਆਪਣੇ ਪਾਤਰਾਂ
ਅੰਦਰਲੇ ਮਾਨਸਿਕ ਖਲਾਅ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਤਾਂਧ
ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਨਕਿਆਂ ਤੇ ਦਾਦਕਿਆਂ

ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਅਮਾਨਵੀ ਵਿਹਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਵਿਚਲੀਆਂ ਦੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਡਾ
ਮਾਨਸਿਕ ਖਲਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ
ਆਪਸੀ ਸਥਾ ਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ
ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੇਤੀ ਹੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਖਲਾਅ ਦਿਲੀ ਦੀਆਂ ਜਾਨਲ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੁਰਸ਼ ਸਾਬਾ ਦੁ ਸਾਬਨਾਲ ਹੋ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਟਾਈਟਲ
‘ਅੱਗ ’ਚ ਸਤਦੇ ਛੁੱਲ’ ਦੇ ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ
ਕਹਾਣੀ ਸਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਛੁੱਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਜਵਾਨੀਆਂ ਦੇ
ਲਾਲਚ ਤੇ ਨਫਰਤ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਤਨ ਦੇ ਦਰਦ
ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ
ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤਰ
ਜੁਗਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਦਹਕੇ ਪਹਿਲੋਂ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ
ਵਾਂਗ ਸਾਦ-ਮੁਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗਤਾ ਪਥਕਾ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਨਾਲ ਤੇਰਨ
ਵਿਚ ਸਫਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਕੈਨੇਡੀਅਨ-ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ
ਕੁਝ ਕੌਝੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼
ਨਾਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਥੋਂ ਵੇਖਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਕਾਹਲ ਪਏ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਹਲ ਬਾਰੇ
ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।
ਨਵਯੁਗ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੀ ਗਈ
112 ਪੰਨਿਆਂ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਤ 225 ਰੁਪਏ ਮੁੱਲ
ਦੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਸੁਆਗਤ ਯੋਗ ਹੈ।
ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਸਾਅਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਲਾਹੌਰ ਫਿਲਮ ਸਨਾਅਤ ਦਾ ਬਾਣੀ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਫਿਲਮ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਇੰਕ
 ਖੁਸ਼ਸਰਤ ਤਸਵੀਰ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਵੇਂ ਨੌਜ ਊਠਦੀ
 ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਸਰਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਥੋਂ ਦੀ
 ਫਿਲਮ ਸਨਾਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ,
 ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਈ
 ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਫਿਲਮ ਇੰਡੀਹਾਸ
 'ਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੁਨਹਿੰਨੀ ਅੱਖਤਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ
 ਕਰਵਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਮ ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਕਾਰਾਂ
 ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰਾਂ ਦਾ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪਸ਼ਾਦ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ 1902 ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਹੋਈ। ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਦੱਲਤਮੰਦ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਾਹੌਰ, ਭਾਟੀ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਪੰਜ ਸਿਨੇਮਾਘਰ

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧ

ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 'ਵਾਲਿਂਗਟਨ ਸਿਨੇਮਾ', 'ਕੈਪੀਟਲ ਸਿਨੇਮਾ', 'ਐਕਸੀਲੀਜਰ ਸਿਨੇਮਾ' (ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟੱਜ ਸਿਨੇਮਾ), 'ਰੋਕਸੀ ਸਿਨੇਮਾ' (ਮੌਜੂਦਾ ਸਨੋਬਰ ਸਿਨੇਮਾ) ਅਤੇ 'ਕਗਾਉਨ ਸਿਨੇਮਾ' ਦੇ ਨਾਮ ਜਿਕਰਯੋਗ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਦਿੱਲੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਅਤੇ ਅਹਿਮਾਬਦ ਵਿਚ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਡਿਸਟ੍ਰੀਭਿਊਸ਼ਨ ਅਦਾਰਾ 'ਰਾਇਲ ਪਿਕਚਰਜ਼ ਡਿਸਟ੍ਰੀਭਿਊਸ਼ਨ' ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਸਟਾਡੀਓ 'ਪਲੇਅਅਰ ਫੋਟੋਨ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਸਦਕਾ ਹਕੀਮ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਮ ਸਨਅਤ ਦਾ ਬਾਣੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

1931 ਵਿਚ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ
ਆ ਗਿਆ, ਯਾਨੀ ਚੁੱਪ ਫਿਲਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਬੋਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸੁਰਾਂ ਹੋ
ਗਿਆ। 14 ਮਾਰਚ 1931 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਦੇ
ਮੈਜਿਸਟਿਕ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ
ਬੋਲਦੀ ਤੇ ਨੱਚਦੀ ਗਿਆਉਂਦੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ
'ਆਲਮ ਆਰਾ' ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ। ਇਸ
ਫਿਲਮ ਦੇ ਹਿੰਦਾਇਤਕਾਰ ਖਾਨ ਬਹਾਦੁਰ
ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਐਮ. ਇਰਾਨੀ ਸਨ। ਫਿਲਮ ਦਾ
ਸੰਗੀਤ ਫਿਰੋਜ਼ ਸਾਹ ਮਿਸਤਰੀ ਅਤੇ ਬੀ.
ਇਰਾਨੀ ਉਰਦ ਬਹਿਰਾਮ ਇਹਾਨੀ ਨੇ ਤਿਆਰ
ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਲਮ ਦੇ 7 ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜੀਰ ਮੁਰੰਮਦ ਖਾਨ,
ਜੁਬੈਦਾ, ਜਿੱਲੇ ਬਾਈ ਆਦਿ ਨੇ ਗਾਇਆ ਸੀ।
ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮਾਸਟਰ
ਵਿੱਠਲ, ਮਿਸ ਜੁਬੈਦਾ, ਮਿਸ ਜਿੱਲੇ ਬਾਈ,
ਸਸੀਲਾ, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ਼ ਕਪੂਰ, ਜਗਦੀਸ਼ ਸੇਠੀ,
ਮੁਛਸੀ ਜਹੀਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਵੀ.ਐੱਲ.
ਪ੍ਰਸਾਦ, ਅਲੀਜ਼ਰ ਸਥਾ ਸਾਮਲ ਸਨ। 124
ਮਿੰਟ ਦੀ ਇਹ ਫਿਲਮ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਲਾਗਤ
ਨਾਲ ਬਣੀ ਸੀ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੇ ਲਾਹੌਰ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ

2021 ਵਿਚ ਆਈ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੁਸਤਰ
ਭਰੁਚਾ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਛੋਰੀ' ਦੇ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਦੀ
ਸਟਾਰਿੰਗ ਵੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੇ ਮੁੰਕੰਮਲ ਕਰ ਲਈ
ਹੈ। ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਤਾਗ੍ਰਾਮ ਅਕਾਊਂਟ
'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਿਆਂ ਫਿਲਮ ਵਿਚ
ਅਦਾਕਾਰਾ ਸੋਹਾ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਸਾਂਝੀ
ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੁਸਤਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: 'ਫਿਲਮ

ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ
ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ
ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ। ਲਾਹੌਰ
ਵਿਚ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹਕੀਮ ਸਾਹਬ
ਦੇ ਵਿਤਰਕ ਅਦਾਰੇ ਰਾਇਲ ਪਿਕਚਰਜ਼
ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ
ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਲਮ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕੈਪੀਟਲ ਥਾਈਏਟਰ
ਵਿਚ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1931 ਨੂੰ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ।
ਇਸ ਫਿਲਮ ਦਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਇਸ ਕਦਰ

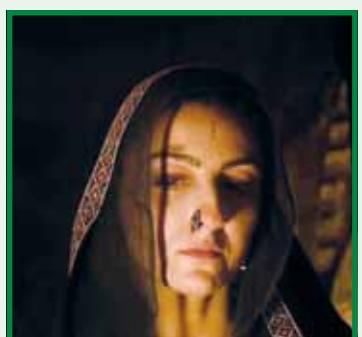
ਤਹਿਲਕਾ ਮੌਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਆਨੇ
ਵਾਲੀ ਟਿਕਟ ਦਾ ਰੇਟ 6 ਆਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਟਿਕਟ
ਬਲੈਕ ਵਿਚ 10, 15 ਅਤੇ 20 ਰੁਪਏ
ਤੱਕ ਸੇਲ ਹੋਈ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਛਪਦੇ
ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਰਦੂ ਅਖਬਾਰ 'ਦਿ ਫੇਲੀ
ਇਨਕਲਾਬ' ਦੇ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1931 ਨੂੰ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਉੱਤੇ ਦਰਜ
ਇਬਾਰਤ ਅਨੁਸਾਰ - 'ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਿਨੋਮਾ
ਮੌਂ ਤਹਿਲਕਾ ਮਚ ਦੇਣੇ ਵਾਲੀ ਫਿਲਮ
ਕੈਪੀਟਲ ਥੀਏਟਰਜ਼, ਮੈਕਲੋਡ ਰੋਡ
ਮੌਂ... ਇਹ ਦੇਸਤਾਨੀ ਸੌਂ ਫੀਸਦੀ ਗਨੇ ਔਰ
ਬੋਲਨੇ ਵਾਲਾ ਡਰਾਮਾ 'ਆਲਮ ਆਰਾ' 14
ਅਪ੍ਰੈਲ ਬਰੋਜ਼ (ਦਿਨ) ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੋ।'
ਉਸ ਦੇ ਥੱਲੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - 'ਯੋਹ
ਮੁਕੰਮਲ ਇਹ ਦੇਸਤਾਨੀ ਗਨੇ ਔਰ ਬੋਲਨੇ
ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮੌਂ
ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਕੇ ਹੁਸ਼ੀਨਤਰੀਨ ਔਰ
ਖਸ਼ਗੁਲ ਐਕਟਰ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਹੋਏ। ਇਸ

दिलम की कहाणी निहाइउ असलो हो जिसके दिलक्षण गार्ने और हुम्सीनठरीना ऐक्टरसँग ने उन पर चार चांद लगा दीएरहै। ऐसी लज्जाब दिलम परिले आप ने नहीं देखी होगी। इसके जुरुर देखें।’

ਸਾਲ 1931 ਤਕ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸਿਨਮਾ ਘਰਾਂ
ਵਿਚ ਟਿਕਟਾਂ ਦੇ ਰੋਟ 5 ਰੁਪਏ ਗੈਲਰੀ, ਇੱਕ
ਰੁਪਈਆ ਸਟਾਲ, ਅੱਠ ਆਨੇ, ਚਾਰ ਆਨੇ
ਆਮ ਟਿਕਟ ਸਨ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼
ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਵੀ ਚੁੱਪ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਨੂੰ
ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਚੁੱਪ
ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਿਆਰ ਕਰ
ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬੋਲ੍ਹਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮਨਸੂਬੇ ਬਣਾਉਣੇ
ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਫਿਲਮ 'ਆਲਮ ਆਰਾ' ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਮਾਇਆ ਇਕਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਗੱਭਰ ਅਬਦੁਲ ਰਸੀਦ ਕਾਰਦਾਰ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਕਾਰਦਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰੀਬੀ ਮਿੱਤਰ ਮੁਹੱਮਦ ਇਸਮਾਇਲ (ਐਮ. ਇਸਮਾਇਲ) ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ

‘ਛੋਰੀ 2’ ਦੇ ਸੈਟਾਂ ਮੋਹਾ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੀ ਦਿਲ ਰਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਝਲਕ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਸੂਟਿੰਗ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਫਿਲਮ ‘ਛੋਰੀ’ 2017 ਵਿਚ ਆਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੁਰੀਆ ਦੀ ਮਰਾਠੀ ਫਿਲਮ ‘ਲਾਪਾਥਪੀ’ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਰੀਮੇਕ ਸੀ। ‘ਛੋਰੀ 2’ ਵਿਚ ਪੱਲਵੀ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਸੌਤਬ ਗੋਲਿੰਗ ਵੀ ਹਨ।

ਆਇਆ ਜੋ ਪਿੱਛਿਓਂ ਭਾਟੀ ਗੇਟ, ਲਾਹੌਰ ਦਾ
ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਅਬਦੁੱਲ ਰਸੀਦ ਕਾਰਦਾਰ ਨੇ ਹਕੀਮ ਰਾਮ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੈਕਲੋਡ ਰੋਡ, ਲਾਹੌਰ
ਉਪਰ 'ਰਿਟਜ਼ ਸਿਨੇਮਾ' ਦੇ ਪਿਛੇ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ
ਦਾ ਸਟੂਡੀਓ ਤਾਸੀਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ
'ਪਲੇਆਰਟ ਫੋਟੋਨ ਸਟੂਡੀਓ' ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ 'ਸਿਟੀ ਸਟੂਡੀਓ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਮ. ਇਸਮਾਇਲ ਅਤੇ

ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ ਸੀ।

ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੰਬਈ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ।

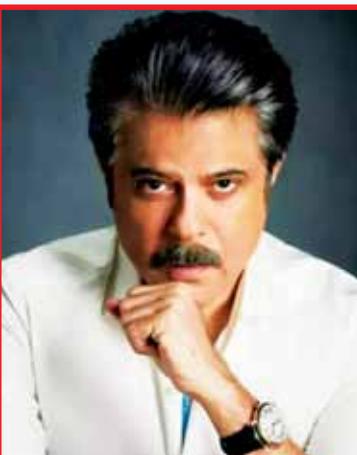
ਜੱਦਣ ਬਾਈ ਨੇ ਫਿਲਮ 'ਚ ਰਾਜਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਦੀ ਮਾ 'ਮੈਨਾਵਡੀ' ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਐੱਚ. ਸੀ ਬਾਲੀ 'ਰਾਜਾ ਗੋਪੀਚੰਦ' ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਰੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਹਾਣੀ, ਗੀਤ, ਮੰਜ਼ਰਨਾਮਾ ਤੇ ਮੁਕਾਲਮੇ ਰਾਮਦਾਸ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੁਲ 24 ਗੀਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਐੱਚ.ਸੀ. ਬਾਲੀ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਖੁਬਸੂਰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ 'ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਸੀਆ ਗਿਰਧਾਰੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿਆਮ', 'ਆਜ ਸੁਨੋ ਰੀ ਸਥਿਆ ਸੂਭ ਘੜੀ ਆਈ', 'ਜਗਤ ਕਾ ਕਯਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਫਕਤ ਦੋ ਦਿਨ ਕਾ ਮੇਲਾ ਹੈ', 'ਦਿਲ ਉਸ ਸੋ ਨਾ ਭਰ ਪਾਇਆ ਰੇ', 'ਹਮਾਰੇ ਰਕਸਕ ਹੈਂ ਭਗਵਾਨ ਵਹੀ ਹਮਾਰੇ ਮਾਤ-ਪਿਤਾ ਹੈ', 'ਰਾਧੇ ਸਿਆਮ ਬੋਲ ਮੁਖ ਸੇ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੋਲ', 'ਅੰਧੇਰਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਪਾਇਆ ਜਹਾਂ ਥੀ ਚਮਕ', 'ਯੰਤੇ ਹੋ ਹਰ ਏਕ ਯਹਾਂ ਆ ਕੇ ਚਲਾ

ਇਸ ਫਿਲਮ 'ਰ ਕਾਫੀ ਤਦਾਦ' 'ਚ
ਗੀਤ ਸਨ ਪਰ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਛਪਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ
ਉਰਦ ਅਖਬਾਰ 'ਦਿ ਡੇਲੀ ਇਨਕਲਾਬ' ਵਿੱਚ
ਦੇ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਇਥਰਤ
ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਲਮ ਦੇ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਗੀਤਾਂ
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ
ਗੀਤ ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ਬਾਨ 'ਚ 'ਰਾਝੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇ
ਮੇਤ ਕੇ ਨਾ ਜਾਵੀਂ ਰਾਂਛਣਾ ਵੇ' ਤੇ 'ਟਰ
ਚੱਲਿਆ ਨੀ ਰਾਂਝਾ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ'
ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਉਰਦੂ ਗਜ਼ਲ 'ਉਠ ਏ ਵਫ਼ਾ
ਸਾਰ ਮੇਰਾ ਹਾਲੇ ਜ਼ਰ ਦੇਖ'। ਇਹ ਫਿਲਮ 9
ਸਤੰਬਰ 1932 ਨੂੰ ਕੈਪੀਟਲ ਸਿਨੋਮਾ, ਮੈਕਲੇਡ
ਰੋਡ, ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਸਟਾਰ ਸਿਨੋਮਾ, ਭਾਟੀ ਗੇਟ,
ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਾਕਸ ਫੌਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੀ ਵਸੂਲ
ਨਾਲ ਫਲਾਪ ਹੋ ਗਈ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਪੁਸ਼ਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਹਿੰਦੀ/ਉਰਦ ਫਿਲਮ 'ਰਾਜਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦ' (1932) ਸੁਰੱਖਿ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਹਿੰਦਾਇਤਕਾਰੀ ਲਈ ਬੈਬਈ ਤੋਂ ਅਖਤਰ ਨਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਪਿੱਛਓਂ ਪੋਰੋਰ (ਪੇਸ਼ਾਵਰ) ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸੀ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜੱਦੁੱਣ ਬਾਈ (ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਰਾਣੀ), ਐਂਚ.ਸੀ. ਬਾਲੀ ਉਰਦ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦ ਬਾਲੀ (ਸੰਗੀਤ ਰਤਨ), ਦੇਵ ਬਾਲਾ, ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੌਥੇ, ਮਿਸ ਕਮਲਾ, ਐਮ. ਇਸਾਮਾਇਲ, ਡਾਕਟਰ ਸੌਫ਼ੀ, ਅਖਤਰ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਮਿਸ ਸੀਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਜੱਦੁੱਣ ਬਾਈ ਨੂੰ ਕਲਕਤੇ ਤੋਂ ਲਾਹੌਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ 4 ਸਾਲਾ ਧੀ ਬੇਬੀ ਰਾਣੀ (ਅਦਾਕਾਰਾ ਨਰਗਿਸ) ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਅਖਤਰ ਹੁਸੈਨ (ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ 'ਚੋ') ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਅਦਾਕਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਬੱਦੋ ਅਦਾਕਾਰਾ ਇਹ ਜੱਦੁੱਣ ਬਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ

ਲੋਹਾ ਮਨਵਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 'ਮੇਰੀ ਜੰਗ', 'ਕਰਮਾ', 'ਮਿਸਟਰ ਇੰਡੀਆ', 'ਤੇਜ਼ਾਬ', 'ਪਹਿਦਾ', '1942: ਏ ਲਵ ਸਟੇਰੀ', 'ਤਾਲ', 'ਨਾਇਕ' ਆਦਿ ਫਿਲਮਾਂ ਸਾਮਲ ਹਨ।

ਅਨਿਲ ਕਪੂਰ (ਜਨਮ 24 ਦਸੰਬਰ 1956) ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1979 ਵਿਚ ਆਈ ਫਿਲਮ 'ਹਮਾਰੇ ਤੁਮਹਾਰੇ' ਵਿਚ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੁਮਿਕਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ 1980 ਵਿਚ ਤੈਲਗੁ ਫਿਲਮ 'ਵਾਮਸਾ ਵਰਕਸਮ' ਅਤੇ 1983 ਵਿਚ ਕੰਨੜ ਫਿਲਮ 'ਪੱਲਵੀ ਅਨ੍ਹੂਪੱਲਵੀ' ਵਿਚ ਇਖਾਈ ਟਿੱਡੇ। 1984 ਵਿਚ ਐਕਸ਼ਨ ਫਿਲਮ 'ਮਸ਼ਾਲ' ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਖੰਭ ਲੱਗ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਅਦਾਕਾਰ ਹੋ ਨਿਭਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

66 ਸਾਲਾ ਅਨਿਲ ਕਪੂਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੌ
ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਤੀ ਦਾ

ਅਨਿਲ ਕਪੂਰ ਦੇ ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ

ਅਦਾਕਾਰ ਅਨਿਲ ਕਪੂਰ ਨੇ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਫਰ ਦੇ ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ ਮੁੰਬਲਮ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਐਵਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸ਼ੇਅ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਈ ਪਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਕੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਕਾਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਐਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਤਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: 'ਮੈਂ ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ ਲੰਘਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਉਤਾਰ-ਚੜ੍ਹਾ ਆਏ ਹਨ, ਹੁਨਰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਮਿਜ਼ਾਜ ਬਦਲੇ ਹਨ ਤੇ ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸ਼ਕ ਵੀ ਬਦਲੇ ਹਨ... ਉਚਾ, ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਹੈ... ਉਹ ਹੈ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜੁਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਡੇ ਐਵਾਰਡ ਵੀ ਹਨ!'

Noblesville

Trucks & Trailer Repair Shop

15203 Stony Creek Way,
Noblesville, IN 46060

Truck & Trailer Alignment
Truck Oil Change
Truck & Trailer Brakes
Shock and Chambers
Drive Lines & AC Work
Tire Chnage, Repair, And Balance
Reefer Oil Change * DPF Work
Nox Sensor
Truck & Trailer Bushings
Air Compressor * Air Dryer
Radiator Change

Sam Bhullar: 317-995-2020

Gurbaksh S Randhawa
Call: 317-800-2976

Reliable

Semi Trucks & Trailer Repair Shop

5520S Harding St., Suite : C,
Indianapolis, IN 46217

Truck & Trailer Alignment
Truck Oil Change
Truck & Trailer Brakes
Shock and Chambers
Drive Lines & AC Work
Tire Chnage, Repair, And Balance

Reefer Oil Change * DPF Work
Nox Sensor
Truck & Trailer Bushings
Air Compressor * Air Dryer
Radiator Change

Jasbir Singh: 317-702-6302
Gurbaksh S Randhawa:
317-800-2976

Reliable

Trucks & Trailer Repair Shop

7401 Brookville Road
Indianapolis, IN 46239

Truck & Trailer Alignment
Truck Oil Change
Truck & Trailer Brakes
Shock and Chambers
Drive Lines & AC Work
Tire Chnage, Repair, And Balance

Reefer Oil Change * DPF Work
Nox Sensor
Truck & Trailer Bushings
Air Compressor * Air Dryer
Radiator Change

Gurbaksh S Randhawa:

317-800-2976

Sam Bhullar: 317-995-2020

Heavy duty Trucks &
Trailer Parts

7401 Brookville Road
Indianapolis, IN 46239

We will sell Trucks & Trailers tires
as well.

COMING SOON...

Gurbaksh S Randhawa
Call: 317-800-2976
Sam Bhullar: 317-995-2020